

Fundació
Rafael Campalans

MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2011

1. Patronat i executiva	pàg. 5
2. Equip de treball	pàg. 7
3. La Fundació en xifres	pàg. 9
4. Activitats de l'Arxiu Històric del Socialisme Català	pàg. 11
5. Activitats en cooperació amb Fundacions Progressistes Europees	pàg. 29
6. Cooperació Mediterrània	pàg. 75
7. Jornades i grups de treball	pàg. 99
8. Formació	pàg. 117
9. Publicacions	pàg. 129
10. Comunicació i difusió	pàg. 149

1. PATRONAT I EXECUTIVA

El patronat de la Fundació dirigeix les línies generals de l'activitat de la Fundació, i està format per un màxim de 50 persones, escollides per la Comissió Executiva del PSC. A data 31 de desembre de 2011, els membres del nostre patronat són:

Maria Badia Cutchet
Rosa Barenys Martorell
Meritxell Batet Lamaña
Oriol Bartomeus Bayés
Jaume Bellmunt Padró
Victòria Camps Cervera
Josep M. Carbonell
Francesc Casares Potau
Enric Casas Gironella
Carmen Chacón Piqueras
Gabriel Colomé García
Jaume de Puig Oliver
Montserrat Duch Plana
Joan Ignasi Elena García
Daniel Fernández González
Joan Ferran Serafini
Pilar Figueras Bellot
Jordi Font Cardona
Salvador Giner de San Julián
Eva Granados Galiano
Miquel Iceta Llorens

Joaquim Llach Mascaró
Joan Marcet Morera
Carles Martí Jufresa
Rocío Martínez-Sampere Rodrigo
Isidre Molas Batllori
Francesc Neira León
Josep M. Obiols Germà
Ma Lluïsa Penelas Guerrero
Núria Pey de la Iglesia
Joan Manuel del Pozo Álvarez
Carles Prieto Gómez
Marcel Prunera Colomer
Ma Dolors Renau Manén
Àlex Sáez Jubero
Josep M. Sala Grisó
Lídia Santos Arnau
Ma Teresa Serra Majem
Pilar Tacher Castells
Ana Ma Tenza Graells
Francesc Vallès Vives
Ildefons Valls Torné
Carme Virgili Rodón

La Comissió Executiva de la Fundació és la responsable d'aplicar els acords presos en el Patronat, i està integrada pel president, el secretari, el tresorer i els vocals, membres del Patronat, així com el director.

President: Isidre Molas Batllori
Director: Albert Aixalà Blanch
Secretari: Jaume Bellmunt Padró
Tresorera: Núria Pey de la Iglesia

Vocals: Meritxell Batet Lamaña
Marcel Prunera Colomer
Rocío Martínez-Sampere Rodrigo
Lídia Santos Arnau

2. ESPAI I EQUIP DE TREBALL

La Fundació Rafael Campalans té la seva seu al carrer Trafalgar, número 12, entresòl primera. Està ubicada molt a prop de la Plaça Urquinaona, en ple centre de Barcelona. La seva situació geogràfica facilita l'accés en qualsevol mitjà de transport tant a la Fundació, com a l'Arxiu Històric del Socialisme Català.

La Fundació Rafael Campalans, disposa d'unes instal·lacions de més de 300m² en règim de lloguer, que acullen les oficines, l'Arxiu Històric i una sala de reunions per als seminaris i grups de treball de la Fundació.

La Fundació Rafael Campalans compta amb un equip professional de treball dissenyat per coordinar els diferents projectes d'aquest any. Els projectes concrets que aquí es presenten seran coordinats per les següents persones:

Direcció

Albert Aixalà i Blanch és el director de la Fundació Rafael Campalans. És llicenciat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la UAB, amb especialitat en Relacions Internacionals. Actualment, és també secretari d'organització de la Federació de Barcelona del PSC.

Arxiu Històric

Laura Durendes és llicenciada en Història Moderna i Contemporània per la Universitat Autònoma de Barcelona. És la responsable de l'Arxiu Històric del Socialisme Català.

Comunicació

Cristina González, llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i en Periodisme. Responsable de l'Àrea de Comunicació i Publicacions.

Anàlisi

Mireia Bel, llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració i analista de polítiques públiques de la fundació.

Esther Niubó, llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració, en l'especialització de Relacions Internacionals, per la Universitat Autònoma de Barcelona. És màster en Política Internacional per la Université Libre de Bruxelles, en Comerç Exterior i Economia

Internacional, i en Polítiques Públiques i Socials per la Universitat Pompeu Fabra-John Hopkins University.

Francesca Parodi és llicenciada en Publicitat amb menció en Màrqueting i Mitjans de Comunicació per el DUOC de la Universidad Católica, Concepción Chile, i Màster en Màrqueting i Comunicació Política per la Universitat Autònoma de Barcelona.

Administració

Cristina López, diplomada en Ciències Empresarials per la Universitat Oberta de Catalunya. És la responsable del Departament de Comptabilitat i Finances de la Fundació.

Ase-la Viñas, llicenciada en Pedagogia per la Universitat de Barcelona. Responsable del Departament d'Administració.

3. LA FUNDACIÓ EN XIFRES

La Fundació ha comptat durant el 2011 amb **250 amics**

349 persones reben regularment les nostres publicacions

1.833 persones reben de manera periòdica les nostres convocatòries

369 persones van assistir, durant el 2011, als nostres actes públics

Es van editar **7 publicacions**, i es van **presentar 3 llibres** editats íntegrament per la Fundació

S'han editat un total de **128 articles**, la majoria dels quals en format de capítol de llibre

Un total de **80 autors** han col·laborat en les nostres publicacions

4. ARXIU HISTÒRIC DEL SOCIALISME CATALÀ

L'Arxiu Històric de la Fundació Rafael Campalans és un centre de documentació especialitzat en la història del socialisme a Catalunya. Cronològicament el material que conté se situa entre els anys de la Segona República i l'actualitat, malgrat que el gruix de la documentació pertany al període que va des del final de la Guerra Civil fins a l'arribada de la democràcia.

El nostre arxiu fou inaugurat l'any 1993 amb l'objectiu principal de preservar i recuperar la memòria històrica del socialisme a Catalunya. Des d'aleshores portem a terme un conjunt d'activitats consistent en combinar per una banda les tasques pròpies d'ordenació i catalogació dels fons documentals que componen l'arxiu, i per l'altra la tasca de difusió dels treballs d'investigació, reedicions de publicacions d'època, organització de seminaris, conferències, exposicions, etc. amb l'objectiu de donar a conèixer aquest període fonamental del nostre passat recent.

Cal fer notar que malgrat sigui la història del socialisme a Catalunya l'eix vertebrador al voltant del qual giren les nostres activitats, és la lluita contra la dictadura franquista i pel retorn de les llibertats en sentit ampli l'àmbit del nostre camp de treball. En conseqüència, l'arxiu acull principalment documentació de persones, partits polítics, associacions d'estudiants i veïnals, sindicats, plataformes, etc. que tenen com a denominador comú la lluita clandestina en aquesta etapa.

Especificar que els fons ja ordenats i catalogats dins l'Arxiu Històric són accessibles a qualsevol investigador que ho sol·liciti, a la vegada que posem a disposició de les consultes els serveis de reproducció documental, assessorament i orientació en la investigació. També oferim el servei de préstec per a exposicions, sempre i quan es garanteixin les condicions de manteniment i seguretat adients.

Indicar per últim que som membres del Sistema d'Arxius de Catalunya del Departament de Cultura de la Generalitat i de la International Association of Labour History Institutions (IALHI), que engloba biblioteques, arxius, centres de documentació, museus i institucions de recerca especialitzats en la història del moviment obrer a nivell mundial.

La Sra. Laura Durendes, llicenciada en Història Moderna i Contemporània per la Universitat Autònoma de Barcelona, és la responsable de l'Arxiu Històric i l'encarregada de coordinar els diferents projectes de treball que a continuació s'exposen per aquest 2011.

4.1 BUTLLETÍ DE L'ARXIU HISTÒRIC

Un any més s'han editat dos números d'aquesta publicació que vam iniciar ja fa més d'una dècada. Es tracta d'un butlletí de periodicitat semestral que aplega les notícies de les activitats que desenvolupem des de l'Arxiu junt amb l'exposició de mostres dels nostres fons documentals, les novetats bibliogràfiques i els esdeveniments de temàtica propera a la història del socialisme en general.

Aquest 2011 hem editat el número 21, corresponent al mes de juny, i el número 22, corresponent al mes de desembre.

Butlletí número 21

Amb motiu del 25è aniversari de l'aprovació de la Llei General de Sanitat impulsada pel ministre Ernest Lluç vam dedicar aquest butlletí a recordar la seva persona amb la presentació de l'entitat que porta el seu nom. Així, des de la Fundació Ernest Lluç ens van fer arribar una breu exposició de quins són els seus objectius i a què estan dedicades les seves activitats. Això ho vam completar amb una selecció bibliogràfica del polític socialista que mostra part de la seva obra escrita.

Altres temes tractats van ser la presentació a la Sala Ernest Lluç de la seu del Partit dels Socialistes de Catalunya del llibre *PSC (Reagrupament). L'opció socialdemòcrata catalana (1974-1978)*, que havíem editat a finals de l'any anterior. També informàrem de la col·laboració portada a terme amb la Fundació Andreu Nin de Madrid per a l'exposició

POUM! 75 anys d'història que es va celebrar al Museu d'Història de Catalunya, de la presentació del llibre **Els orígens dels socialisme a Calella 1916-1945** de l'historiador local **Jordi Amat i Teixidó**, i en la que hi va participar **Isidre Molas**, president de la nostra Fundació. Una altra qüestió va ser l'explicació que es va oferir de la nova pàgina web de l'Arxiu, inaugurada el mes de gener.

A la contraportada vam tractar de l'edició de cinc novetats bibliogràfiques: el **Diccionario del socialismo español (1879-1939)** impulsat per la Fundació Pablo Iglesias; el llibre de David Ballester **L'heterodòxia militant. Un socialista contra Franco**; el treball de Jordi Amat Teixidó sobre el socialisme a Calella que ja s'ha comentat; l'obra **Carles Carqués Martí. L'home dels tres exilis** coeditat per l'Ajuntament de Canet de Mar; i del llibre de Luiza Iordache **Francisco Ramos Molins. La inquebrantable voluntad de ser socialista** editat pel nostre Arxiu Històric.

Per la seva banda la secció "L'Hemeroteca" dedicà el seu espai a la revista **Marxa**, òrgan central del Moviment Socialista de Catalunya.

Pel que fa referència al "Full Supplement" s'edità el número 27 signat per l'historiador i professor de la UAB David Ballester que porta per títol **Josep Comaposada, "l'avi" del socialisme català**.

Butlletí número 22

Aquest 2011 se celebrà "L'any Maria Aurèlia Capmany" amb motiu del vintè aniversari de la seva mort. Per aquesta raó des de l'Arxiu Històric vam decidir dedicar aquest butlletí del mes de desembre a la seva memòria, com una contribució a tots els actes d'homenatge que s'han portat a terme.

En conseqüència, per una banda el butlletí recull amb detall exhaustiu tots els actes que arreu s'han organitzat en record seu, des d'obres de teatre fins a conferències i exposicions, i per l'altra publica una selecció d'imatges que li va fer la fotògrafa Colita i que pertanyen al nostre fons fotogràfic. A més a més, hem reproduït a la contraportada la lletra de "La Internacional" amb la versió que l'escriptora va realitzar, i donem notícia del llibre de Jordi Font recentment publicat per l'Ajuntament de Barcelona dedicat a la seva figura.

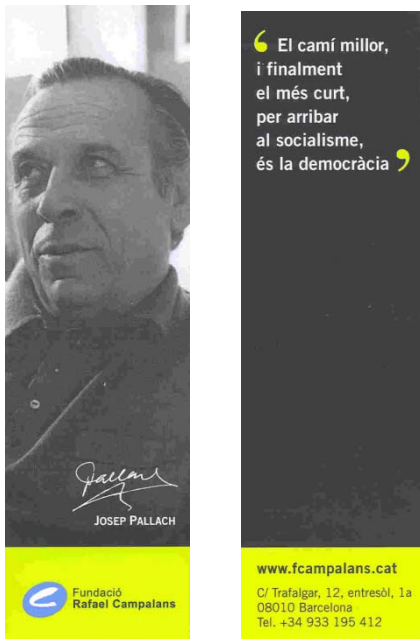
A part també aquest butlletí es va fer ressò de l'acte de presentació a l'Institut d'Estudis Catalans del llibre de Luiza Iordache sobre Francisco Ramos editat des del nostre Arxiu Històric. Per la seva part, la secció "L'hemeroteca" es dedicà a donar a conèixer la revista clandestina *Control Obrero de las fábricas. Revolución Socialista* del Front Obrer de Catalunya.

En quant al "Full Suplement" que sempre acompanya al butlletí, en aquesta ocasió s'editaren dos números: un escrit pel professor de la Universitat de Lleida Manuel Lladonosa titulat *Vicens Ximenes: tenacitat i compromís*; i l'altre signat per l'historiador Josep Puig que porta per nom *Francesc Anglas, teixidor, sindicalista i socialista mataroní*.

La distribució d'aquesta publicació, de la que s'editen aproximadament mil exemplars, es ve realitzant entre professionals de la investigació històrica, professors, arxivers, centres de documentació i biblioteques, a més a més dels amics i patrons de la Fundació. Tots els números del *Butlletí* i els seus corresponents *Fulls Suplements* són consultables en format electrònic mitjançant la pàgina web de l'arxiu a l'adreça

www.fcampalans.cat/arxiu/publicacions.

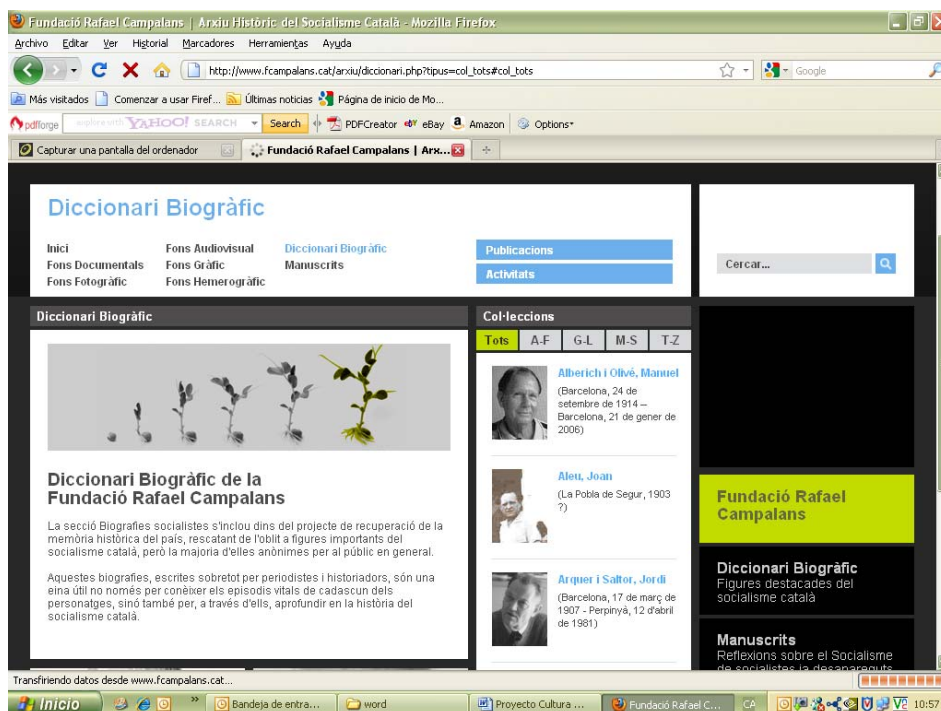
4.2 COL·LECCIÓ DE PUNTS DE LLIBRE

Iniciada l'any anterior aquesta col·lecció està dedicada a destacats personatges de la història del socialisme a Catalunya. L'any 2010 vam fer l'edició del punt de llibre corresponent a Joan Reventós, i en el present any presentem el de Josep Pallach, arran de l'edició fa poc temps del llibre sobre la història del PSC (Reagrupament), partit polític que liderà en els anys setanta.

Seguint amb el disseny establert hem escollit un primer pla de Pallach i la reproducció de la seva signatura, que es complementa amb una frase que creiem defineix el seu pensament polític.

4.3 AMPLIACIÓ DEL DICIONARI BIOGRÀFIC ON LINE

Iniciat ja fa tres anys, aquest projecte anomenat “Biografies Socialistes” consisteix en l’elaboració d’un diccionari on-line amb les trajectòries vitals dels personatges que han tingut un paper destacat en la història del socialisme a Catalunya des dels seus inicis fins l’any 1975. La selecció ronda les cent vint entrades, que a dia d’avui estan elaborades en més del cinquanta per cent. Aquest 2011 hem incrementat de manera considerable aquest percentatge amb la intenció de deixar el projecte en una fase molt avançada. Entre d’altres s’han incorporat les següents biografies: Jaume Bertran, Daniel Cando, Josep Coll, Andreu Cortines, Luis Fuertes, Marià Martínez Cuenca, Manuel Murcia, Ramir Ortega, Josep Quer, Francisco Sánchez Garre, José Valentín Anton i Joaquim Xirau.

El diccionari es caracteritza per presentar un treball en el que es destaquen els aspectes polítics de la biografia de cadascuna de les persones que hi apareixen, text al que s’hi adjunta una fotografia. Hi ha articles que s’han encarregat a autors especialistes en el personatge a tractar i altres elaborats per la pròpia redacció. L’extensió també varia d’un personatge a l’altre, d’acord amb la informació disponible.

El projecte està clarament relacionat amb el *Full Suplement* del butlletí de l’arxiu, tots els números del qual en format PDF formen part del diccionari.

4.4 COL·LABORACIÓ EN EL PROJECTE “Aniversari del POUM”

El setembre de l'any 1935 es fundà el Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM), i per tant l'any passat es va complir el 75 aniversari. La Fundació Andreu Nin és l'encarregada des de l'any 1987 de recuperar la memòria d'aquest partit i per aquesta raó el 2010 organitzà una sèrie d'activitats per a commemorar aquest aniversari.

Per aquest 2011 i com a continuació dels actes portats a terme l'any anterior la Fundació Nin organitzà una important exposició sobre la història del partit per a la qual ha sol·licitat la col·laboració del l'Arxiu de la nostra Fundació. Per tot això l'any passat vam signat un conveni de col·laboració en el posàvem a la seva disposició els materials dels nostres fons documentals relacionats amb el POUM, així com el nostre assessorament en tot allò en el que els poguéssim ésser d'utilitat.

Entre el 28 de juny i el 25 de setembre es va celebrar aquesta mostra a la seu del Museu d'Història de Catalunya, tot tractant d'explicar la història del POUM per mitjà dels seus protagonistes, del seu entorn i d'aquells que han tingut rellevància en l'art i la cultura.

Les unitats temàtiques que es presentaren foren les següents:

1. Orígens
2. “La Batalla”, el BOC i l'ICE

3. El POUM a la Generalitat. Joaquim Maurin desaparegut
4. Revolució i guerra
5. Persecució i procés del POUM
6. Assassinat d'Andreu Nin
7. Diàspora, resistència i exili
8. Recuperar la memòria: Fundación Andreu Nin

Està previst editar un producte audiovisual que reculli una selecció de documentals i pel·lícules relacionades amb el tema, junt amb un catàleg de l'exposició.

El format de la mostra s'ha dissenyat per a que pugui ser itinerant en la seva major part. Després de Barcelona està previst el seu pas per Madrid i possiblement per Saragossa i València.

4.5 CONTINUACIÓ DEL PROJECTE "Manuscrits"

Començat temps enrere aquest projecte pretén reunir una collecció de testimonis manuscrits de persones destacades del món del socialisme a Catalunya. A dia d'avui comptem amb més de cent manuscrits, i durant el 2011 hem ampliat les peticions fent-les extensibles a intel·lectuals i persones del món de la cultura.

A mitjans d'any vam posar en marxa aquesta nova fase del projecte, que es concretà en l'enviament d'aproximadament una trentena de noves sol·licituds.

4.6 PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "PSC (REAGRUPAMENT)"

El dijous 10 de març vam fer la presentació del llibre *PSC (Reagrupament)*. *L'opció socialdemòcrata catalana (1974-1978)* que vam edità a final de l'any anterior.

A l'acte hi van intervenir Marcel Gabarró, coordinador del llibre i professor de Blanquerna-URL, l'ex-ministre d'indústria Joan Majó, l'advocat Josep Verde i Aldea, el primer secretari del PSC Josep Montilla i el president de la Fundació, Isidre Molas.

Entre el públic assistent cal destacar la gran aflluència d'ex-militnats del PSC (Reagrupament), molts dels quals apareixen citats entre les pàgines del llibre o bé a les fotografies.

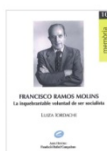
En el mateix acte també va tenir lloc la presentació oficial de la nova pàgina web de l'Arxiu, recentment remodelada tal i com s'explica a l'apartat corresponent d'aquest projecte.

4.7 PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "Francisco Ramos Molins"

Fundació
Rafael Campalans

us convida a la presentació del llibre

FRANCISCO RAMOS MOLINS. La inquebrantable voluntad de ser socialista
de Luiza Iordache

Hi intervindran:

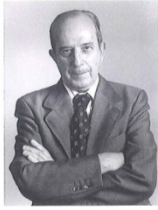
Isidre Molas, president de la Fundació Rafael Campalans
Gabriel Colomé, professor de Ciència Política de la UAB
Jesús M. Rodés, professor emèrit de Ciència Política de la UAB
Luiza Iordache, autora

● Dijous 27 d'octubre de 2011 a les 19.00 h
Sala Nicolau d'Oliver de l'Institut d'Estudis Catalans
Carme, 47, Barcelona - Liceu L3

Després de la presentació s'oferirà una copa de cava per als assistents

Es prega que confirmeu la vostra assistència al 93 319 54 12 o bé a fundacio@rcampalans.cat

FRANCISCO RAMOS MOLINS
La inquebrantable voluntad de ser socialista

LUIZA IORDACHE

10
memòria

El passat 28 d'octubre a la Sala Nicolau d'Olwer de l'Institut d'Estudis Catalans vam fer la presentació del llibre de Luiza Iordache *Francisco Ramos Molins. La inquebrantable voluntad de ser socialista*, acte en el que hi van intervenir Albert Aixalà, director de la Fundació, Jesús Maria Rodés, professor de Ciència Política de la UAB, Isidre Molas, president de la Fundació i l'autora del treball.

Amb paraules de Molas "Ramos va ser sempre apassionat, sempre prudent, sobretot lúcid i amb un toc de tolerància fonamental. Per a els el principis de llibertat i d'igualtat foren sempre la guia del seu socialisme". Amb aquest treball hem contribuït novament a recuperar la memòria d'una destacada figura del socialisme a Catalunya.

4.8 AMPLIACIÓ DE LA COL·LECCIÓ "Documentació electoral"

El 22 de maig de 2011 es van celebrar eleccions municipals a tota Espanya. Seguint amb la nostra política de recopilació de material electoral hem portat a terme un seguiment de bona part de la documentació editada pel Partit dels Socialistes de Catalunya en diferents municipis, la qual ha passat a formar part de la nostra col·lecció de documentació electoral.

Ara queda pendent l'inventari i la catalogació de la mateixa, treball que tenim previst realitzar en breu amb la idea de posar-la a l'abast dels investigadors quan abans millor. Part d'aquest material, una vegada digitalitzat, també serà consultable a través de la nostra pàgina web.

4.10 MANTENIMENT DEL SERVIDOR I LA PÀGINA WEB DE L'ARXIU

SERVIDOR

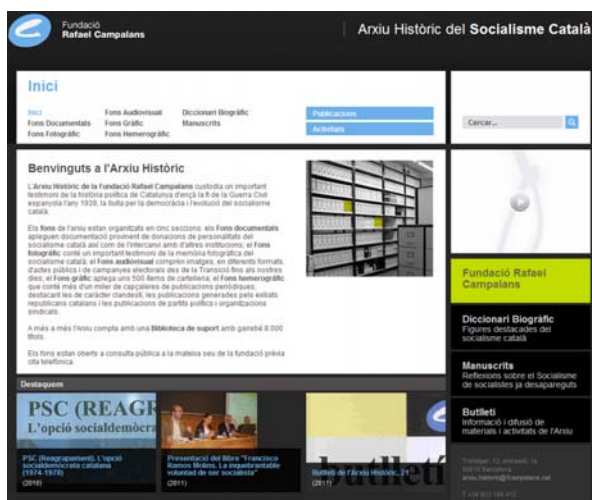
Amb vista a plantar cara als increments exponencials d'informació produïts en els últims anys en la nostra institució –degut sobretot al procés de digitalització de documents portada a terme en l'arxiu històric–, així com cercant la finalitat de millorar la xarxa informacional i la seguretat de la informació produïda i custodiada per nosaltres (accés, còpies, etc.); la Fundació Rafael Campalans va endegar la construcció d'un nou sistema informacional.

Durant el 2009 es va dur a terme un procés d'estudi de les potencialitats en la millora de l'aprofitament del treball i de la productivitat generades per la implementació d'una xarxa o intranet. Aquestes resulten ben clares, sobretot, en base a la millora dels flux d'informació interna que es produeixen a la Fundació. Amb la posada en marxa d'aquesta intranet, s'aconsegueix potenciar un *sharing* d'informació més fluït entre els integrants de la xarxa, així com un aprofitament del treball dins les diferents unitats de l'organització, eliminant la repetició de tasques així com la duplicació de fitxers. L'objectiu és l'assoliment d'una compenetració en les tasques compartides entre diferents unitats de l'organització amb el màxim estalvi d'energia, així com exprimir al màxim les possibilitats dels nostres equips informàtics i de treball.

En aquest sentit, també es va dur a terme el disseny de bell nou de l'arquitectura de la informació de la nostra xarxa, racionalitzant la distribució de continguts i predefinint nínxols d'informació per a cada unitat. Amb aquesta fita ben clara, es va fer un procés d'auditoria informacional i l'adquisició i instal·lació física d'un servidor web en l'àmbit de la Fundació. Amb aquest equip, dotat d'inici amb 8 terabytes de memòria –amb capacitat d'ampliació fins a 13 TB– i escalable x10, es crearà una xarxa informacional de treball d'accés estratificat i usuaris definits, a més de la implementació de repositoris d'informació digital i documentació semiactiva.

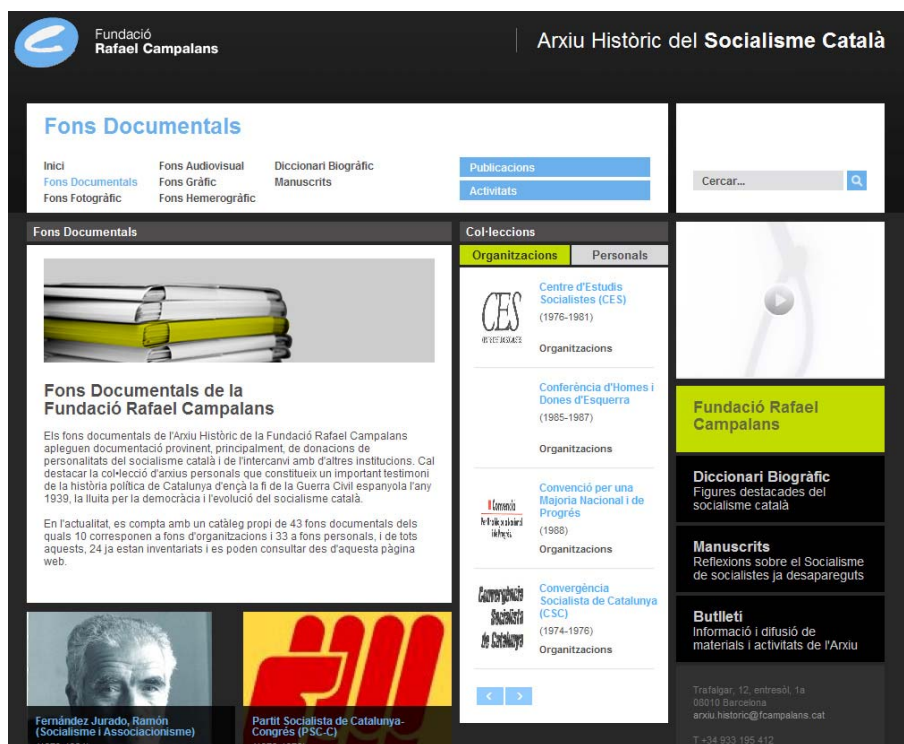
Durant aquest 2011, i per tal de millorar el manteniment del servidor, hem hagut de dotar el despatx on està ubicat d'un aparell d'aire condicionat. D'aquesta manera, la conservació de l'aparell i, conseqüentment, de la informació que conté serà millor.

PÀGINA WEB

Com ja s'ha dit, el mes de març vam fer la presentació de la nova pàgina web de l'Arxiu, que ha suposat una remodelació profunda de la que existia amb anterioritat amb la creació d'un nou disseny, i que s'inscriu dins de la decisió de crear una nova web de la Fundació.

Per aquest 2011 continuarem amb aquest procés de manteniment de la mateixa amb la incorporació de totes les novetats, bé siguin activitats realitzades o bé l'ingrés de nova documentació en el nostres fons.

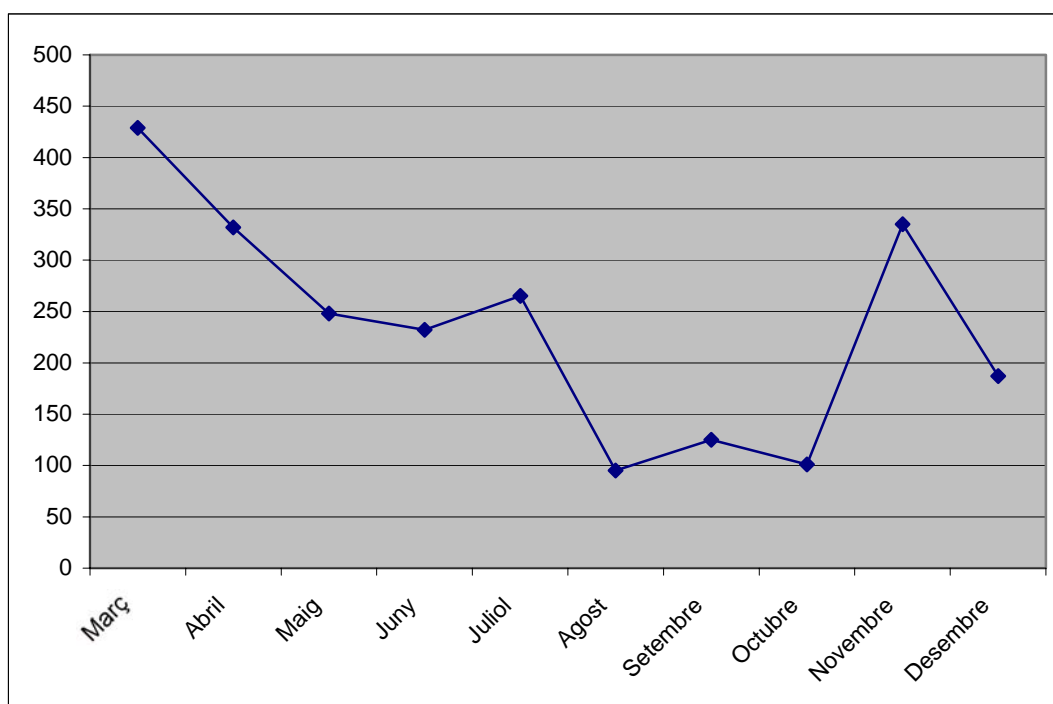
Estadístiques web Arxiu

Dins la pàgina web de l'Arxiu Històric del Socialisme Català, posat en marxa el mes de març de 2011, les pàgines que més es consulten són:

Home	1.030
Diccionari biogràfic:	380
Pàgina de les publicacions de l'Arxiu	344
Fons documental	300
Fons hemerogràfic	261
Cercador	225

EVOLUCIÓ MENSUAL WEB ARXIU

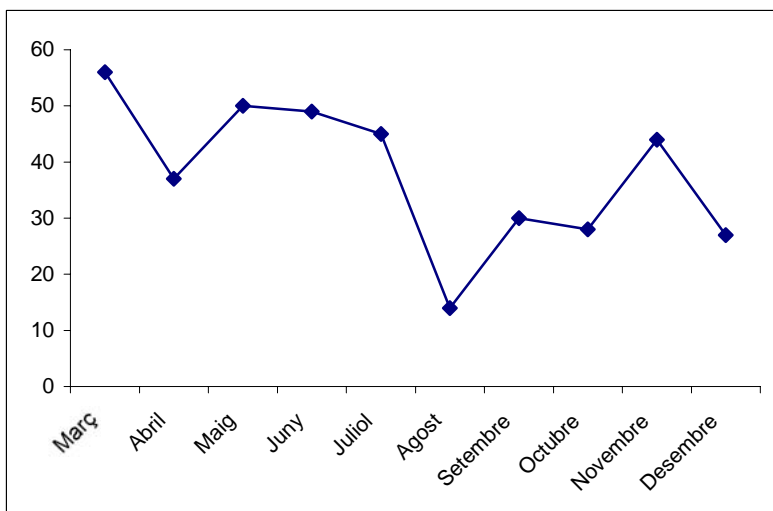
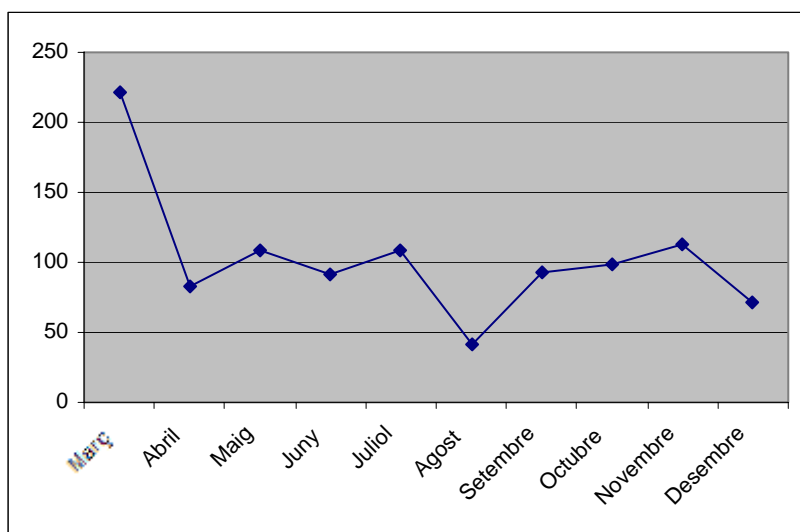
En l'evolució mensual de les visites (2011), s'aprecia un pic inicial al març, mes de la posada en marxa del web. Altres pics, menys pronunciats, el maig, juliol i novembre (presentació de *Francisco Ramos Molins. La inquebrantable voluntad de ser socialista*, de Luiza lordache).

Evolució mensual de visites (per pàgines)

Home 1.030

Març: 222
Abril: 83
Maig: 109
Juny: 91
Juliol: 108
Agost: 42
Setembre: 93
Octubre: 98
Novembre: 113
Desembre: 71

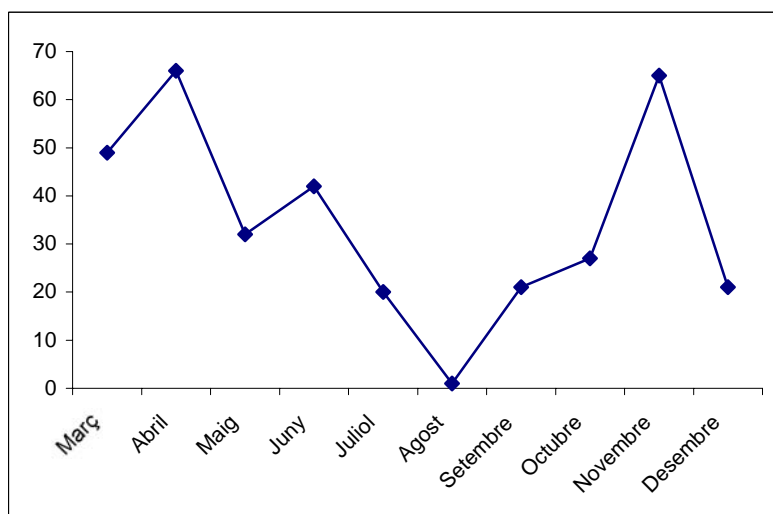

Diccionari biogràfic: 380

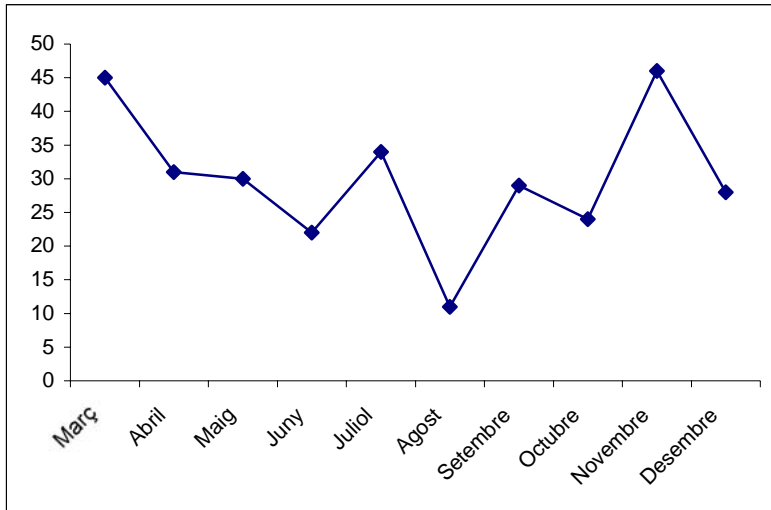
Març: 56
Abril: 37
Maig: 50
Juny: 49
Juliol: 45
Agost: 14
Setembre: 30
Octubre: 28
Novembre: 44
Desembre: 27

Publicacions de l'Arxiu: 344

Març: 49
Abril: 66
Maig: 32
Juny: 42
Juliol: 20
Agost: 1
Setembre: 21
Octubre: 27
Novembre: 65
Desembre: 21

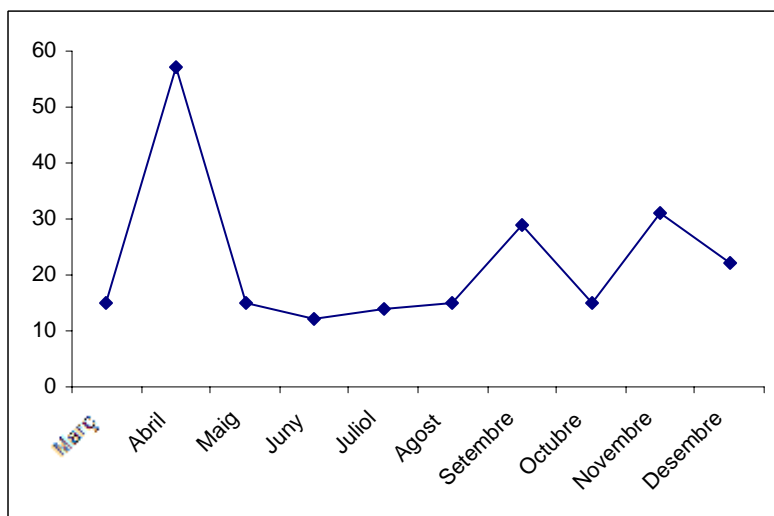
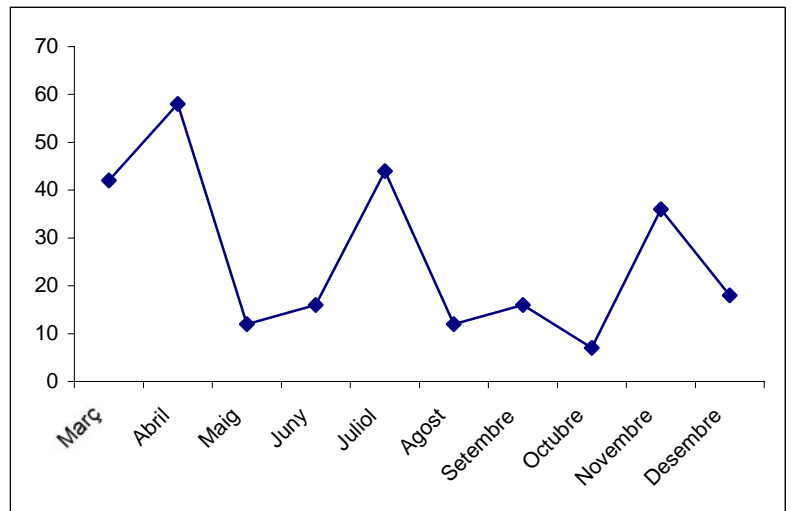
Fons documental: 300

Març: 45
Abril: 31
Maig: 30
Juny: 22
Juliol: 34
Agost: 11
Setembre: 29
Octubre: 24
Novembre: 46
Desembre: 28

Fons hemerogràfic: 261

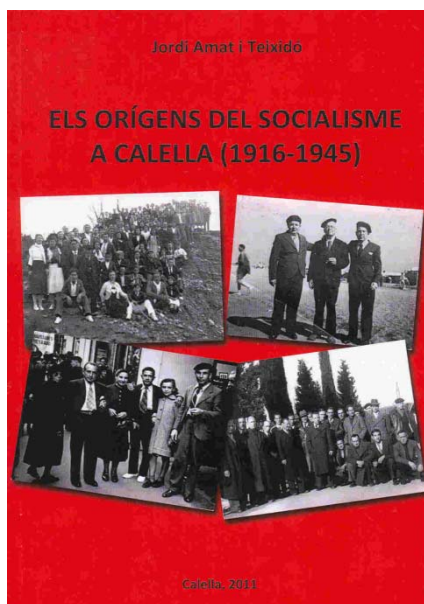
Març: 42
Abril: 58
Maig: 12
Juny: 16
Juliol: 44
Agost: 12
Setembre: 16
Octubre: 7
Novembre: 36
Desembre: 18

Cercador: 225

Març: 15
Abril: 57
Maig: 15
Juny: 12
Juliol: 14
Agost: 15
Setembre: 29
Octubre: 15
Novembre: 31
Desembre: 22

4.10 COL·LABORACIÓ EN L'EDICIÓ D' "Els orígens del socialisme a Calella (1916-1945)"

Amb el títol *Els orígens del socialisme a Calella (1916-1945)* l'historiador Jordi Amat i Teixidó ha publicat el seu treball d'investigació sobre la història de l'agrupació socialista de dita localitat de la comarca del Maresme. Des de l'Arxiu de la Fundació hem col·laborat aportant documentació i assessorament en el treball desenvolupat per l'autor.

Es tracta d'un llibre profusament il·lustrat i àmpliament documentat, amb un important apèndix biogràfic, que permet avançar en el projecte de recuperació de la memòria local que ja s'ha iniciat des d'altres agrupacions del PSC.

4.11 EFEMÈRIDES

Des de l'Arxiu contribuïm amb l'elaboració de la secció "Efemèrides" del *Butlletí de la Fundació Rafael Campalans* que en format electrònic s'edita i distribueix setmanalment.

Les efemèrides de les que donem notícia se centren principalment en la història del socialisme a Catalunya, encara que hi tenen cabuda molts altres fets històrics tan de caire polític com social. A tall d'exemple citem algunes de les que hem publicat:

- Inici de la Primavera de Praga
- Constitució de les Joventuts Socialistes de Catalunya
- Fundació del PSUC
- El Fets de Maig de Barcelona
- La Revolució dels Clavells
- El Decret d'Agregació de Barcelona
- La Caputxinada
- Einstein a Barcelona
- El Congrés de Sitges del PSC
- L'Estatut de Sau

4.12 CATALOGACIÓ DE FONTS DOCUMENTAL

Aquest 2011 hem continuat amb el treball ordinari de catalogació de fons documentals. Degut a les aportacions de nous fons que es venen realitzant cada any mitjançant donacions, aquest treball es desenvolupa de manera gradual i constant, el que comporta l'augment del material accessible als investigadors i públic en general.

4.13 AMPLIACIÓ DE L'ARXIU ÀUDIOVISUAL

Ja fa uns quants anys vam posar en marxa el projecte de recuperar la veu i la imatge de persones que tenen o han tingut un pes destacat dins del socialisme català. En conseqüència, vam elaborar una metodologia per a portar a terme la gravació d'entrevistes a una primera selecció de persones. En el 2011 hem continuat amb la segona fase d'aquest projecte tot incorporant nous testimonis audiovisuals que ens permeten enriquir la nostra col·lecció. Hem realitzat la gravació de Manuel de Forn, Daniel Cando i José Antonio García Duran.

4.14 ADQUISICIÓ DE MATERIAL DE CONSERVACIÓ

Tot continuant amb la tasca de conservació del material històric dipositat a l'arxiu aquest any hem adquirit a l'empresa Stem (Servicios Técnicos y Equipamientos para Museos), un conjunt de fundes polièster per a diaris, lliures de qualsevol component perjudicial, junt amb les seves corresponents capsas d'arxiu.

L'objectiu ha estat poder conservar de la manera més adient dues de les col·leccions de publicacions periòdiques més valuoses de l'arxiu: *Justícia Social* i *Endavant*. Ambdues a dia d'avui ja estan digitalitzades i per tant hem buscat un sistema d'emmagatzematge definitiu que permeti el seu dipòsit en condicions òptimes. A partir d'aquí aquest material només podrà ser manipulat en cas de ser utilitzat per una exposició, ja sigui pròpia o en préstec a alguna altra entitat, sota les màximes garanties de seguretat.

5. ACTIVITATS EN COOPERACIÓ AMB FUNDACIONS PROGRESSISTES EUROPEES

La Fundació Rafael Campalans col·labora des de fa anys amb fundacions socialistes, socialdemòcrates, laboristes o progressistes del conjunt de la Unió Europea; en concret, treballa activament amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), amb la Fundació Friedrich Ebert Stiftung (oficina a Madrid), amb Policy Network, i especialment amb la Fundació IDEAS para el Progreso, i la Fundació Catalunya Europa.

A continuació es detallen les activitats realitzades en col·laboració amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes:

5.1 ACTIVITATS REALITZADES AMB EL SUPORT DE LA FUNDACIÓ EUROPEA D'ESTUDIS PROGRESSISTES (FEPS)

La Fundació Rafael Campalans col·labora des de l'any 2010 amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), una fundació política propera al Partit Socialista Europeu, que pretén apropar als ciutadans a la Unió Europea i a les seves institucions, i impulsar i contribuir als debats de les fundacions nacionals des d'una perspectiva europea.

En el marc d'aquesta relació de cooperació, en els primers mesos de 2011 hem realitzat diverses activitats, entre els quals, les principals es descriuen a continuació.

Aquestes activitats s'han desenvolupat en el marc d'un acord que implica un cofinançament de les despeses que se'n deriven, d'un 70% per part de la FEPS i d'un 30% per part de la Fundació Rafael Campalans.

SEMINARI "De les polítiques d'immigració a la gestió de la diversitat: un discurs coherent des de l'esquerra"

La Fundació Rafael Campalans va organitzar el passat 11 de març un seminari sobre gestió de la diversitat des d'una perspectiva progressista, que es va titular "De les polítiques d'immigració a la gestió de la diversitat: un discurs coherent des de l'esquerra".

Aquest acte va tenir lloc a la sala d'actes del Museu Picasso de Barcelona (C. Montcada 15-23), de 9 a 14 hores, i es va organitzar conjuntament amb la Fundació Europea d'Estudis

Progressistes (FEPS). Es va gravar l'àudio de tota la jornada i després es va enviar a fer la transcripció a Jordi Mallol per tal de tenir-la per a futures publicacions.

Amb aquest acte, la Fundació va voler plantejar obertament preguntes que estan sobre la taula actualment entorn la qüestió i debat, des d'un enfocament pragmàtic, sobre com gestionar la convivència en una societat diversa, sobre quines polítiques públiques són necessàries per abordar aquesta nova realitat, i sobre la necessitat de revisió dels models tradicionals d'integració. I tot això, amb l'objectiu de definir i reforçar un discurs polític coherent des de l'esquerra sobre diversitat, a l'alçada del repte, capaç de ser entès i recolzat per l'electorat, en un context de crisi econòmica i social i d'ascens generalitzat de les forces d'extrema dreta al continent, més enllà dels models i dels tòpics de la dreta.

Igualment, després del seminari, vam oferir un esmorzar en el mateix museu Picasso.

PROGRAMA

Divendres, 11 de març de 2011

9.00h. **Presentació**, a càrrec de:

Albert Aixalà, director de la Fundació Rafael Campalans (FRC).

Judit Tanczos, assessora política de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS).

9.30h. **Ponència inaugural**: "Immigració, diversitat i esquerres: temes centrals i propostes d'enfocament", a càrrec de **Carlos Giménez**, catedràtic d'Antropologia Social de la Universitat Autònoma de Madrid (UAM) i director de l'Institut Universitari d'Investigació sobre Migracions, Etnicitat i Desenvolupament Social (IMEDES).

10h. Sessió I: **Més enllà del debat sobre el fracàs dels models d'integració, com gestionar la diversitat en un context de crisi econòmica i social?**

Plantejament: **Dani de Torres**, comissionat d'Immigració i Diàleg Intercultural de l'Ajuntament de Barcelona i responsable polític d'immigració i diversitat de la FRC.

Ponència: **Sunder Katwala**, secretari general de la Fabian Society.

Comentari: **María Tejada**, coordinadora de l'Àrea d'Immigració de l'Institut Ramón Rubial de la Fundació IDEAS.

10.45h. **Pausa-cafè**

11.00 h. **Debat**

12.00 h. Sessió II: **Diversitat i convivència: quin discurs des de l'esquerra?**

Plantejament: **Carlos Giménez**, catedràtic d'Antropologia Social de la Universitat Autònoma de Madrid (UAM) i director de l'Institut Universitari d'Investigació sobre Migracions, Etnicitat i Desenvolupament Social (IMEDES).

Ponència: **Ricard Zapata**, professor associat de Teoria Política del Departament de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra.

Comentari: **Lesia Radelicki**, assessora política sobre Migracions, Gènere i Diversitat del Partit Socialista Europeu (PSE).

12.45h. Debat

13.30h. Recopil·lació i síntesi, a càrrec de:

Carlos Giménez, catedràtic d'Antropologia Social de la Universitat Autònoma de Madrid (UAM) i director de l'Institut Universitari d'Investigació sobre Migracions, Etnicitat i Desenvolupament Social (IMEDES).

Dani de Torres, comissionat d'Immigració i Diàleg Intercultural de l'Ajuntament de Barcelona i responsable polític d'immigració i diversitat de la FRC

14.00h. Dinar

Contingut del debat

En primer lloc, existeix una manca de consens socialista a nivell europeu sobre com s'ha de gestionar la diversitat, els fluxos migratoris i els problemes associats a aquesta temàtica. En aquest sentit, Judit Tanczos va dir que la diversitat de formes d'actuar, de fer i de veure el tema de la immigració segons la conjuntura i les necessitats de cada país europeu fa que no existeixi un únic discurs d'esquerres, la qual cosa acaba facilitant les crítiques per part de la dreta.

En segon lloc i vinculat a l'anterior problemàtica, tots els conferencians van coincidir a dir que, a nivell nacional, un dels principals problemes que tenen les esquerres és que manquen d'un discurs clar i realista sobre el tema de la immigració. A més, certs ponents també van mostrar la necessitat d'introduir mecanismes de participació ciutadana i de vinculació de les associacions de veïns a les polítiques públiques que es realitzen per facilitar la introducció dels col·lectius nous al país. Però, sens dubte, la necessitat

d'articular un discurs coherent, realista i sòlid es va mostrar imperativa per poder començar a millorar la gestió de la multiculturalitat i dels fluxos migratoris, així com de la integració dels immigrants a la societat i al mercat laboral.

En tercer lloc, va destacar la problemàtica del discurs fàcil de les dretes. Aquest, sens dubte, va ser el problema més anomenat en el seminari. Per què la dreta té més facilitat per articular un discurs? La resposta va semblar senzilla: les dretes sempre han tendit a “carregar” contra els immigrants pel fet que són individus que no es poden defensar fàcilment, aprofitant-se així dels sentiments i de les necessitats de tots els individus, generalment dels nacionals, per articular tot un discurs, en part manipulat, que dóna resposta a demandes concretes de la ciutadania. Així doncs, bàsicament les dretes aprofiten casos concrets per extrapolar-los a tota la societat i poder jugar amb els sentiments, els pensaments i els conflictes dels ciutadans que podrien o poden quedar afectats per l'existència de fluxos migratoris. Per això, tal com comentava Carlos Giménez, cal que les esquerres demostrin amb dades objectives que la nostra economia és molt dependent d'aquests fluxos migratoris, fet que els partits de dretes tant critiquen.

En relació a la tercera problemàtica, una situació puntual de crisi econòmica i financera com l'actual crea un quart problema que dificulta la gestió de la diversitat. La correlació entre situació econòmica desfavorable i facilitat de discurs per part de les dretes és molt elevada mentre les persones tendeixen a deixar aflorar els seus sentiments i els seus problemes, i són captats i explotats per partits que només volen aprofitar-se d'aquests per guanyar vots. Així, en moments de crisi econòmica com els actuals, encara és molt més complicat gestionar un bon discurs i unes bones polítiques públiques d'integració.

En cinquè lloc, alguns dels ponents van mostrar la seva preocupació i el seu malestar pel fet que els discursos xenòfobs no estiguessin penalitzats i judicialitzats pels tribunals espanyols.

La sisena i última problemàtica mencionada pels ponents a la primera taula es va referir a les oportunitats que els hi ofereixen als immigrants perquè puguin accedir a nivells de

formació educativa elevats. En aquest sentit, Javier Bonomi de FEDELATINA aportava la dada que, a la universitat catalana, només hi ha un 4% del col·lectiu immigrant, i va dir que una forma d'integrar i millorar els llaços entre comunitats i cultures diferents és millorant els nivells educatius de totes elles.

Per tant, i en resum, la declaració unànime que van efectuar els ponents a la jornada de reflexió va ser que les esquerres han de fer autocrítica, han d'identificar clarament on es troben els problemes i han d'elaborar polítiques que permetin superar-los. A més, tots els ponents van puntualitzar que, a nivell català i/o espanyol, no s'ha produït el “fracàs de la multiculturalitat” que Angela Merkel, Nicolas Sarkozy i David Cameron sí que han anunciat als seus respectius països.

La segona part, dedicada a fer propostes per millorar la gestió de la diversitat, va dedicar una àmplia presentació a distingir entre polítiques d'integració i polítiques d'antidiscriminació. En aquest cas, segons Carlos Giménez i Ernesto Carrión, el concepte de “qüestió migratòria” és molt més correcte i encertat que “fenomen migratori”.

Seguint l'exemple del futbol, que va acompanyar gairebé totes les ponències, els ponents van voler expressar una idea clara: la bidireccionalitat. És a dir, així com la societat accepta i li agrada veure equips de futbol multiculturals, els ciutadans també tenen un paper molt important en la integració social dels immigrants. En aquest sentit, la bidireccionalitat de les polítiques públiques va encaminada a vincular d'alguna manera el conjunt de la ciutadania amb els nousvinguts, creant vincles sòlids que permetin integrar perfectament noves cultures a la nostra. Si la societat amfitriona no està disposada a acceptar que estem en un món globalitzat i que el moviment de persones en qualsevol part del món és una cosa normal i natural, per molts diners i esforços que destinem a introduir als nousvinguts a la societat amfitriona, no haurà servit per a res.

Per tant, no només fa falta fer partícips als ciutadans i als immigrants, sinó que fa falta que les associacions de veïns, les associacions de comerciants, els sindicats, la patronal i un llarg etcètera, també formin part d'aquest projecte comú: la gestió de la diversitat cultural. Així, la creació de vincles perdurables en el temps és una cosa essencial per millorar la gestió de la diversitat.

Si bé el seminari buscava aproximacions generals per començar a estructurar un bon discurs des de l'esquerra, una de les principals demandes als “elaboradors” de polítiques públiques sobre immigració va ser que, en realitat, les polítiques sumin cert consens i acceptació per part de tots els actors polítics, independentment del seu color polític. Això, i no altres coses, seria el que determinaria si la gestió de la multiculturalitat s'ha efectuat correctament o no. Encara que no es pot oblidar que el discurs d'esquerres sempre ha estat i és el més integrador i inclusiu de tots els altres discursos.

A més de la bidireccionalitat de les polítiques públiques, també va sorgir fortament la idea que cal potenciar els valors d'esquerres per evitar fer propostes "mal vistes".

Una altra proposta per part dels conferencians va ser dirigida a la direcció política, i es va referir a superar les barreres psicològiques perquè una persona immigrant, tot i portar molts anys vivint al país, pugui ocupar càrrecs polítics amb rellevància i visibilitat institucional. D'una part, aquesta proposta va semblar bona per una simple raó, i és que ajudaria a incrementar la voluntat de les persones nouvingudes d'integrar-se a la societat. Per l'altra, crearia uns llaços emocionals que probablement podrien fer guanyar més vots provinents d'aquest col·lectiu immigrant amb dret a vot, que en l'actualitat s'absté de votar els partits d'esquerres, per no sentir-se representats.

Es va parlar d'"acomodació" com un concepte que fins al moment no s'ha tingut massa present a l'hora de dissenyar polítiques d'immigració, però que a Lídia Santos li va interessar profundament. És a dir, no només cal dissenyar

polítiques a curt termini, sinó també dissenyar-les a llarg termini perquè, tal com s'ha pogut comprovar a Alemanya, el no saber acomodar les segones i terceres generacions d'immigrants residents al país fa que, per defecte, hi hagi una fallida de la multiculturalitat. Per tant, la següent proposta va ser dissenyar polítiques a mitjà i llarg termini que tinguin en compte que part dels immigrants actuals romandran al país durant anys. Així doncs, cal realitzar polítiques d'introducció de les segones i terceres generacions a la societat d'una manera diferent del que es va utilitzar pels seus pares i/o avis, amb la finalitat de prevenir la marginació social.

La cinquena i última proposta, que està directament relacionada amb la bidireccionalitat de les polítiques públiques, és que el benefici obtingut d'incloure als immigrants sigui constatable i palpable per a tots els ciutadans. És a dir, cal que els ciutadans

percebin certs beneficis d'integrar els immigrants dins de la societat. I aquests beneficis només es poden obtenir amb polítiques generals, desmuntant antigues fal·làcies socials creades per la dreta per atemorir i crear conflicte, i ajudar al fet que la ciutadania pugui constatar, amb les seves pròpies vivències, la qüestió cultural com alguna cosa bé que aporta beneficis a la societat, en tot el seu conjunt.

Com a conclusió final, podem dir que, si la veritat és que manquem d'indicadors objectius per poder valorar realment el treball que s'està fent –com va comentar Daniel de Torres–, cal tenir present que existeixen idees innovadores com el Pacte Nacional per la Immigració de Catalunya, la Llei de barris o la Llei d'Acollida, que demostren que la voluntat per fer les coses ben fetes, existeix. I no només hi ha voluntat, sinó que s'ha demostrat que les esquerres en moments de crisi com l'actual no redueixen l'impuls donat a la integració social dels immigrants i a la gestió de la multiculturalitat.

SEMINARI “Maternitat i paternitat: polítiques de conciliació”

La Fundació Rafael Campalans, en el marc de la nostra col·laboració amb la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) -de la qual som membres-, va organitzar el divendres, 15 d'abril, una jornada de reflexió sobre polítiques de conciliació. Amb aquest acte, la Fundació va voler abordar la problemàtica de com conciliar la maternitat i la paternitat amb la vida laboral des de diferents punts de vista, atenent als diversos efectes que es produeixen en l'economia i la societat, intentant, a través de l'anàlisi, la possibilitat de fer-la possible des de l'àmbit públic i privat.

Es va gravar l'àudio de tota la jornada i després es va enviar a fer la transcripció a Jordi Mallol per tal de tenir-la per a futures publicacions.

La persona responsable d'aquest projecte de la FRC va ser Mireia Bel, analista.

PROGRAMA

9.00- 9.45: Inauguració

Benvinguda:

Rocío Martínez-Sampere, diputada del Grup Socialista-CpC al Parlament de Catalunya i patrona de la Fundació Rafael Campalans

Ma Dolors Renau, coordinadora del Grup de Treball “Dona I Política” de la Fundació Rafael Campalans

Ponència inaugural:

Zita Gurmai, presidenta de les Dones Socialistes al Parlament Europeu i vice-presidenta de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS)

9.45-10.00: Coffee Break

10.00-11.30: Conciliació i productivitat. Polítiques d'empresa i casos d'èxit

Temes:

Impacte de les polítiques de conciliació i de la maternitat a l'empresa. Possibilitats de conciliació dins l'empresa privada contemplant noves opcions que no perjudiquin a la productivitat i facilitin la conciliació (Flexibilitat horaris/ teletreball, guarderies a les empreses, etc.). Valoració de l'impacte de la maternitat/paternitat en la productivitat / motivació / competitivitat. La maternitat com a problema per la promoció laboral?

Ponents:

Eva Granados, diputada del Grup Socialista-CpC al Parlament de Catalunya

Marc Grau, investigador al Centre Internacional de Treball i Família de l' IESE Business School -Universidad de Navarra. I coautor de diversos estudis en matèria de conciliació dels usos del temps; entre els quals: *Experiències en Organització del Temps de Treball a les Empreses de Catalunya (Generalitat de Catalunya 2009)*

Isabell Lenarduzzi, directora de JUMP "*Empowering Women, Advancing the Economy*"

Debat amb la resta de participants

12.00-14.00: Polítiques públiques europees en matèria de conciliació i usos del temps

Temes:

Contraposició de models existents entre els dos més paradigmàtics: Model francès o passiu vs. model nòrdic o actiu. I aproximació a les polítiques de noves organitzacions del temps de treball a l'àmbit català.

Ponents:

Sara Berbel, directora de la Xarxa d'Inserció Sociolaboral a Barcelona Activa i ex directora general d'Igualtat d'Oportunitats al Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya

Gøsta Esping-Andersen, professor de sociologia UPF i director de la unitat de recerca DEMOSOC

Kati Hellwagner, representant de l'Internacional Socialista de Dones al Comitè de les ONG de la Comissió de les Nacions Unides sobre la Condió de la Dona

Debat amb la resta de participants

14.00-15.30: Dinar

15.30-17.00: L'impacte de les polítiques de conciliació en la maternitat

Temes:

Canvis i tendències demogràfiques a Europa (endarreriment de l'edat del primer fill/a, reducció número de fills, incorporació normalitzada de la dona al mercat de treball, etc.).
Estudi de la relació entre la taxa de fecunditat i les polítiques de conciliació.

Ponents:

Daniela Bellani, sociòloga investigadora UPF. Co-autora de l'estudi *Conciliation policies in Spain and its effects: an analysis of gender inequalities in housework and work* publicat per la Fundación Alternativas, 2010

Alexandra Jachanova, vice-presidenta de l'European Women's Lobby

Lesia Radelicki, assessora política en temes d'Immigració, gènere i diversitat al Partit Socialista Europeu

Debat amb la resta de participants

17.00-17.30: Conclusions

Judit Tanczos, assessora política de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes

Albert Aixalà, director Fundació Rafael Campalans

Contingut del debat

Després de les intervencions inaugurals de Ma Dolors Renau, coordinadora del grup de treball "Dona i política" de la Fundació, i de Rocío Martínez-Sampere, diputada del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, que van coincidir a assenyalar la necessitat que la dona guanyi pes en l'esfera pública i en cedeixi en l'esfera domèstica ", Zita Gurmai, presidenta de les Dones Socialistes al Parlament Europeu i vicepresidenta de la FEPS, va reiterar el compromís dels socialistes" per una Europa pròspera, amb polítiques de conciliació fortes, prenent com a punt de partida campanyes comunicatives potents."

La jornada es va dividir en tres taules. La primera, "Conciliació i productivitat. Polítiques d'empresa i casos d'èxit", buscava analitzar l'impacte de les polítiques de conciliació i de la maternitat en l'empresa, les possibilitats de conciliació dins de l'empresa privada contemplant noves opcions que no perjudiquin la productivitat i facilitin la conciliació i la valoració de l'impacte de la maternitat i la paternitat en la productivitat, la motivació i la competitivitat en el treball. És la maternitat un problema per a la promoció laboral? Per respondre a aquestes qüestions es va comptar amb les ponències d'Eva Granados, diputada del PSC en el Parlament de Catalunya; Marc Grau, investigador en el Centre Internacional de Treball i Família del IESE Business School; i Isabella Lenarduzzi, directora de JUMP "Empowering Women, Advancing the Economy".

La segona taula, que portava per títol "Polítiques públiques europees en matèria de conciliació i usos del temps" va contraposar els diferents models de polítiques d'usos del temps (del nòrdic en el Mediterrani, passant pel continental i l'anglosaxó),

fent una acurada aproximació a les polítiques de noves organitzacions del temps de treball en l'àmbit català. En aquesta taula vam comptar amb les intervencions de Sara Berbel, directora de la Xarxa d'Inserció Sociolaboral a Barcelona Activa i exdirectora general d'Igualtat d'Oportunitats en el Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya, el professor de Sociologia de la UPF , Gosta Esping-Andersen, i Kati Hellwagner, representant

de la Internacional Socialista de Dones al Comitè de les ONG de la Comissió de les Nacions Unides sobre la Condió de la Dona.

La tercera i última taula de la jornada, "L'impacte de les polítiques de conciliació en la maternitat", va analitzar els canvis i tendències demogràfiques a Europa i va estudiar la relació entre la taxa de fecunditat i les polítiques de conciliació. Va resultar molt il·lustratiu l'estudi de la sociòloga i ponent Daniela Bellani, "Les Polítiques de conciliació a Espanya i suspensió Efectes: una anàlisi de les desigualtat de gènere en el treball de la llar i l'ocupació", publicat en 2010 per la Fundació Alternativas. També van intervenir en aquesta taula Alexandra Jachanova, vice-presiednta del European Women's Lobby, i Lesia Radelicki, assessora política en temes d'Immigració, gènere i diversitat en el Partit Socialista Europeu.

La jornada la van tancar Albert Aixalà, director de la Fundació Rafael Campalans, i Judit Tanczos, assessora política de la FEPS.

La jornada la van tancar Albert Aixalà, director de la Fundació Rafael Campalans, i Judit Tanczos, assessora política de la FEPS.

SEMINARI “Clara Zetkin could do it. So can we!”

En el marc de les celebracions del centenari del dia internacional de la dona treballadora, la FEPS va organitzar a la seu del Parlament Europeu, a Brussel·les, el seminari “Clara Zetkin could do it. So can we!” entre els dies 28 de febrer i 1 de març de 2011.

L'objectiu del seminari va ser, per una part, repassar els avenços assolits per les dones en aquests cent anys, tant a nivell social com polític, i per l'altra, encarar aquells reptes i objectius que encara no s'han aconseguit i teixir estratègies comunes per abordar-los.

La reunió es va perllongar durant dues jornades, en les quals es va parlar, entre altres, de l'impacte de la crisi econòmica i financera sobre les dones, del significat del feminisme progressista, del paper de les ONGs en la lluita cap a la igualtat de gènere, etc.

Cal destacar, a més, que en el marc de les jornades es va fer una presentació sobre les estratègies progressistes cap a la igualtat de gènere, que va concloure amb la conferència el Comissari Europeu per l'Ocupació, Assumptes Socials i Igualtat d'Oportunitats, László Andor. Entre els participants, van destacar: Pia Locatelli, presidenta de la Internacional Socialista de Dones; Britta Thomsen i Carmen Romero, diputades al Parlament Europeu; Monique Halpern, ex presidenta de la Coordinadora francesa del Lobby Europeu de Dones; Andrea Peto, professora de la Universitat Central Europea; Zita Gurmai, presidenta del Partit Socialista europeu de Dones (PES Women); Alfred Gusenbauer, ex canceller austríac; Michel Pastís, director de l'Institut Belga per a la Igualtat d'Oportunitats; i Brigitte Triems, presidenta del Lobby Europeu de Dones.

La Fundació Rafael Campalans, compromesa amb la lluita per la igualtat efectiva de gènere, va participar a nivell econòmic, però també amb la ponència de Mireia Bel, analista de polítiques públiques de la Fundació, i especialista en polítiques de gènere, que va centrar la seva intervenció en explicar la Llei Orgànica per la Igualtat Efectiva de Gènere de l'any 2007; desenvolupant els avenços que aquesta ha significat, però també les seves aplicacions i reptes pendents.

PROGRAMA

FOUNDATION FOR EUROPEAN
PROGRESSIVE STUDIES
FONDATION EUROPÉENNE
D'ÉTUDES PROGRESSISTES

Per al 100 aniversari del Dia Internacional de la Dona

Clara Zetkin ho podia fer. Així que podem!

Del 28 de Febrer a l'1 de Març, 2011

28 febrer 2011

13.00-13.45 Benvinguda i presentació

Zita Gurmai, presidenta del PSE Dones, MEP

Isabella Lenarduzzi, fundadora i directora general de JUMP "Empoderament de les Dones, Promoció de l'Economia"

13,45-16,00 Sessió 1: "Pa i roses"

Què aconseguim? Com s'utilitzen actualment aquests èxits? Com hem de construir sobre ells?

Moderadora: Christa Randzio-Plath, professora de la Universitat d'Hamburg, l'ex diputada al Parlament Europeu, Presidenta de la Comissió de Control de l'SPD

Ponents:

Pia Locatelli, presidenta de la Internacional Socialista de Dones

Monique Halpern, representant de la Fundació Jean-Jaurès, ex presidenta de la Coordinació Francesa del Lobby Europeu de Dones (CLEF)

Vladimir Spidla, Ex Comissari d'Ocupació, Afers Socials i Igualtat d'Oportunitats

Agnès Hubert, Assessora de l'Oficina d'Assessors de Política Europea, la Comissió Europea

Carmen Romero López, diputada al Parlament Europeu, Comissió de Llibertats Civils, Justícia i Afers d'Interior

16.00-17.30 Tallers

La crisi econòmica no només ha fet que la situació de les dones sigui insegura en el mercat laboral, sinó que a més, en el llarg termini, afavoreix l'enfortiment dels partits més conservadors que amb una agenda tradicionalista, posen en risc els drets ja assolits. A més d'aquest fenomen, n'apareix encara un altre i és que, cada cop ens trobem amb més dones polítiques dins els partits conservadors que defensen postures d'anti-emancipació.

En aquest context, sembla que hi ha una necessitat de tornar a definir el feminisme progressista, i alhora, redefinir les aliances entre les polítiques progressistes i les organitzacions no governamentals de dones.

Els dos tallers es centraran en aquests dos aspectes.

Què significa "el feminisme progressista"?

Ponents: Marja Bijl, membre de l'Oficina de la Dona del PSE, Sandra Breiteneder, coordinador de la xarxa feminista ECOSY

Objectiu del taller:

- . Definició dels pilars del feminisme progressista;
- . Trobar eines per lluitar contra els atacs contra la igualtat de gènere per part de la dreta;
- . Trobar maneres d'involucrar la nova generació de feministes progressistes.

La desacceleració econòmica – ha perjudicat la igualtat?

L'efecte de la crisi financera i econòmica en les organitzacions de dones i organitzacions no governamentals

Lloc: Paul-Henri Spaak, sala P7C050

Ponents: Pierrette Pape, directora de Política, Lobby Europeu de Dones, Aslihan Tekin, representant de la Unió Europea, Associació de Dones Empresàries de Turquia

Objectiu del taller:

- . Definició dels efectes a curt i llarg termini de la crisi econòmica sobre el funcionament i les tasques d'organització de les dones i les organitzacions no governamentals i eines de recerca per donar una resposta eficaç als reptes generats per la
- . La definició de la posició de les ONG de dones cap a polítiques progressistes i viceversa;
- . Definir els elements d'una reeixida aliança entre polítiques progressistes i organitzacions no governamentals de dones, sobre la base de beneficis mutus.

Recepció del PSE Dones

1 març 2011

Paul-Henri Spaak, sala P5B001

10.15-10.45 Discurs d'obertura per Fabrizia Giuliani, professora de la Universitat de Roma, membre del grup organitzador de les manifestacions recent d'Itàlia per defensar la dignitat de les dones

10.15-11.30 Taller de presentacions

11.30-13.00 Sessió 2: Prepareu-vos per una major igualtat!

Estratègies cap a la igualtat de gènere

Empoderament de les dones - La perspectiva de gènere - Els pressupostos de gènere com un instrument de bon govern

Moderador: Karolina LEAKOVIC, MP, Secretaria Internacional, Fòrum de Dones Vice-president, SDP Croàcia

Ponents:

Britta Thomsen, MEP, Comissió de Drets de la Dona i Igualtat de Gènere

Mireia BEL, assessora Política, Fundació Rafael Campalans

Elisabeth KLATZER, membre del Grup de Vigilància de Gènere d'Àustria i Finances Públiques i la Xarxa Europea de Pressupostos de Gènere (EGBN)

SONG Xiuyan, Vice-presidenta de les Dones de la Xina de la Federació (confirmat)

13.00-13.45 Cloenda

László Andor, comissari d'Ocupació, Afers Socials i Igualtat d'Oportunitats (confirmat)

Dinar de recepció

ASSEMBLEA GENERAL DE LA FUNDACIÓ EUROPEA D'ESTUDIS PROGRESSISTES (FEPS)

La Fundació Rafael Campalans participarà, el 29 de juny, en l'Assemblea General de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS), que tindrà lloc a Brussel·les, d'11 a 13 hores al carrer Montoyer n. 40.

D'acord amb l'ordre del dia, la reunió començarà amb una comunicació del seu president Màxim D'Alema, sobre els objectius i l'estratègia del 2011. A continuació, Ernst Stetter, el secretari general de la FEPS, exposarà la memòria de les activitats de 2010 i el tresorer, Kart Duffek, presentarà els comptes de l'informe financer anual 2010, per procedir a la seva votació.

Finalment, hi ha prevista l'aprovació de la renovació de la Mesa i del Comitè Científic, així com la confirmació de nous membres.

PROGRAMA

FEPS Annual General Assembly

11:00-13:00

Wednesday 29th June 2011

FEPS office

4th Floor, rue Montoyer 40, 1000 Brussels

Draft Agenda

According to article 10.2 of the statutes

0. Adoption of the agenda and minutes of the General Assembly from the 30th June 2010.
1. Communication on the overall strategy and objectives for 2011 and beyond presented by Massimo D'ALEMA, President.
2. Report on 2010 activities, presented by Ernst STETTER, Secretary-General.
3. Approval of accounts and the annual report of 2010, presented by Karl DUFFEK, Treasurer.
4. Approval and renewal of the Bureau.
5. Approval and renewal of the Scientific Council.
6. Approval and confirmation of members.
7. Any other business.

Lunch reception

FEPS / Rue Montoyer 40, B-1000 Brussels / Tel + 32 2 234 69 00 / Fax + 32 2 280 03 83 / www.fepe-europe.eu

CONFERÈNCIA "Call to Europe"

La Fundació Rafael Campalans participà el 29 i 30 de juny a la Conferència que organitza la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) sobre Europa, titulada "Call to Europe", que tindrà lloc a Brussel·les, a la biblioteca Solvay, al Park Leopold.

La conferència es desenvolupà en dues jornades. En la primera, es va debatre sobre "Europa Internacional", i acabà amb una recepció del Grup S&D al Parlament Europeu. En la segona, es presentà la nova revista de la FEPS, titulada "Fresh Thinking", i es va tractar sobre de l'Europa Econòmica i Social, i de l'Europa Política.

Justificació

El procés d'integració europeu és una història d'èxit. A l'actualitat, 67 anys després de la Segona Guerra Mundial i 54 anys després de la signatura del Tractat de Roma, la Unió Europea integra a 27 estats membres. Dins de les

seves fronteres, més de 500 milions de persones viuen en un context caracteritzat pels valors de pau, solidaritat, llibertat i democràcia. No obstant això, mai en la història moderna Europa havia sofert tanta pressió. Externament, la globalització i els esdeveniments relacionats amb ella han posat en relleu les limitacions del paradigma socioeconòmic europeu dominant. La crisi econòmica ha minat la credibilitat del model, que havia estat el marc per al manteniment de l'estat de benestar. I mentre Europa es troba en aquesta situació, han sorgit nous països emergents.

D'altra part, aquesta dècada ha estat molt turbulenta internament. Les ambicions dels anys 90 que van conduir al Tractat de Maastricht i van posar les bases per a la fundació d'una Unió Política, semblen haver estat ensombrides per la recent crisi democràtica. Les solucions proposades per la Convenció europea han acabat en un fiasco, i el suport popular a Europa ha assolit el seu nivell més baix. A més, sembla que les fundacions polítiques de la Unió Europea no responguin a les esperances i a la preocupació dels europeus.

Igualment, les revolucions a Àfrica del Nord i la falta d'una resposta adequada d'Europa fan cada vegada menys creïble el paper de la Unió Europea a assegurar pau i estabilitat no només mundial, sinó en el seu entorn.

No obstant això, les diferències entre l'esquerra i la dreta són més visibles que mai. I d'aquí que la iniciativa "Call to Europe" neixi de la convicció del grup de reflexió creat per la FEPS per buscar respostes a llarg termini sobre el futur d'Europa.

Per tant, l'objectiu d'aquesta activitat és impulsar un canvi intel·lectual, i proporcionar una plataforma útil de partida per a debats inspiradors de noves respostes per tot aquells que apelen a Europa. Així, la conferència pretén ser un debat d'alt nivell amb una participació

pública rellevant i, en aquest sentit, la Fundació Rafael Campalans vol participar activament en aquesta conferència per poder realitzar aportacions en profunditat.

Com a representant de la Fundació, hi assistí el seu director, Albert Aixalà.

REUNIÓ de fundacions i *think tanks* membres de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS)

La Fundació Rafael Campalans va participar el passat 24 de novembre en una reunió organitzada per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) a Brussel·les, en la qual convoca anualment al conjunt de fundacions i *think tanks* membres per presentar les seves prioritats polítiques de cara a l'any següent, així com les línies de treball a desenvolupar conjuntament el 2012, per tal de planificar les activitats futures.

A la reunió, van intervenir-hi el secretari general de la FEPS, Ernst Stetter, que va inaugurar la trobada fent un breu balanç de les activitats realitzades per les diferents fundacions membre el 2011, i explicant les principals línies directrius a desenvolupar l'any que ve, així com les temàtiques sobre les quals treballar, com: el projecte sobre la renovació de la socialdemocràcia (anomenat Next Left), el model de societat europea (reducció de desigualtats, polítiques de gènere, gestió de la diversitat ...), economia sostenible i solidaritats globals, àmbit en el qual s'inclou la democràcia global i la política europea de veïnatge.

A continuació, els diferents responsables tècnics d'àrea que formen l'equip de la FEPS van exposar el pla d'acció de la FEPS de 2012 en els seus àmbits i aclarir alguns dubtes respecte a les propostes d'activitats suggerides per diferents fundacions membre unes setmanes abans via correu electrònic.

Després d'escoltar la descripció dels objectius en matèria temàtica de la FEPS de cara a l'any 2012, les diferents fundacions van exposar els seus comentaris i propostes.

En concret, la Fundació Rafael Campalans va exposar la seva voluntat de desenvolupar dues activitats conjuntament amb la FEPS. En primer lloc, l'organització d'un seminari a Barcelona sobre com promoure el creixement i la recuperació econòmica d'Europa, així com la transició cap a una economia sostenible, en la línia dels objectius de l'Estratègia UE 2020, amb l'objectiu de dissenyar i/o debatre sobre l'estratègia política de la socialdemocràcia europea per afrontar la recuperació en el nou context de cessió de sobirania monetària per part dels Estats membres a la Unió Europea, i on es debatés sobre l'aplicació de la taxa

sobre les transaccions financeres, sobre un increment del pressupost comunitari, de l'aplicació dels eurobons, etc...

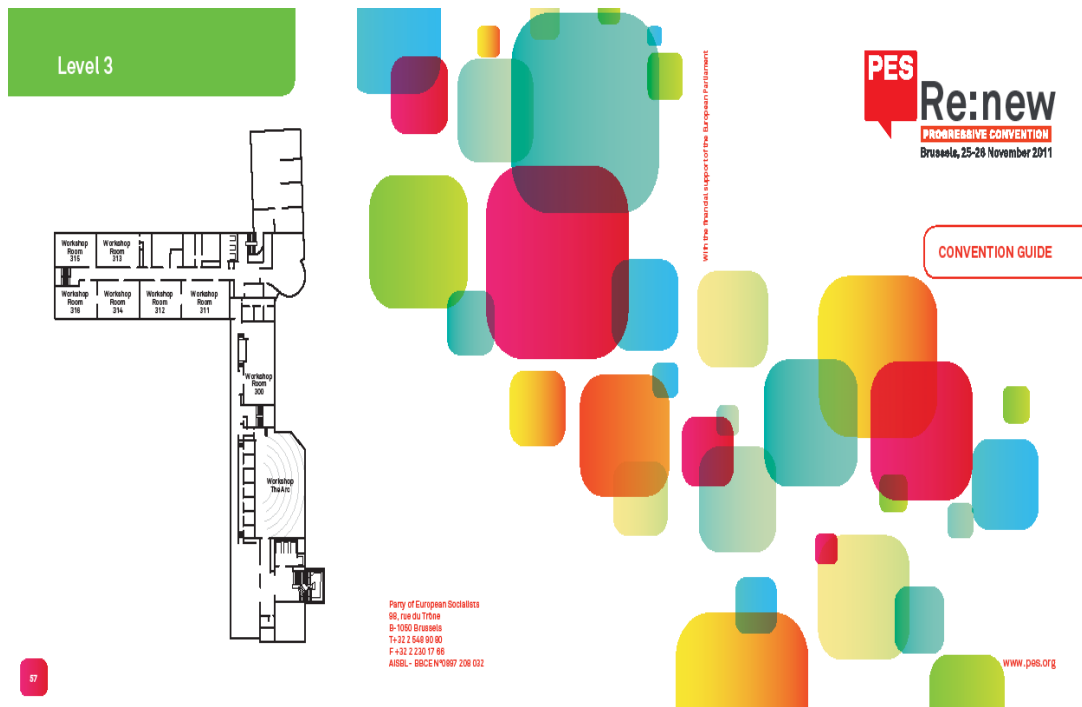
En segon lloc, la Fundació Rafael Campalans va proposar organitzar un altre seminari a l'abril de 2012, a Barcelona, sobre la nova majoria social de la socialdemocràcia europea, per tal de millorar les propostes adreçades a aquest col·lectiu, valorar la pèrdua de suports socials soferta i construir una nova aliança social i política a Europa. Ambdues propostes van ser acceptades i estan pendents de desenvolupament i concreció de data i programa exacte. També vam convenir participar en altres actes d'altres fundacions progressistes europees, com és el cas de la iniciativa sobre una Unió per la Mediterrània Democràtica, que proposa la Fundació Jean Jaurès per al 2012; o a una conferència organitzada per Italianieuropei a París a la primavera amb la presència dels líders socialistes d'Itàlia, Alemanya i França: Pier Luigi Bersani, Signar Gabriel i François Hollande, respectivament.

Entre d'altres fundacions, van assistir a la reunió la Fundació Fabians Society i Policy Network, la Jean Jaurès, Italianieuropei, IDEES, Ideat, Friedrich Ebert Stiftung, Renner Institut, European Forum, Solidar, SAVAK, i altres fundacions progressistes europees.

Aquesta reunió va tenir lloc a la seu de la pròpia FEPS (rue Montoya 40), d'11 a 13 hores, i va acabar amb un dinar informal. Per part de la Fundació Rafael Campalans, van assistir el seu responsable de relacions internacionals, Esther Niubó, i un col·laborador en activitats de caràcter econòmic, Carles Rivera.

SEMINARI "Respostes progressistes a la crisi", en el marc de la convenció del Partit Socialista Europeu"

En el marc del Consell i de la Convenció Progressista del Partit Socialista Europeu (PES) que va tenir lloc a Brussel·les el 25 i 26 de novembre per aprofundir en la reflexió sobre "La visió de les societats progressistes al segle XXI", i que va culminar amb l'adopció d'una nova Declaració de Principis que s'entén la base per al que hauria de ser el programa del partit que hauria d'adoptar al Congrés del PSE de setembre de 2012, la FEPS organitzar un sèrie de debats paral·lels i simultanis, en els quals les fundacions membres vam poder participar.

En particular, la Fundació Rafael Campalans, juntament amb la Fundació francesa Jean Jaurès, Istame, la Associazione Bruno Trentin, i la pròpia FEPS, va organitzar en el marc del capítol "A Fair Economy" ("Una Economia Justa"), el debat titulat "Respostes polítiques progressistes a la crisi", amb l'objectiu d'articular una alternativa a la política d'austeritat proposada per les forces conservadores europees.

Al seminari, que va ser moderat per Maria Joao Rodrigues, van intervenir-hi:

- Pervenche Berès, diputada socialista francesa al Parlament Europeu
- Sergio Cofferati, diputat socialista italià al Parlament Europeu
- Walter Cerf, de la Associazione Bruno Trentin
- Rocío Martínez-Sampere, diputada socialista al Parlament de Catalunya (proposada per la Fundació Rafael Campalans com a ponent)
- Kari Berger, de la Fundació Jean Jaurès
- Napoleó Maravegias, de ISTAME

PROGRAMA

Workshops - A fair economy

Friday 25 November
WORKSHOPS: 9.00 – 10.30

LEVEL 3
SOCIAL INTEGRATION - THE KEY TO A FAIR AND OPEN ECONOMY
Organiser: S&D Group in the European Parliament
Speakers:
- Monika Flašíková-Beňová (Vice-President of the S&D Group, SMER Slovakia)
- Claude Moraes (MEP S&D Group, LP United Kingdom)
- Emir Kir (Brussels Minister for Social Action and International Relations, Belgium)
- Matt Cavanagh (Institute for Public Policy Research, IPPR)
- Jesús Fernández-Huertas Moraga (Foundation for Studies on Applied Economy, FEDEA)
Moderators: Hannes Swoboda (Vice-President of the S&D Group, SPÖ Austria)
Languages and Interpretation: English / French / German / Spanish
Workshop description: The conference will look at the economic impact of social integration. Leading politicians and research institutes will discuss the relationship between labour force movements and the economy of the EU and its Member States. Can integration be a key factor in developing fair and sustainable economies? We want to promote an evidence-based discussion on the effects of migration on the labour market, social provision, and the economy of host countries.
Room number: 300

IS THERE AN OPTION FOR COOPERATIVES, MUTUALISM AND THE LEFT?
Organiser: FEPS, Policy Network, Gauche Réformatrice Européenne (GRE), SOLIDAR, Mutualités Socialistes
Speakers:
- Roger Liddle (Policy Network)
- Yassir Fichtali (Chèque Déjeuner)
- Alain Cordesse (Ligue de l'Enseignement, SOLIDAR)
- Michael Stephenson (Co-operative Party)
- Jean Pascal Labille (Mutualités Socialistes)
- Thierry Baudet (Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale, MGEN)
Moderator: Bruno Liebhaber (GRE)
Languages and Interpretation: English / French
Workshop description: The focus of the roundtable will be threefold: to debate social democratic politics; to re-embrace the movement of mutualism and to engage with the practical and technical barriers which cooperatives and mutuals face across a range of sectors and countries.
Room number: Level 3

POST-CRISIS DEVELOPMENT MODEL
Organisers: FEPS, Labour Nordic Collaboration Committee (SAMAK), Fondazione Italianeuropei, Associazione Bruno Trentin
Speakers:
- Guglielmo Epifanie (Associazione Bruno Trentin)
- Joseph Muscat (LP Malta)
- Carin Jämtin (General Secretary, SAP Sweden)
- Claudio De Vincenti (Fondazione Italianeuropei)
- Raymond Johansen (SAMAK)
Moderator: Anne Demelenne (Fédération Générale du Travail de Belgique FGTB)
Languages and Interpretation: English / Italian
Workshop description: This workshop will assess the different ways European member states have been affected by the crisis. We will engage on a debate on the future challenges facing the EU economic policy and governance principles. The workshop will be the opportunity to present research findings on structural growth for a fairer and more sustainable growth model.
Room number: Level 3

PROGRESSIVE POLICY RESPONSES TO THE CRISIS
Organisers: FEPS, Fondation Jean Jaurès (FJJ), Fundació Rafael Campalans, IStame, Associazione Bruno Trentin
Speakers:
- Pervenche Berès (MEP S&D Group, PS France)
- Sergio Cofferati (MEP S&D Group, PD Italy)
- Walter Cerfada (Associazione Bruno Trentin)
- Rocío Martínez-Sampere (Fundació Rafael Campalans)
- Michel Sapin (MP PS France, FJJ)
- Speaker from IStame
Moderator: Maria Joao Rodrigues (FEPS/PES)
Languages and Interpretation: French / Italian / English
Workshop description: While the conservative majorities in the EU still press for more austerity, we have constantly upheld a different, progressive model. The concepts of solidarity and shared sovereignty are the only solutions for rescuing the Euro-zone. They put social justice and growth at the core of economic policies for a viable, sustainable and inclusive growth model.
Room number: Level 3

NEW FAIR GROWTH – THE ROLE OF MUNICIPALITIES AND REGIONS
Organisers: FEPS, Union of Socialist Local and Regional Representatives in Europe (USLRRE)
Speakers:
- Claudy Lebreton (Assembly of French Departments, ADF)
- Roland Schäfer (German Association of Towns and Municipalities, DStGB)
- Freddy Thielemans (Mayor of Brussels)
- Karl-Heinz Lambertz (Minister-President of the German-speaking Community of Belgium, President of the PES Group in the CoR)

12 All the information displayed in this guide is correct at the time of printing. However, the names of speakers are subject to change.

To find your way to the workshops please refer to the maps on pages 56 and 57.

13

El seminari va definir la solidaritat i la sobirania compartida com els factors determinants de l'únic marc possible de sortida de la crisi a la Unió Europea. I va situar la justícia social i el creixement en el nucli de les polítiques per a un model de creixement viable, sostenible i inclusiu.

5.2 ACTIVITATS REALITZADES EN EL MARC DE LA RELACIÓ AMB LA FUNDACIÓ "POLICY NETWORK"

CONFERÈNCIA "Progressive governance"

La Fundació Rafael Campalans va participar en la Conferència de Governança Progressista organitzada pel Policy Network els dies 12 i 13 de maig, que enguany es va celebrar a Oslo. Amb el primer ministre noruec, Jens Stoltenberg, com amfitrió, i organitzat amb la col·laboració de la Confederació Noruega de Sindicats (LO), la conferència va reunir líders de

centre-esquerra de tota Europa, i altres països de tot el món, així com més de 200 destacats acadèmics, pensadors i estrategs polítics.

Per part de la Fundació Rafael Campalans, hi va assistir Rocío Martínez-Sampere, diputada socialista al Parlament de Catalunya, com a membre de la seva Comissió Executiva.

El moment en què se es va celebrar la conferència és crucial: a gairebé tota Europa, els partits

socialedemòcrates no només són electoralment dèbils, sinó també semblen haver perdut la vitalitat ideològica, intel·lectual i d'organització que els va permetre deixar una forta empremta al segle XX. L'objectiu principal de la Progressive Governance Conference va ser impregnar la política del centre-esquerra amb un nou impuls i amb audàcia per al canvi; i va intentar establir les prioritats per a una nova economia política, centrant els debats en l'estat i les seves institucions, l'economia social de mercat, i l'ocupació.

PROGRAMA

Policy roundtables

- POLICY ROUNDTABLE 1: The state and its institutions**
 How does the social democratic state achieve its goals in an age of fiscal constraints and open borders? What should be its institutional and investment priorities, and how do we ensure public support for them?
 Polling date: Patrick Diamond, senior fellow at Policy Network
 Chair: Tom Bentley, deputy chief of staff to the Australian prime minister
 Panel: Frank Vandebroucke, member of the Belgian Senate
 Jan Erik Oplvik, head of research at the Fafo Institute for Labour and Social Research, Oslo
 Rachel Reeves, UK Labour Party spokesperson on work and pensions
 Patrick Weil, senior research fellow at the French National Research Centre, University of Paris I
- POLICY ROUNDTABLE 2: The social market economy**
 How do we build trust and promote fairness in the market economy? How can social democrats combine growth, high productivity and a more equal distribution of rewards?
 Polling date: Roger Liddle, chair of Policy Network
 Chair: Gordon Bajnai, former prime minister of Hungary
 Dan Cohn, former senior economic adviser to UK prime minister Gordon Brown
 Panel: Karine Nyborg, professor of economics at the University of Oslo
 Victor Ponta, leader of the Romanian Socialist Party
 Rainer Müns, head of research and development at Erste Group, Vienna
- POLICY ROUNDTABLE 3: Employment and the workplace**
 Can the objective of full employment be reconciled with job security and job quality? How can social democrats increase employment and social progress through education, training and institutional change?
 Polling date: Olaf Cramme, director of Policy Network
 Chair: Frances O'Grady, deputy general secretary of the UK Trades Union Congress
 Panel: Kevin Doogan, professor of European policy studies at the University of Bristol
 Hanne Bjørstrøm, Norwegian minister for labour
 Daniel Vargas, former Brazilian interim minister for strategic affairs
 Stein Røedgård, chief economist at the Norwegian Confederation of Trade Unions

Progressive Governance

Oslo, 12-13 May 2011

A post-crisis agenda for the centre-left Securing shared prosperity

Desenvolupament de la conferència

La conferència es va articular entorn a quatre sessions plenàries, que van portar per títol:

- Quines són les prioritats pel centre esquerra
- Té un programa creïble la socialdemocràcia?
- Com poden diferenciar-se els governs de centre esquerra?
- Social democràcia més allà de l'Estat-Nació: tenim algun posicionament distintiu?

Cadascuna va comptar amb un president de taula i cinc ponents, i es van fer també diverses presentacions.

Participants

Entre els participants, van ser-hi presents una sèrie de caps d'Estat i de líders polítics, com el grec George Papandreu; el president de Sèrbia, Boris Tadic; Eamon Gitmore, viceprimer ministre d'Irlanda; Job Cohen, líder del Partit Laborista Holandès; Håkan Juholt, líder dels socialdemòcrates suecs; Caroline Gennez, líder del Partit Socialista Flamenc; Ed Miliband, líder del partit laborista britànic; i Helle Thorning-Schmidt, líder dels socialdemòcrates danesos.

També hi van assistir, entre d'altres, Tom Bentley, director adjunt del gabinet del primer ministre d'Austràlia; Liam Byrne, secretari d'Estat a l'ombra del Regne Unit per al Treball i les Pensions; Helen Clark, cap del programa de desenvolupament de les Nacions Unides; Anna Diamantopoulou, ministra grega d'educació; Marco Aurelio García, assessor de política exterior del president de Brasil; Jacob Hacker, professor de la Universitat de Yale; Will Hutton, vicepresident executiu de la Work Foundation; Raymond Johansen, secretari general del partit laborista noruec; Karen Kornbluh, ambaixador dels Estats Units a l'OCDE; Pascal Lamy, director general de la OMC; Enrico Letta, subsecretari del Partit Demòcrata italià; Matthias Machnig, ministre de Treball, Economia i Tecnologia a Turingia (Alemanya); Poul Nyrup Rasmussen, president del Partit dels Socialistes Europeus; John Podesta, president del Center for American Progress; i Andrés Velasco, ex ministre d'Hisenda de Xile.

Publicació

Progressive Governance
Oslo, 2014

Priorities for a new political
economy: *Memos to the left*

5.3 ACTIVITATS REALITZADES EN EL MARC DE LA RELACIÓ AMB LA FUNDACIÓ FRIEDRICH EBERT STIFTUNG

REUNIÓ “La renovació dels lideratges polítics”

La Fundació Rafael Campalans participarà a la reunió organitzada per la Friedrich Ebert Stiftung sobre “La renovació de lideratges polítics”, que tindrà lloc a Madrid el dia 20 de juny.

En aquesta reunió, que comptarà amb la participació de Nils Schmid, candidat del SPD en Waden-Württemberg, assistiran, entre altres, representants de la Fundació IDEAS i de la Fundació Alternativas, diputats del PSC i del PSOE al Congrés, i altres experts.

Per part de la Fundació Rafael Campalans, hi participarà el seu director, Albert Aixalà.

Justificació

La Fundació Rafael Campalans considera prioritària la seva participació en aquesta reunió, en la mesura en què es planteja conèixer detalladament els processos d'elecció de nous lideratges en el si dels principals partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes europeus, en particular, el Labour Party del Regne Unit i el SPD alemany, després d'experimentar dures derrotes electorals que els han apartat del govern. En un període precongresual al Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), on el primer secretari ha avançat que no es tornaria a presentar, la Fundació considera oportú i d'utilitat analitzar diferents processos de renovació

de lideratges que han tingut lloc en el nostre context més proper, Europa, així com les característiques d'aquests nous capdavaners.

Antecedents

L'esquerra a Europa: un pas enrere o un pas endavant?

Els 6 i 13 de juny de 2008, la Fundació Rafael Campalans va celebrar dues conferències en el marc del cicle "L'esquerra a Europa: un pas enrere o un pas endavant?". El cicle tenia com a propòsit debatre sobre els processos de renovació de la socialdemocràcia europea, i més específicament sobre els canvis empresos pel Labour Party i el SPD al Regne Unit i a Alemanya, respectivament.

Els processos de renovació iniciats als anys noranta per les formacions socialdemòcrates europees necessiten una revisió, i la Fundació Rafael Campalans, juntament amb Policy Network i la Delegació a Espanya de la Fundació Friedrich Ebert, va considerar oportú el debat amb les forces polítiques implicades i amb responsables dels seus think tanks.

El cicle va servir per posar sobre la taula quins són els reptes que afronta actualment Europa i cadascun dels seus Estats i, sobretot, per debatre quins han de ser les respostes que ha de donar la socialdemocràcia, en un context mundial de canvi, on apareixen nous reptes, però també noves oportunitats. És en aquest sentit que el viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, i el membre de la Comissió Executiva Federal del PSOE, Jesús Caldera, van intervenir a l'acte de conclusió del cicle.

Els ponents convidats al cicle van despertar l'interès dels mitjans de comunicació, que es van fer ressò de les opinions de la baronessa Jan Royall, cap del grup parlamentari laborista en la Càmera dels Lords; Niels Annen, diputat i membre de la direcció de l'SPD; i Jesús Caldera, responsable de la Fundació IDEAS. El diari *Avui* i *La Vanguardia* van fer tres entrevistes en profunditat.

5.4 ACTIVITATS REALITZADES AMB EL SUPORT DE LA FUNDACIÓ IDEAS PARA EL PROGRESO (IDEAS)

La Fundació Rafael Campalans col·labora des de l'any 2010 amb la Fundació IDEAS. En el marc d'aquesta relació de cooperació, en els primers mesos de 2011 hem realitzat diverses activitats, i tenim previst organitzar-ne unes altres, que es descriuen a continuació.

REUNIÓ "Global Progress"

La Fundació Rafael Campalans va participar el dia 7 d'abril en la reunió d'experts i capdavaners de 25 països organitzada per la Fundació IDEES, el Center for American Progress (CAP) i la Fundació Friedrich Ebert a Madrid, una iniciativa amb l'objectiu

d'impulsar un canvi de model productiu que generi prosperitat compartida, analitzar i comparar tendències democràtiques i de valors, avaluar i promoure millors pràctiques en la producció i distribució d'energia renovable, fixar una estratègia conjunta

de lluita contra les polítiques de la por, dissenyar una agenda progressista mundial, i formar una nova generació de líders experts en reptes globals claus.

La jornada, que va tenir per títol "Per un futur de progrés" va reunir, entre d'altres, a Matt Browne, responsable de xarxes transatlàntiques i del moviment progressista internacional del CAP, Wolfgang Merkel, John Halpin, Mohamed Elgate, Ruy Teixeira, Bernhard Wessels, René Cuperus, Tara McGuinness, Anthony Painter, Maria Joao Rodrigues, Liam Byrne i Jakob von Weizsäcker. Per part de la Fundació Rafael Campalans, hi van assistir el seu director, Albert Aixalà, i la responsable de Relacions Internacionals i Institucionals, Esther Niubó.

Fighting for a Progressive Future

April 7 - Madrid, Spain
Fundación IDEAS, C/Gobelas 31

Summary

The meeting will bring together the Global Progress working groups launched at the New York Leaders meeting in December 2010.

The groups will convene to discuss:

- Comparative demographic and political trends in the industrialized world;
- Strategies for combating the rise of Islamophobia and racism; and,
- New progressive ideas for economic recovery and shared prosperity.

The objective of these working groups is to identify the central tenets of a broad post-crisis progressive narrative that can effectively promote a prosperous, equitable, diverse and tolerant vision for society. At the Madrid meeting, these groups will discuss the latest research, and finalize timelines for future meetings, research and reports.

In conjunction with the working group meetings, American Progress and Fundación IDEAS will host a public panel discussion bringing together local progressive leaders from Europe and the US. This panel will profile examples of local progressive leadership, highlighting how local leaders have made policy innovations or been pioneers in new areas, and thus provided lessons for progressives across the globe.

Conclusions

Com a síntesi dels debats mantinguts, en les conclusions es va apuntar a la necessitat que la socialdemocràcia adapti el seu discurs per donar respostes a una generació ciutadana que no se sent representada pels partits tradicionals, i es va subratllar la importància d'aplicar mesures socials i fiscals progressistes, per una sortida cohesionada de la crisi.

CONFERÈNCIA “Glocal Progress”

La Fundació Rafael Campalans va col·laborar en l'organització de la conferència Glocal Progress de la Fundació IDEAS, que va tenir lloc el dijous 19 de maig, de 9.45 a 14 hores a Barcelona, i que va reunir l'alcalde de París, San José de Costa Rica i de Tolosa de Llenguadoc, en dues taules de debat que va presidir Jordi Hereu.

Durant la inauguració d'aquest acte, es va presentar una Declaració de Ciutats Progressistes i, a continuació, es va iniciar la primera taula de debat sobre “Ciutats progressistes: innovació i reptes de futur”, que va ser a càrrec de l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu; i l'alcalde de París, Bertrand Delanoë.

Tot seguit, es va iniciar una segona taula sobre “Ciutats progressistes: cohesió i polítiques de benestar”, on van intervenir l'alcalde de San José de Costa Rica, Johnny Araya; i l'alcalde de Tolosa de Llenguadoc, Pierre Cohen. Es va obrir un debat amb el públic assistent.

Finalment, la conclusió va ser a càrrec a Jesús Caldera.

La conferència va tenir lloc a l'Hotel Barcelona Princess (Av. Diagonal, 1. Metre: El Maresme-Fòrum, Línia 4), i vam comptar amb una centena de participants.

PROGRAMA

09.45h Inauguració: Presentació de la “Declaració d'Alcaldes de Ciutats Progressistes del Futur”

10.00h Taula I. Ciutats progressistes: innovació i reptes de futur

Ponents:

Sr. Jordi Hereu, Alcalde de Barcelona

Sr. Bertrand Delanoë, Alcalde de París

11.15h Pausa-cafè

11.45h Taula II. Ciutats progressistes: cohesió i polítiques de benestar

President:

Sr. Jordi Hereu, Alcalde de Barcelona

Ponents:

Sr. Fathallah Oualalou, Alcalde de Rabat

Sr. Johnny Araya, Alcalde de San José de Costa Rica

Sr. Pierre Cohen, Alcalde de Toulouse

13.00h **Debat amb el públic assistent**, moderat per Jordi William Carnes, tinent d'Alcalde d'Hisenda i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Barcelona

13:30h. **Cloenda**

Sr. Jesús Caldera, vicepresident de la Fundació IDEAS

En col·laboració amb el Center for American Progress

Invitació

GLOBAL PROGRESS

fundación ideas

Con la colaboración de:
Center for American Progress

BARCELONA, 19 DE MAYO DE 2011

Glocal Progress Conference

9:45h. Inauguración:
Presentación de la "Declaración de Alcaldes de Ciudades Progresistas del Futuro"

10:00h. Mesa I. Ciudades progresistas: innovación y retos de futuro
Ponentes:
Sr. Jordi Hereu, Alcalde de Barcelona
Sr. Bertrand Delanoë, Alcalde de París
Sr. Antonio Costa, Alcalde de Lisboa

11:15h. Pausa-café

11:45 h. Mesa II. Ciudades progresistas: cohesión y políticas del bienestar
Presidente:
Sr. Jordi Hereu, Alcalde de Barcelona
Ponentes:
Sr. Fathallah Oualalou, Alcalde de Rabat
Sr. Johnny Araya, Alcalde de San José de Costa Rica
Sr. Pierre Cohen, Alcalde de Toulouse

13:00h. Debate con el público asistente

13:30h. Clausura
Sr. Jesús Caldera, vicepresidente de la Fundación IDEAS

HOTEL BARCELONA PRINCESS, AV. DIAGONAL, 1 - METRO: EL MARESME-FÒRUM, LÍNEA 4
Se ruega confirmación: fundacio@fcampalans.cat 91 582 00 91

Declaració

DECLARACIÓ

Alcaldes del món per un Futur de Progrés i d'Innovació

Nosaltres, alcaldes d'arreu del món,

... destaquem la importància del benestar de les persones, independentment de la seva condició econòmica i social,

... que insistim en la pertinença dels principis de justícia social, igualtat i llibertat per a tothom,

... que subratllem la importància d'abordar les arrels de les desigualtats socials i que fem front a una crisi econòmica global que amenaça la prosperitat i el desenvolupament individuals i col·lectiu,

... que afrontem situacions econòmiques, ecològiques, culturals i socials sense precedents: canvi climàtic, crisi energètica, crisi alimentària, pobresa, malalties emergents, etc.

Considerem:

1. Que vivim en un món interconnectat i solidari que actualment ha d'afrontar reptes inèdits i, clarament, de llarga durada. És a les grans metròpolis on es desenvoluparan de manera més dura aquests reptes del segle XXI, i on es concentraran els talents que tenen la missió d'afrontar-los. És, doncs, responsabilitat nostra, aplicar polítiques innovadores i iniciatives de tipus pràctic, tenint en compte que els descobriments científics i tecnològics d'avui són els llocs de feina de demà.
2. Que la cerca d'un futur polític, econòmic, humà i social ha estat sempre la millor manera de superar les pressions més dures i els problemes més grans. La cerca del progrés consisteix en interessar-se primer per les persones, per la inversió en cultura, educació, formació i recerca. És sota aquest esperit que les ciutats han de propiciar les bases per a la creativitat dels seus habitants, recolzant les seves ambicions.

3. Que ara, en un món colpejat per una crisi financera mundial aguda, i amb una societat que fa front a nous reptes, és precisament el moment de reafirmar i de reforçar els principis més essencials: la justícia, la igualtat, la seguretat i la llibertat.
4. Que el món ha de vetllar per la construcció d'un món millor per a tothom, no només per a uns pocs, amb l'objectiu de proporcionar prosperitat per a tothom, no només per a uns pocs; ha de buscar el benestar i la justícia social per a tothom, no només per a uns pocs.
5. Que el futur al qual aspirem ha de ser el resultat d'un procés inclusiu, on totes les veus siguin escoltades, i on participin tots els nivells de govern. La ciutadania ha de tenir un paper privilegiat en la concepció dels nous serveis, en el mateix teixit de la ciutat. És responsabilitat de tots defensar, promoure i protegir els nostres principis fonamentals.
6. Que hem de destacar especialment el paper de les ciutats, ja que són el nivell governamental més proper a la ciutadania, millors coneixedores de les necessitats i les demandes dels ciutadans i ciutadanes. A més, com s'ha demostrat, les ciutats no són actors passius en l'escena global, sinó els principals motors de canvi i de dinamisme. Sorgeixen noves oportunitats a les ciutats, nous enfocaments i iniciatives, que són generades i proposades per les ciutats. Avui dia, les ciutats són actors de primer ordre al món, i per crear una societat millor, hem d'incloure-les, evidenciar la seva importància i donant-los suport.

Sr. Jordi Hereu
Alcalde de Barcelona

Sr. Bertrand Delanoë
Alcalde de París

Sr. Fathallah Oualalou
Alcalde de Rabat

Sr. Johnny Araya
Alcalde de San José

Sr. Pierre Cohen
Alcalde de Toulouse

TERCERA REUNIÓ “Fòrum de Fundacions Progressistes”

El 30 de març de 2011 es va celebrar a Saragossa la tercera reunió del Fòrum de Fundacions Progressistes, organitzada per la Fundació IDEAS, en la qual estaven convidats els think tanks socialistes. Per part de la Fundació Rafael Campalans van assistir-hi Meritxell Batet, diputada del PSC al Congrés dels Diputats, i Cristina González, responsable de comunicació

de la Fundació.

La trobada va servir per discutir el document “Idees per crear més sinergies en l'Estat de les Autonomies”, elaborat des de la Fundació Idees, amb l'objectiu de poder fer les aportacions i crítiques pertinents.

Contingut del document

L'Estat Autonòmic i la gestió descentralitzada sobre la base dels principis bàsics de federalisme fiscal ha estat i és un autèntic èxit, i així ho percep la ciutadania, doncs ha

aconseguit corregir desequilibris interregionals de renda i distribució de riquesa gràcies, entre altres motius, a la capacitat normativa per adequar la despesa pública i la mobilització de recursos a la realitat de cada territori. Aquesta és la principal conclusió a la qual van arribar els representants de les fundacions.

A la reunió, els assistents van abordar la realitat de l'Estat Autònic, després de 32 anys de vigència, per concloure que, en línies generals, ha estat un model encertat que ha permès homogeneïtzar el creixement de les autonomies i, especialment, la renda per càpita, el diferencial de la qual entre els ciutadans de la regió més rica i la més pobre ha passat de 2,12 en 1985 a 1,86 en l'actualitat. Entre els instruments que han contribuït a cohesionar l'Estat, figura el Fons de Compensació Interterritorial, que actua com un mecanisme de distribució de renda, els fons europeus i la pròpia inversió estatal.

Entre els aspectes valorats com a positius en la realitat autonòmica, els assistents al III Fòrum de Fundacions Progressistes van ressaltar també l'heterogeneïtat positiva que resulta de l'Estat autònic i del

propi principi d'autonomia, ja que genera una major mobilització de recursos i competència entre CCAA i això desemboca en una prestació més eficient de béns i serveis i en una major innovació en les polítiques públiques, en entendre que realitats diferents requereixen solucions diferents.

Meritxell Batet, representant a la Fundació Rafael Campalans, va elaborar una treballada intervenció, que es va enviar a l'organització del Fòrum, en la qual es reclamava considerar la concepció federal de l'Estat com un autèntic ideari polític, com una manera d'entendre el món, un món cada vegada més complex, amb més necessitat de defensar i transmetre unes

creences i valors federals, de respecte a la diferència i a la diversitat, de voluntat de convivència en la diferència, de tractar a el “altre” com un igual.

A partir de les aportacions fetes en la sessió, s'està treballant en un nou document.

REUNIÓ amb membres del comitè científic de la Fundació IDEAS para el Progreso

La Fundació Rafael Campalans organitzarà dissabte 23 de juliol una conferència sobre model econòmic i social amb membres del Comitè Científic de la Fundación IDEAS. El propòsit de la Fundació és organitzar dues taules: una més política sobre quin model de societat i de creixement desitgem, i un altre més econòmic i orientada a la pràctica sobre quin model de gestió dels recursos disponibles, de canvis o reformes en el sistema econòmic, etc. ens convé.

Per a la primera, convidarem com a ponents a Wolfgang Merkel, Maria Joao Rodrigues o Pippa Norris.

I per a la segona, volem comptar amb Emilio Ontiveros, Joseph Stiglitz o Jeffery Sachs, i amb Jeremy Rifkin o Nicholas Stern.

En representació de la Fundació IDEES, hi assistiria el seu vicepresident Jesús Caldera i el seu director, Carlos Mulas.

I en representació de la Fundació Rafael Campalans, hi serien presents el primer secretari del PSC, José Montilla; el seu vice primer secretari, Miquel Iceta i el director de la Fundació, Albert Aixalà.

La conferència serà pública, i se celebrarà en un lloc cèntric de Barcelona, de 10 a 13.30 hores del matí, amb una pausa per al cafè.

5.5 ACTIVITATS REALITZADES EN EL MARC DE COL·LABORACIÓ AMB LA FUNCIÓ CATALUNYA EUROPA

La Fundació Rafael Campalans col·labora des de setembre de l'any 2010 amb la Fundació Catalunya Europa, una fundació nascuda amb el propòsit d'invertir en la recerca del coneixement i de les bones pràctiques que configuren l'ideal europeu d'excel·lència democràtica, cívica, econòmica i social, tot això, amb la certesa que Catalunya pot aportar molt, però aprendre encara més, i que la lliure circulació d'idees, projectes i experiències és necessària per estimular la creativitat i l'emulació.

CICLE DE CONFERÈNCIES "Pensar Europa"

En el marc d'aquesta relació de cooperació, el 2011 hem realitzat diverses activitats en el marc del cicle de conferències "Pensar Europa", la finalitat ha estat i segueix sent fomentar i enfortir el sentiment de pertinença a Europa al mateix temps que apropar el missatge d'Europa al ciutadà. Al llarg del cicle de ponències s'han tractat diferents dimensions, com la seguretat i la justícia, el foment d'ocupació, el canvi climàtic o la cultura europea, tenint en compte el marc del programa de la Presidència Trio i l'Estratègia Europa 2020. La rellevància del projecte rau en la participació de ponents i experts reconeguts, ja siguin acadèmics i intel·lectuals per a tractar temes més conceptuals i reptes normatius, o polítics i tècnics especialistes que donin una visió més propera a la realitat.

A continuació es descriu el contingut de les conferències, i es preveu la publicació d'un monogràfic anual amb totes les sessions del cicle, amb una introducció i unes conclusions que emmarquin la temàtica i objectius del Cicle de conferències "Pensar Europa".

CONFERÈNCIA "La cultura europea: un element clau per al sentiment identitari dels europeus", 11/01/2011

Mentre Europa avança cap a una construcció política, jurídica, institucional i econòmica cada vegada més forta i reconeguda, el sentiment identitari europeu no avança al mateix ritme. Aquest va ser el tema del primer debat de 2011 del Cicle Pensem Europa que va posar de manifest que veritablement la cultura és un element importantíssim, encara que no és l'únic, per reforçar aquest sentiment identitari europeu. Els experts per parlar del tema van ser Encarna Hernández, periodista i investigadora especialitzada en assumptes europeus; Ignasi Guardans, exdirector general de cinema i audiovisuals i exdiputat, i com a moderador Antoni Comín, filòsof i polític i exdiputat al Parlament de Catalunya.

En primer lloc, Encarna Hernández va fer una exposició didàctica donant definició i resposta a conceptes i qüestions sovint confuses quan parlem d'identitats i sentiments de pertinença. Respondre a preguntes com ara què implica sentir-nos europeus, què identitat per a Europa o com es construeix

aquesta identitat. Per a la primera pregunta va ressaltar que sentir-europeu significa sentir-se partícip i compromès amb un projecte comú, i que per tant és necessari basar-nos en un model de participació ciutadana per avançar en aquest projecte. També va fer evident la complexitat de tot davant la riquesa cultural i diversitat d'Europa i per això defensa que aquesta identitat europea ha de ser oberta, flexible i dinàmica. Pel que fa a la manera de com construir-enumerar diversos elements, un d'ells la cultura, posant de manifest la importància de continuar promovent la cooperació i intercanvi cultural.

Però no només va parlar de la cultura com a element per construir aquesta identitat, també va esmentar la necessitat d'un programa comú d'educació a nivell europeu, d'una política de comunicació comú i d'uns mitjans per tant transnacionals, d'una dimensió exterior comuna, d'una major participació dels ciutadans i alhora del seu òrgan representatiu, el Parlament Europeu. Amb la cita de Mattelart "Europa va arribar tard a la cultura", Hernández va voler fer palès que des dels inicis de la construcció de la Unió Europea la qüestió identitària no ha avançat al mateix ritme que la unió econòmica i política, fent al mateix temps un breu repàs històric i evolutiu de la promoció de polítiques culturals i educatives que a poc a poc han anat guanyant terreny davant la importància de reforçar aquest element clau per a una plena unió. Finalment, davant la greu crisi econòmica va llançar un missatge esperançador per reforçar aquesta falta d'identitat europea com és la necessitat d'anar més junts i ser més solidaris.

A continuació, va ser el torn d'Ignasi Guardans, que de manera més reflexiva va aportar els seus arguments al debat. En primer lloc va fer un aclariment entre cultura i identitat, ja que identitat europea, entre altres, es basa d'una cultura europea, però també d'una necessitat

com per exemple geogràfica, o també d'una clara voluntat de compartir i fer coses junts. Guardans va remarcar el fet que aquesta construcció identitària ha de ser oberta, i pensar més enllà de les fronteres institucionals creades, ja que no es pot excloure per exemple Suïssa quan es parla de cultura europea, així com també no es pot deixar d'incloure les noves cultures ja instaurades en els estats, com pot ser el cas dels turcs a Alemanya i en aquest cas el reconegut cinema que es fa. Davant la pregunta què és cultura europea, Guardans va parlar de cultural heritage, és a dir, la importància de reconèixer i assumir l'herència cultural que ha rebut Europa al llarg de la història més enllà dels romans i els grecs, sinó també dels vikings, els celtes, els fenicis, etc. Però és evident que la nostra cultura no pot limitar-se al passat sinó que cal generar un pensament europeu, una creativitat cultural i tot això s'aconsegueix amb grans projectes i la fusió d'aquest cultural heritage amb la tecnologia.

Després d'aquesta reflexió, el ponent va llançar qüestions a debat, com la complexitat de definir què és cultura i què no ho és, com per exemple els videojocs, o qui fa cultura a Europa, evidenciant que part de població qüestionava que cultures novingudes a Europa puguin incloure o no en aquesta identitat. Davant aquestes complexes qüestions, Guardans va respondre que aquesta diversitat cultural que tant costa acceptar és el que caracteritza i enriqueix la identitat europea, i per avançar cal que tots els europeus ens coneguem més i millor, per tant no només enfortint el patrimoni cultural avançarem, sinó que cal que la Unió Europea segueixi impulsant grans projectes culturals que promoguin l'intercanvi i la circulació dels seus ciutadans i les seves cultures.

Finalment, la sessió va acabar amb un torn obert de preguntes entre el públic assistent a l'Ateneu i els ponents.

CONFERÈNCIA “Europa: solucions i respostes per sortir de la crisi”, 21/02/2011

CONFERÈNCIA "Cooperació Internacional a la UE i Justícia Internacional", 22/03/2011

El Tribunal Penal Internacional (CPI) pot investigar les actuacions de Muammar al-Gaddafi a Líbia, encara que aquest país no hagi ratificat els estatuts. Podria tractar-se de "crims contra la humanitat", va assegurar Montserrat Pi, professora de Dret Internacional a la Universitat Autònoma de Barcelona, en el marc del cicle

de conferències "Pensem Europa". Aquest exemple, juntament amb el cas del Sudan, el president té una ordre de detenció del TPI, van ser alguns dels temes que es van posar ahir sobre la taula en la conferència "Cooperació judicial a la UE i justícia internacional", en el marc del cicle de conferències "Pensem Europa", organitzat per la Fundació Catalunya Europa, que es va celebrar a l'Ateneu Barcelonès i va reunir una seixantena de persones.

La cooperació judicial internacional i europea són elements clau per lluitar contra el terrorisme internacional o els crims de guerra. Així ho van explicar Montserrat Pi i Juan Antonio García Jabaloyes, fiscal de l'Audiència Nacional i cap de la Delegació espanyola a Eurojust. Montserrat Pi va fer la seva intervenció sobre la justícia internacional i la col·laboració de la Unió Europea amb el TPI, en què participen 114 països de tot el món, i Juan Antonio García Jabaloyes explicar la cooperació dels Estats membres de la UE en el marc d'Eurojust.

CONFERÈNCIA "Canvi climàtic i polarització dels impactes", 17/05/2011

El canvi climàtic mundial té impactes i efectes biològics i climàtics a tot el territori, com l'escalfament global de la temperatura o l'increment del nivell del mar. La conscienciació creixent per part de la societat fa que el tema sigui en l'agenda internacional. Un sondeig de la UE demostra que el canvi climàtic, després de la pobresa, ja és la segona preocupació dels ciutadans europeus. Les conseqüències del canvi climàtic són palpables també a casa nostra, tal com ho demostra el 2n Informe del Canvi Climàtic a Catalunya, que va exposar el Dr Josep Enric Llebot el proper debat Pensem Europa. De manera oposada, l'acte va comptar amb la participació del Dr Anton Uriarte, amb una visió escèptica sobre la

importància del canvi climàtic. Josefina Castellví, oceanògrafa i biòloga marina, va ser la moderadora.

Josep Enric Llebot és el coordinador del 2n Informe del Canvi Climàtic a Catalunya i doctor catedràtic de Ciències Físiques a la UAB, ha estat degà de la Facultat de Ciències de la UAB i de la Universitat de Girona. És autor de diversos articles sobre climatologia publicats en revistes internacionals. Anton Uriarte és climatòleg i Doctor en Geografia a la Universitat de Saragossa, on va rebre el Premi Extraordinari de Doctorat. És autor de diverses publicacions relacionades amb el canvi climàtic.

CONFERÈNCIA "Cultura europea: existeix un cine europeu?", 14/06/2011

"Europa té una eina privilegiada per a la unió: el cinema. Perquè el cinema uneix ", va esmentar Núria Vidal durant la seva intervenció en la taula rodona " Cultura europea: hi ha un cinema europeu? ". A l'acte, celebrat a l'Ateneu Barcelonès, van participar-hi Esteve Riambau, director de la Filmoteca de Catalunya i Núria Vidal, crítica de cinema. Va moderar Juan A. González, productor.

Esteve Riambau va deixar clar que per a ell no existeix cinema que pugui identificar a Europa, ni tampoc a cap país o regió. Només hi ha diversos llenguatges cinematogràfics, que s'utilitzen en funció dels interessos, necessitats, o possibilitats econòmiques dels productors en tot el món.

El cinema europeu té dificultats per arribar a quotes de pantalla importants. A França, el país d'Europa on més es veu cinema propi, el percentatge de pel·lícules nacionals que es projecten a les sales és del 37%. A Espanya, la xifra baixa fins al 17%. Això és perquè els nord-americans han fet de les seves pel·lícules no només cinema, sinó també suports publicitaris.

Núria Vidal, per la seva part, va establir que sí que existeix un cinema europeu i que és fàcil trobar punts comuns entre les pel·lícules europees, més enllà de la llengua en què estiguin fetes. Respecte d'això va donar els trets que segons ella té el cinema europeu: en primer lloc, debilitat per temàtiques socials, en segon lloc, domini de l'autor - director i no del cinema "d'encàrrec", i en tercer lloc, ús d'un llenguatge cinematogràfic diferent del que utilitza el cinema dels Estats Units.

Segons Vidal, part important del problema amb el cinema europeu és que les pel·lícules no es poden trobar fora del seu país d'origen. Hi ha, va assegurar, pel·lícules de gran qualitat a Romania, Ucraïna o Letònia, que no es poden veure, ni tan sols en festivals. És per això que Vidal veu en els mitjans digitals i les noves tecnologies, com Internet, una eina important per al futur del cinema europeu, ja que es podrà tenir accés a moltes produccions de manera més fàcil que fins ara.

Després del torn de preguntes i respostes, Juan A. González va concloure dient que part de les raons per les que el cinema europeu té problemes, és culpa d'Europa mateixa, ja que, mentre que als Estats Units aquesta és una indústria estratègica, a Europa no passa el mateix.

CONFERÈNCIA "Balanç de la Presidència Europea Trio: Espanya, Bèlgica i Hungria", 12/07/2011

Martí Anglada va iniciar el torn d'intervencions afirmant que la Presidència Europea Trio va ser molt activa en tots els sentits, de la mateixa manera que va concloure que tot i el Tractat de Lisboa i la crisi energètica provocada per Fukushima, han estat 18 mesos d'èxits.

Seguidament, Zoltan Gyevai va pronunciar unes paraules encapçalades per la lluita constant de la Presidència Europea Trio en defensa de la coherència i la continuïtat del Tractat de Lisboa. No obstant això, va destacar que no s'havia aconseguit arribar als ciutadans ni als mitjans de comunicació, tan sols a les administracions públiques.

Va continuar les intervencions Marc Incerti, va destacar que cal una millor coordinació i interacció: les tres presidències haurien de compartir mandat els 18 mesos.

La intervenció de López Garrido va començar dient que tant les patents com l'ordre de protecció són els únics assumptes conflictius. Alhora, ha afirmat que la resposta a la crisi del deute és l'embrió inesperat de la política financera. Es va mostrar molt optimista amb el fet que la presidència de Polònia finalitzi amb l'aprovació definitiva de l'euroordre de protecció de la violència de gènere.

CONFERÈNCIA “Es pot salvar l'Euro? Inestabilitat financera, disparitat nord-sud a Europa”, 29/09/2011

Antoni Castells, president del Consell Assessor de la Fundació Catalunya Europa va presentar l'acte destacant, especialment, que la situació en què es troba Europa actualment està provocada per la doble confluència de la greu crisi financera i la crisi de l'euro. En aquest sentit, va afirmar que no existeix moneda sense estat, atès que la unió monetària requereix d'una unió política, va afirmar que cal completar la unió política de la UE.

Jaume Ventura, durant la seva exposició, va aclarir que les ajudes de la política monetària no han servit per augmentar el crèdit si no per pagar el deute antiga retardada. Va proposar 4 maneres de resoldre la situació econòmica actual:

- 1) Que es provoqui una altra bombolla com la que es va produir el 2003
- 2) Que els països que no puguin pagar el deute, senzillament, no ho paguin. De la mateixa manera que tampoc ho fan les empreses endeutades. L'única cara negativa d'aquesta opció, és la pèrdua de credibilitat davant dels altres estats. Aquesta és, sens dubte, l'opció més recolzada pel Sr Ventura
- 3) Que es produeixi un ajust fiscal, de manera que el deute sigui repercutit als contribuents
- 4) Que sigui la inflació la que contraresti al deute, encara que va afirmar que és l'error que es comet amb més freqüència

Ventura va concloure afirmant que la crisi de l'euro és l'efecte de la fallida dels estats, per aquest motiu, caldria eliminar els fons de rescat.

Jordi Gual, va iniciar la seva xerrada dient que la crisi del deute sobirà és realment la causa de les dificultats del sector bancari europeu. Atès que el pacte d'estabilitat no ha funcionat hi ha una unió fiscal i uns mecanismes de correcció comuns. Es va afirmar que el

deute ha de ser distribuït, encara que hi ha d'haver excepcions com és el cas de Grècia, en què una part del deute l'han de pagar els grecs i l'altra els bancs. El cas grec, però, ha de ser l'últim, és necessari dissenyar mecanismes per evitar una nova bombolla i, en cas que aquesta acabi produint-se, haurien de repartir els costos. Per tot això, és vital un acord polític. Va destacar, especialment, que si es persegueix un augment del creixement econòmic europeu, és imprescindible una major consolidació europea dels estats que tenen menys dèficit, sempre que, els altres estats, no gastin més del que ingressen. Gual va destacar especialment que hi ha una autoritat europea en política fiscal per no posar en perill la moneda comuna, l'euro.

CONFERÈNCIA "La política europea d'immigració i asil: Schengen i les revolucions del nord d'Àfrica", 07/10/2011

"Tenim el Tractat de Schengen malalt, però podem identificar la malaltia", va esmentar Gemma Pinyol durant la seva intervenció en la taula rodona "La política europea d'immigració i asil: Schengen i les revolucions del nord d'Àfrica" dins del cicle Pensem Europa de la Fundació Catalunya Europa. A l'acte, celebrat a l'Ateneu Barcelonès, van participar Eduard Sagarra, president de l'Associació de Nacions Unides per a Espanya i Professor de Dret Internacional d'ESADE, i Gemma Pinyol, directora del Gabinet de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració. Va moderar Pol Morillas, coordinador de l'Àrea de Polítiques Euromediterrànies a l'Institut Europeu de la Mediterrània.

Eduard Segarra va voler deixar clar que, segons ell, cal "desterrar" la paraula il·legal, perquè "ningú és il·legal, només ho poden ser les coses". Segarra ha afegit que el Tractat de Schengen, com tantes altres coses, "s'aguanta sobre el paper" i que "només trontolla quan hi ha un col·lectiu que es mou buscant la llibertat".

Per la seva banda, en aquesta mateixa línia, Gemma Pinyol va comentar que les últimes dècades, Europa havia aconseguit "ajustar la lliure circulació de ciutadans a la lliure circulació de treballadors", però que aquest objectiu s'ha vist qüestionada per la crisi econòmica i la necessitat d'enfortir el seu controls de fluxos migratoris. En aquest sentit, les revolucions del nord d'Àfrica han estat un altre element desestabilitzant capital que ha afectat la política migratòria europea. Pinyol va recordar que la situació es va evidenciar amb l'arribada de milers de ciutadans tunisians a Lampedusa, a Itàlia: "La presència de milers d'estrangers a les costes italianes ha creat un problema a la UE, perquè ha estimulat una falta de confiança". No obstant això, la directora del Gabinet de la Secretaria d'Estat d'Immigració i Emigració va recordar que "la crisi de refugiats del nord d'Àfrica l'han patit principalment els països de la mateixa zona".

Així, Eduard Sagarra va afegir que el nord d'Àfrica i Espanya estan separats per només 4 km. El president de l'Associació de Nacions Unides per a Espanya va ser bastant contundent sobre això: "Què han de perdre? La vida? Tenim el dret i el deure d'intervenir en aquesta situació". Les repercussions a Europa d'aquests fets han estat bastant alarmants: segons Pinyol, una de les conseqüències més preocupants és "la proliferació de partits polítics antieuropeus-és a dir, que tendeixen a la renacionalització-i altres grups amb una clara tendència xenòfoba.

Després del torn de preguntes i respostes, Pinyol va concloure que les polítiques d'immigració "s'han de basar en un ordre i en una igualtat de drets i deures", perquè "no són polítiques de seguretat. Segarra ha afegit que" la immigració no és un problema a solucionar, sinó una situació que cal assolir".

CONFERÈNCIA “Els rars avis europeus: els microestats d'Europa”, 13/10/2011

CONFERÈNCIA “Exclusió juvenil a Europa: impactes de la crisi i protestes indignades”, 03/11/2011

La Fundació Catalunya Europa va presentar el 3 de novembre un interessant debat per aprofundir en les causes que han portat a la situació actual així com l'anàlisi de les diferents sortides.

Pau Serracant va obrir l'acte dient que la legislació laboral espanyola és la causant de la vulnerabilitat juvenil. A continuació, va donar la paraula a David Lizoain qui va iniciar el discurs parlant de la forma com s'ha tractat a Grècia com a cap de turc.

Seguidament, va parlar de l'evolució de les migracions a Espanya afirmant que Espanya havia passat de ser destinació principal de treballadors passava a tornar a ser exportadora. Tot això, a causa de l'explosió de l'atur jove que s'ha convertit en el doble per la crisi. Augura que les perspectives d'aquest atur és que serà prolongat en el temps i, a la llarga, els treballadors cobraran menys. Per alleujar els deutes socials tan elevades, Lizoain va afirmar que cal alleujar i evitar així, que es contaminin les perspectives de futur. Si bé és cert que en el 68, els joves es manifestaven per evitar viure com ho havien fet els seus pares,

actualment, es mobilitzen per aconseguir el contrari. Per finalitzar, David Lizoain puntualitzar que aquests successos, encara que els joves són els primers a notar les deficiències de la situació actual, no són els únics en patir-la, i que després del col·lectiu més jove s'arrossega la resta de la societat.

Jordi Mir, per la seva part, va iniciar la seva exposició explicant com l'augment de les taxes universitàries havien provocat les mobilitzacions a Anglaterra, i de com Tunísia i Egipte són exemples que sortir al carrer per reivindicar pot suposar canvis en el sistema. Mir va parlar de com els joves pateixen una triple exclusió: econòmica, política i identitària. Les primeres mobilitzacions contemporànies a Espanya van aparèixer com a conseqüència del difícil accés a l'habitatge (el 2006, 2008...), actualment, les reivindicacions es produeixen mitjançant les xarxes socials amb hashtags com “#nolesvotes”. Va afirmar que hem importat l'ocupació dels carrers dels països àrabs i que, en certes ocasions, les reivindicacions espanyoles han donat lloc a alguns canvis, com ara la dació en pagament hipotecària. Així mateix, en resposta a una consulta plantejada pel públic, va afirmar que les reivindicacions no només són formulades pels joves, sinó pel conjunt de la societat descontenta.

5.6 INVITACIÓ DE PONENTS DE PARTITS PROGRESSISTES EUROPEUS COM A CONVIDATS AL XIIÈ CONGRÉS DEL PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA

Amb motiu del 12è Congrés del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), la Fundació Rafael Campalans va col·laborar amb la Secretaria de Política Europea i Internacional del PSC en l'organització d'un sopar prèvia al Congrés per donar la benvinguda als ponents de partits progressistes europeus que van participar al Congrés com a convidats fraternals internacionals, i per situar també en el debat congressual.

Per part espanyola, van assistir al sopar: la diputada al Parlament Europeu, Maria Badia, la diputada al Congrés, Meritxell Batet, la responsable de Relacions Internacionals de la Fundació Rafael Campalans, Esther Niubó, i l'exdiputat al Congrés, Jordi Pedret.

Per part estrangera, van assistir a la trobada:

- Hannes Swoboda, vicepresident austríac del Grup Socialista al Parlament Europeu (en l'actualitat, president del Grup Socialista)
- Edit Herczog, diputada i tesorera del Grup Socialista al Parlament Europeu

- Catalin-Sorin Ivan, cap de la delegació socialista romanesa al Parlament Europeu
- Javier Moreno, responsable del Global Progressive Forum

Aquesta trobada es va celebrar el dijous 12 de desembre de 2011 al restaurant "Jardins de Gràcia" a les 20.30 h, i va ser fructífera perquè va servir per intercanviar punts de vista sobre la situació de la política europea en els diferents països de la Unió, per comentar els debats en el si del Grup Socialista al Parlament Europeu amb vista a la propera negociació de la segona part del mandat a la presidència del Parlament Europeu, i per debatre les propostes congressuals en matèria de política europea del PSC.

6. COOPERACIÓ MEDITERRÀNIA

Durant el 2011, la Fundació Rafael Campalans ha organitzat les seves activitats en matèria de cooperació en el Mediterrani, al voltant, principalment, de dos eixos. En primer lloc, la contribució al procés de transició democràtica a Tunísia mitjançant el suport als partits progressistes del país, i la difusió dels canvis esdevinguts en el conjunt de la regió mediterrània a la ciutadania catalana i espanyola. D'altra banda, la Fundació ha desenvolupat la cooperació política establerta en anys anteriors amb el Partit Socialista Progressista Libanès (PSP).

6.1 CONTRIBUCIÓ AL PROCÉS DE TRANSICIÓ DEMOCRÀTICA A TUNÍSIA

SEMINARI “El paper dels partits polítics en la transició cap a la democràcia a Tunísia”

El 24 i 25 de març de 2011, la Fundació Rafael Campalans, conjuntament amb la *Friedrich Ebert Stiftung*, va organitzar un seminari amb la finalitat de presentar els principals partits progressistes tunisians a Catalunya i Espanya, i promoure una discussió entre els seus representants i els seus homòlegs de l'esquerra espanyola sobre propostes programàtiques i enfocament ideològic; a més de fomentar les relacions entre dirigents polítics del nord i el sud de la ribera del Mediterrani.

De fet, la justificació del seminari es va produir atenent a l'interès demostrat per la Fundació, des de 2009, a mantenir una observança activa i privilegiada de la ribera sud del Mediterrani, i de la seva voluntat d'acostar ambdues ribes i, en concret, els representants polítics i de la societat amb una visió progressista del desenvolupament conjunt de la regió, amb la finalitat de fomentar un diàleg fructífer i constructiu capaç de contribuir a la democratització de la regió i al seu desenvolupament socioeconòmic.

D'acord amb aquests principis, aquest seminari va prendre el format de reunió tancada entre representants polítics tunisians, catalans i espanyols, ampliada a experts, dirigents sindicals i representants de comunitats tunisianes a Espanya, que van participar en peus d'igualtat, al voltant d'una taula rodona. El seminari es va desenvolupar íntegrament en francès.

PROGRAMA

Divendres 25 de març de 2011

8.45h Trobada a la recepció de l'hotel i desplaçament fins la sala Guinovart del Foment de les Arts Decoratives (FAD), plaça dels Àngels, 5-6, Barcelona.

9.00h Presentació, a càrrec de:

Albert Aixalà, director de la Fundació Rafael Campalans

Lothar Witte, director de la Fundació *Friedrich Ebert Stiftung* a Espanya

9.30h Intervencions de:

Khelil Ezzaouia, responsable de Relacions Exteriors i de Comunicació del Fòrum Democràtic per al Treball i les Llibertats (FDTL)

Mahmoud Ben Romdhane, secretari general adjunt del Moviment *Ettajdid*

Mohamed Jmour, representant del Partit del Treball Patriòtic i Democràtic de Tunísia (PTPD) en el Consell de la Instància Superior per a la realització dels objectius de la revolució, de la reforma política i de la transició democràtica

10.30h Pausa-cafè

11.30h Debat

Temes a tractar:

¿Cuáles son los principales desafíos inmediatos (de la fase de transición)/ a medio y largo plazo, a nivel político-institucional y a nivel socio-económico?

¿Cuál es la posición de su partido al respecto?

¿Cuáles son/deberían ser los rasgos esenciales de la "nouvelle Tunisie" en cuanto al modelo político-institucional y socio-económico?

¿Cómo pueden ayudar los partidos y organizaciones socialistas catalanas y españolas? ¿Y los partidos y organizaciones socialistas/socialdemócratas/laboristas europeas?

¿En qué puede/debe ayudar Europa/España, en el corto plazo/en el medio y largo plazo?

13.30h Dinar

14.45h Sessió de treball sobre les perspectives de cooperació futures (cap als partits progressistes de Tunísia)

16.00h Cloenda

Participants

Aquest seminari va aconseguir reunir representants del Fòrum Democràtic pel Treball i les Llibertats (FDTL), del Moviment *Ettajdid*, i del Partit de Treball Patriòtic i Democràtic de Tunísia (PTPD), sorgit del Front del 13 de gener. A més, va comptar amb la participació d'una nodrida representació de responsables polítics dels Partits dels Socialistes de Catalunya (PSC) i del Partido Socialista Obrero Español (PSOE), del govern català i espanyol,

així com amb membres de l'IEMed, de la Fundación IDEAS para el Progreso, la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) i de la Fundació Comaposada-Sindicalistes Solidaris, així com amb la presidenta i el vicepresident de la Casa Egípcia.

Representants dels partits tunisians:

Khelil Ezzaouia, responsable de Relacions Exteriors i de Comunicació del Fòrum Democràtic per al Treball i les Llibertats (FDTL)

Mahmoud Ben Romdhane, secretari general adjunt del Moviment *Ettajdid*

Mohamed Jmour, representant del Partit del Treball Patriòtic i Democràtic de Tunísia (PTPD) en el Consell de la Instància Superior per a la realització dels objectius de la revolució, de la reforma política i de la transició democràtica

Friedrich-Ebert-Stiftung:

Lothar Witte, director de l'Oficina *Friedrich Ebert Stiftung* de Madrid

Fundación Rafael Campalans:

Albert Aixalà, director de la Fundació Rafael Campalans

Cristina González, responsable de Comunicació de la Fundació Rafael Campalans

Esther Niubó, coordinadora de Relaciones Internacionals i Institucionals de la Fundació Rafael Campalans

Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC):

Eduard Rivas, assessor parlamentari al Parlament Europeu

Josep M. Sala, secretari de Formació i Ciudadania del PSC

Jordi Pedret, diputat al Congrés i membre de l'Assemblea Parlamentària de la Unió per al Mediterrani

Lídia Santos, secretària de Justícia i Dret del PSC, exdiputada al Parlament de Catalunya i professora de Dret Internacional a la Universitat de Barcelona

Raimon Obiols, diputat al Parlament Europeu i membre de la Delegació per a les relacions amb els països del Mashrek i de l'Assemblea Parlamentària de la Unió per al Mediterrani

Partido Socialista Obrero Español (PSOE):

José Antonio Espejo, coordinador de la Secretaria Federal de Política Internacional i Cooperació del PSOE

Laura Ballarín, assessora de la Secretaria Federal de Política Internacional i Cooperació del PSOE

Govern espanyol:

Carlos Carnero, ambaixador a la Misió Especial per als Projectes en el marco de la Integración europea del Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación del govern d'Espanya

Saray Espejo, consellera executiva del Gabinet del Secretari d'Estat per a la Unió Europea

Govern de Catalunya:

Laia Carbonell, assessora de la Direcció general de Relacions Exteriors del Departament de la Presidència del Govern de Catalunya

Ajuntament de Barcelona:

Anna Polo, consellera de Relacions Internacionals de l'Ajuntament de Barcelona

Fundación IDEAS:

Antonio Estella, responsable del departament Internacional y de Cooperació de la Fundació IDEAS

Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS):

Ernst Stetter, secretari general de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes

Yolanda Fernández, consellera política de la Fundació Europea d'Estudis Progressistes

CIDOB:

Carme Colomina, investigadora principal del CIDOB

IEMed:

Pol Morillas, responsable de Polítiques Euromed de l'IEMed

Sociedad civil:

Amir Ahmad, vicepresident de la Casa Egípcia

Eliana Camps, directora del Centre Euro Àrab de Catalunya

Hafedh Akrouf, vicepresident de l'Associació de tunisians a Catalunya

Montse Berches, presidenta de la Casa Egípcia

Pepe López, responsable del departamento Mediterrani de la Fundació Comaposada-Sindicalistes Solidaris

Documentació

Entre la documentació que la Fundació Rafael Campalans va decidir incloure a les carpetes dels participants, destaca una nota sobre els partits polítics a Tunísia, que va ser elaborada per analistes de la pròpia Fundació.

Resum

El seminari va començar amb una breu presentació per part d'Albert Aixalà i Lothar Witte, directors de la Fundació Rafael Campalans i de la Fundació *Friedrich Ebert Stiftung* a Espanya, respectivament, que van agrair la participació i van explicar el motiu del seminari, atenent al seu arrelat

compromís amb la consolidació de la democràcia en la regió euromediterrània, un procés en el qual consideren que els partits i les fundacions progressistes han de participar activament.

A continuació, van donar la paraula als tres representants convidats de forces progressistes de Tunísia, que van intervenir successivament.

En primer lloc, Khelil Ezzaouia, responsable de Relacions Exteriors i de Comunicació del Fòrum Democràtic pel Treball i les Llibertats (FDTL), es va reconèixer sorprès pels esdeveniments que van succeir en el seu país i va narrar com s'havia passat d'una transformació social a una transformació política. Va dir que les diferències entre l'FDTL i el Moviment

Ettajdid ja havien estat superades, en la mesura que s'havien posat d'acord en la gestió de la transició i en la creació d'una comissió per a les reformes polítiques que pretén organitzar l'assemblea constituent del 24 de juliol. Va comentar que la principal dificultat del país en aquest moment era la inseguretat i la situació econòmica i financera caracteritzada per una caiguda del turisme i de la inversió estrangera, combinada amb fortes reivindicacions sindicals. Va advertir que la pobresa podria tornar-se en contra de la democràcia. Va convenir també que la unió entre les forces d'esquerra era determinant per a convertir la

proposta democràtica en una proposta progressista per sobre de l'opció "musulmana", perquè el partit islamista *Ennahdah*, malgrat tenir un discurs obert i moderat i estar menys present en el nord del país, amaga un cert perill de radicalització. Així, en aquest sentit va dir que era important no dur el debat ni a l'esfera de la religió ni de la laïcitat a la francesa, i evitar debats generadors de conflictes. No obstant això, va explicar que els tunisians no tenen problemes amb l'Islam, perquè enlloc de ser molt polititzat com a Egipte, en el seu país és més social. Va acabar reclamant als partits polítics progressistes i al moviment democràtic elaborar un programa per tal de centrar el debat, promovent que els islamistes s'hi sumin també si no volen manifestar una radicalitat que la societat no desitja.

A continuació, Mahmoud Ben Romdhane, secretari general adjunt del Moviment *Ettajdid*, va explicar les discrepàncies que hi ha hagut amb l'FDTL en relació al govern de transició. Va comentar que per al Moviment *Ettajdid* era important la institucionalització de la revolució i, per tant, mantenir les institucions, per la qual cosa es van mantenir en el govern malgrat la presència de membres de l'antic règim. També va explicar que havien aconseguit millorar la credibilitat i el funcionament de les comissions creades. D'altra banda, va fer referència a la radicalitat de l'opinió pública tunisiana i, especialment, va destacar el paper de les dones i dels joves, encara que va dir que en els carrers no hi havia hagut presència dels islamistes en un primer moment, i que la revolta s'havia produït sense presència de forces policials. Igual com el representant de l'FDTL, Ben Romdhane va reiterar el problema de la inseguretat, especialment per a un país de classe mitja, i el problema de la incertesa del treball. Sobre aquest tema, va explicar que mentre les empreses costaneres havien estat defensades pels seus treballadors, les de l'interior havien parat la producció. Va destacar la modernitat del país i la importància de la igualtat de gènere, i va insistir en la necessitat d'una plataforma comuna de les forces de l'esquerra on negociar, tenint en compte que encara es tractaven de protopartits (en formació), i de la necessitat d'evolucionar fins a convertir-se en autèntics partits i fins i tot de masses.

Mohamed Jmour, representant del Partit de Treball Patriòtic i Democràtic de Tunísia (PTPD) en el Consell de la Instància Superior per a la realització dels objectius de la revolució, de la

reforma política i de la transició democràtica, va reclamar que abans que eleccions hi hagi un pacte polític entre els partits, i va comentar que l'aparell judicial i policial segueix sent feble. Ezzaouia va recordar que els partits de l'antic règim estan en situació de recomposició, i que cal distingir els quals existien però no eren autoritzats dels de nova creació. En relació al sistema electoral, tant Ezzaouia com Mahmoud Ben Romdhane van considerar que el sistema uninominal afavoriria als cacics i a les candidatures més adinerades, de manera que van manifestar el seu consens entorn al sistema proporcional corregit més que integral, perquè permet un cert filtre però, alhora, la visibilitat de les candidatures. En canvi, Jmour es va pronunciar a favor del sistema proporcional integral, i es va manifestar contrari a incloure qualsevol tipus de limitació perquè entén que, d'una altra manera, no es permetria als joves i a les dones ser membres de la pròxima constituent, cosa que seria discriminatòria.

Davant el probable anunci de creació d'un partit laborista vinculat als sindicalistes no satisfets del sindicat, es van pronunciar a favor d'un bloc central d'esquerres a través d'un acord electoral que evités una competència entre les esquerres que podria afavorir a la dreta. Així, van reafirmar la necessitat d'un bloc per intentar recompondre els llaços amb la ciutadania. En concret, Ben Romdhane va dir estar disposat a treballar per constituir una plataforma moderna i democràtica que agrupés a forces més enllà de l'esquerra, amb la finalitat de representar al màxim de societat civil, entenent que hi ha elits socials, sindicalistes, intel·lectuals i artistes que haurien de formar part d'aquesta gran plataforma. I també va comentar la necessitat de reforçar les estructures de partit com més aviat per convertir-se en veritables partits. En aquest sentit, va dir que farien falta entre 2 i 3 anys per tal d'aconseguir una plena democràcia, i es va mostrar partidari d'una limitació de la despesa electoral i d'aplicar fortes sancions per als que els incomplissin.

En relació a l'existència de moviments juvenils sense lideratge i estructura institucional, Ezzaouia es va mostrar especialment preocupat per millorar la interacció amb la gent jove, especialment davant la desconfiança de la joventut pel que fa a l'acció política estructurada (aquests s'afilien a associacions juvenils però no als partits), ja que mantenen unes formes d'expressió diferents a les dels partits tradicionals.

En el terreny econòmic, es va mostrar a favor d'una economia social i de mercat, i no d'un Estat nacionalitzador dels mitjans de producció, i va reconèixer que la dreta feia una gestió liberal dels negocis. Pel seu costat, Jmour va dir que no es podia plantar cara a l'atur a Tunísia contant només amb el sector privat, i es va referir a la responsabilitat de l'Estat. En

particular, va sol·licitar que es reconeguessin en una nova Constitució del país els drets socials dels tunisians.

Jmour també va defensar una república democràtica social i moderna, integrant a dones i joves en la direcció. I amb això, es va mostrar convençut de poder parer els peus als integristes.

En relació amb la Unió Europea, Carlos Carnicero es va mostrar partidari d'aprofitar l'acord Tunísia-Unió Europea, i Jmour va dir que el balanç no era brillant en el pla econòmic ni polític, i va destacar que els interessos d'Estat havien prevalgut amb les relacions de Ben Ali. Ezzaouia tampoc va considerar que existís una entitat mediterrània, sinó només una regió mediterrània occidental, davant les diferències massa grans entre Turquia, Grècia i El Marroc. Raimon Obiols es va referir a la recent revisió de política comunitària de veïnatge, informe en el qual va dir que, per primera vegada, es parla de partits polítics i no simplement de societat civil.

Pel que fa a Líbia, tant el representant de l'FDTL com el del Moviment *Ettajdid* van valorar positivament la intervenció internacional en el país; mentre que el representant del nou partit sorgit del Front del 13 de gener, el PTPD, es va manifestar en contra d'aquesta intervenció i a favor de la provisió d'armes al poble i del suport multiforme de la revolució líbia. No obstant això, els partidaris de la intervenció internacional van considerar insuficient la intervenció aèria i van plantejar la possibilitat d'incorporar soldats de la regió.

Pel que fa a l'opinió pública, es va comentar que un 60% dels tunisians no coneixen als partits polítics, que els islamistes tenien un sostre del 15% de suport electoral i que els mitjans de comunicació representaven un problema, per la falta de costum de les televisions tunisianes de ser plurals, la qual cosa representaria un problema de cara a la campanya electoral.

En aquest sentit, els representants dels tres partits tunisians assistents van sol·licitar ajuda de cara a la preparació de la campanya electoral. Raimon Obiols va

valorar necessari realitzar un esforç organitzatiu i, com a conclusió, la Fundació Rafael Campalans es va oferir a organitzar un curs sobre tècniques electorals a Tunísia, juntament amb el PSOE i amb la Fundación IDEAS. Raimon Obiols va afegir que podria ser profitós sumar al curs un seminari amb representants d'altres països amb l'experiència d'haver reunit forces populars d'esquerres en les quals cada partit havia mantingut igualment la seva identitat, però que s'havien presentat davant de l'electorat com una força nova que pot ser representativa de molts sectors socials.

Valoració

Aquest seminari va superar amb escreix l'objectiu que s'havia fixat inicialment, de presentar els principals partits progressistes tunisians a Catalunya i Espanya, i promoure una discussió entre els seus representants i els seus homòlegs de l'esquerra espanyola sobre propostes programàtiques i enfocament ideològic; a més de fomentar les relacions entre dirigents polítics del nord i el sud de la ribera del Mediterrani.

A més, va aconseguir satisfer una demanda expressada directament a la reunió pels representants tunisians de partits progressistes que hi van participar, els quals van sol·licitar un curs sobre tècniques electorals de cara a la preparació de la campanya per a les pròximes eleccions en el país per a elegir una Assemblée Constituent, que estan previstes que tinguin lloc a l'octubre. Fruit d'aquesta sol·licitud, es va organitzar un programa de capacitació electoral que es detalla en les següents pàgines.

D'altra banda, el seminari va contribuir a estimular el diàleg entre aquests partits, i també a estrènyer els llaços del PSOE i del PSC amb els mateixos. Aquests llaços s'han anat consolidant gràcies a activitats posteriors i a relacions que ha promogut la Fundació Rafael Campalans, que creiem que són altament positives per a ambdues parts, en el curt i en el mitjà i llarg termini, especialment tenint en compte el moment polític que viu el país i la regió euromediterrània, en el seu conjunt.

PARTICIPACIÓ EN ALTRES ACTIVITATS relacionades amb el procés de transició de Tunísia

La Fundació Rafael Campalans ha participat en diverses activitats plantejades al voltant del mateix objectiu i temàtica, que han contribuït en gran mesura a la preparació del nostre programa de cooperació política amb algunes forces progressistes i demòcrates de Tunísia.

REUNIÓ “Tunísia i la seva evolució després de la caiguda de la dictadura, les seves implicacions en el Magreb, i les seves conseqüències per a les relacions de la Unió Europea a la regió”

La Fundació va participar en una reunió que coorganitzà juntament amb la FEPS a Brusel·les, el 2 de febrer, en la qual es va debatre sobre el cas concret de Tunísia i la seva evolució després de la caiguda de la dictadura, les seves implicacions al Magreb, així com les seves conseqüències per a les relacions de la Unió Europea a la regió.

PROGRAMA

Liste de participants

“Tunisie: quelles évolutions après la chute de la dictature? Quelles implications pour le Maghreb? Quelles conséquences pour les relations de l’UE avec la région?”

02 février 2011.

Nom	Fonction
Kader Arif	Député socialiste européen. Commission Commerce International Délégation Euromed/ACP-EU
Karim Baloul (à confirmer)	FFS
Sophie Bessis	Chercheur associé à l'IRIS, Secrétaire Général Adjointe à la FIDH (Fédération internationale des Droits de l'homme)
Maurice Braud (à confirmer)	PS France
Francesco Cerasani	Assistant parlementaire, Co-fondateur de l'EuroArab Forum
Alain Chenal (à confirmer)	Conseiller comme responsable pour la Méditerranée et le Moyen-Orient à la Fondation Jean-Jaurès
Philip Cordery	Secrétaire Général du PSE
Mohand Amokrane Cherifi	Expert international
Olaf Deussen	Co-fondateur de l'EuroArab Forum
Yolanda Fernandez Romero	Conseillère politique junior à la FEPS
Etienne Godin	PS Belgique

“Tunisie: quelles évolutions après la chute de la dictature? Quelles implications pour le Maghreb? Quelles conséquences pour les relations de l’UE avec la région?”

Bruxelles - 02 février 2011

Hôtel Stanhope - 9, rue du commerce.

9h30-10h : Café de bienvenue

10h – 10h30 : Introduction Ernst Stetter, Secrétaire Général de la FEPS
Philip Cordery, Secrétaire Général PSE

10h30 – 11h : Présentation de la situation par Sophie Bessis, Chercheur associé à l'IRIS et Secrétaire Général Adjointe à la FIDH

11h – 13h : Débat

13h – 15h : Déjeuner

Avec le soutien de : Fundació Rafael Campalans

Avec le soutien de : Fundació Rafael Campalans

Aquesta reunió fou introduïda per Ernst Stetter, secretari general de la FEPS; Philip Cordery, secretari general del Partit Socialista Europeu (PSE); i presentada per Sophie Bessis, investigadora associada a IRIS i secretària general adjunta de la FIDH. A continuació, s'inicià un debat.

REUNIÓ del CIDOB "Acompanyar la transició democràtica"

La Fundació Rafael Campalans, també va participar en un seminari organitzat pel CIDOB el 9 de març, per tal de plantejar a la societat civil catalana com acompanyar la transició democràtica, que va incloure un sopar amb tres representants de la societat tunisiana: Abdeljelil Bédoui, expert del departament d'estudis de la *Union Générale Tunisienne du Travail* (UGTT), doctor en Economia Política per la Universitat de Tunísia i nomenat Secretari d'Estat en el primer govern de transició, càrrec que rebutjà; Saida Garrach, Secretària General de la *Association Tunisienne des Femmes Démocrates*, advocada i activista pels drets de les dones; i Larbi Chouikha, polític, membre de la *Ligue Tunisienne des Droits de l'Homme*, periodista col·laborador de diversos diaris nacionals i internacionals, i professor a *l'Institut de la Presse et Sciences de l'Information en Tunisie*.

TROBADA "A l'écoute de la Méditerranée progressiste"

Mediterranean Strategic Dialogue

-A l'écoute de la Méditerranée progressiste-

Tunis - 27 avril 2011

Hôtel Regency Tunis - B.P. 705, 2078 La Marsa, Les Côtes de Carthage

Agenda

14.30 – 19h00	Round table
16.30 – 17h00	Coffee Break
20h	Diner

Topics to discuss

1. **Introduction** par Raimon Obiols, eurodéputé socialiste, coordinateur du groupe méditerranéen de la FEPS

Introduction by Raimon Obiols, Socialist Member of the European Parliament, coordinator of FEPS Mediterranean group.

2. **Le printemps tunisien** : « Déclenchement de la révolution ? Quelle organisation pour l'action ? Quelles perspectives à présent ? » - Témoignages et débat.

The Tunisian spring: "Outbreak of the revolution? How was the action organised? Which are the perspectives now?" – Testimonies and debate

3. **Vers un nouveau partenariat EuroMed** : « Quelle est / a été la politique européenne vis à vis de la Tunisie, du monde arabe depuis les révolutions ? Que ce qui doit être fait ? Quels sont les besoins et les espérances ? » - Analyse et débat

Towards a new EuroMed partnership: "Which has been/is the European policy towards the Mediterranean, the Arab World since the revolutions? What need to be done? Which are the needs and the hopes?" – Analysis and debate

La Fundació Rafael Campalans va participar en una trobada organitzada per la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPS) a Tunísia per reunir les diverses fundacions o instituts progressistes europeus i de la regió, per tal de debatre sobre la "primavera àrab" i reflexionar sobre la necessitat d'un nou partenariat euromediterrani.

Aquesta trobada, celebrada el 27 d'abril, va servir per presentar i coordinar les activitats organitzades per les diferents fundacions progressistes en matèria de cooperació política amb partits progressistes de Tunísia, i va coincidir en el temps amb una conferència del Partit Socialista Europeu celebrada titulada "Les Revolucions àrabs: l'hora de la democràcia i del progrés", en què la Fundació Rafael Campalans també fou convidada a participar.

En aquesta trobada, hi van participar representants del partit socialdemòcrata tunisià de Ben Jaafar, el Fòrum Democràtic pel Treball i les Llibertats; el partit hereu del partit comunista, el Moviment *Ettajdid*; el Partit Democràtic Progressista fundat per l'històric dirigent Ahmed Nejib Chebbi, i l'Associació de Dones Demòcrates de Tunísia. També van participar delegats del Front de Forces Socialistes (FES) algerià, del Partit Socialista Progressista (PSP) del Líban, de la Unió Socialista de Forces Populars del Marroc (USFP), de la Unió Patriòtica de Kurdistan (PUK) de L'Iraq, del Partit Socialista del Iemen, o altres representants de la comunitat política progressista i de la societat civil d'Iran, Síria, Egipte, o Jordània. No van faltar tampoc membres de Fatah, entre els quals el Comissari per les Relacions Internacionals i exministre d'Afers exteriors, Nabeel Shaath, que es va felicitar del recent acord pel qual la seva formació i Hamàs podrien formar un govern d'unitat, amb el compromís de celebrar eleccions en el termini d'un any.

La trobada va ser molt profitosa, i va servir per aprofundir en el diàleg entre el Fòrum Democràtic pel Treball i les Llibertats, i el Moviment *Ettajdid* versus la fundació del que es denomina el Pacte Republicà, que pretén agrupar en una mateixa plataforma les diferents formacions progressistes per a enfortir la seva oferta electoral de cara a les eleccions que se celebraran en el país el proper 24 de juliol, per tal de triar una Assemblea constituent encarregada de redactar una nova Carta Magna. De fet, en el país magrebí hi ha en l'actualitat més de 60 partits polítics, i per això el Partit Socialista Europeu va recomanar als progressistes la màxima unió possible de les seves forces davant els partits conservadors i, sobretot, del partit islamista Ennahdah. La trobada va servir també per a comentar la importància i el simbolisme que representa la novetat de les llistes electorals "cremallera" aprovades, per la històrica lluita democràtica de les dones, o la creació d'una circumscripció electoral per als tunisians residents en l'estranger.

PES Conference
“Arab revolutions: time for democracy and progress!”

28-29 April 2011, Tunis

Programme

Thursday 28 April 2011

- 14.30 Welcome speeches
Venue plenary room: Utique
- 15.00-16.30 Session 1 “Thinking out of the box for a new Euro-Mediterranean partnership”
Venue plenary room: Utique
- 15.30-16.00 Press Conference
Venue press room: Carthage
- 16.30-18.00 Session 2; “Consolidating democracy and ensuring the success of the revolutions”
Venue plenary room: Utique
- 18.00 Conclusion of the debates
Venue plenary room: Utique
- 18.15-18.30 Group Photo
Venue plenary room: Utique
- 19.30-20.00 Reception
- 20.00-22.30 “Tributes to democratic struggles; Sharing experiences with actors of the revolutions; the role of the youth, new kinds of political mobilisation and the impact of new technologies”
Venue: Restaurant Dar Zarrouk
Sidi Bou Said

Friday 29 April 2011

- 09.00-10.30 Session 3; “Social-democrats and progressives parties of the region: being ready to accompany the rapid changes”
Venue plenary room: Utique
- 10.30 - 12.00 Session 4; “Tackling the social and economic problems; answering to the demands of the people for a fair and just society”
Venue plenary room: Utique

Party of European Socialists 98 Rue du Trône, B-1050 Brussels AISBL – BBCE – n°0697.208.032
Parti Socialiste Européen T+ 32 2 548 90 80 F+ 32 2 230 17 86 info@pes.org www.pes.org

1

En aquesta reunió també van assistir-hi delegats de gran part dels partits socialistes i socialdemòcrates europeus i de fundacions o instituts progressistes tant d'Europa com de la regió, que van aprofitar aquesta trobada per coordinar les seves activitats i estratègies de cooperació cap als partits progressistes del país.

En particular, el PSOE i la Fundació Rafael Campalans van convidar els partits progressistes tunisians a assistir als actes centrals de la campanya de les eleccions municipals tant a Madrid com a Barcelona, per conèixer de prop la maquinària d'un partit democràtic, i rebre assessorament en el procés de transició democràtica que protagonitzen en aquests moments. També es van anunciar la següent trobada organitzada per la Fundació Rafael Campalans i la Friedrich Ebert Stiftung a Barcelona, el 9 i 10 de juny, que va reunir a representants de partits i entitats progressistes de la regió euromediterrània, per tractar sobre els efectes de les revoltes de Tunísia i Egipte en el conjunt de la regió, en termes de democràcia i reforma política.

PROGRAMA de capacitació electoral a partits polítics progressistes tunisians

Del 16 al 21 de maig, la Fundació Rafael Campalans va organitzar, juntament amb la Fundación IDEAS i la Secretaria de Política Internacional i Cooperació del PSOE, un programa de capacitació electoral dirigida a una quinzena de representants del Fòrum Democràtic pel Treball i les Llibertats (FDTL), el partit socialdemòcrata de Ben Jaafar; del Moviment *Ettajdid*, partit hereu del partit comunista; del Partit Demòcrata Progresista (PDP); l'Associació de Dones Demòcrates; i el nou Partit Laborista Tunisià, sorgit de membres escindits del sindicat UGTT.

Aquesta activitat va ser una resposta a la sol·licitud sorgida del seminari anterior, i va pretendre, per tant, ajudar als partits participants a preparar les eleccions que celebraran al país el pròxim 24 de juliol, per tal de triar una Assemblea constituent encarregada de redactar una nova Carta Magna.

Per a la preparació del programa, la Fundació Rafael Campalans va tenir en compte els coneixements adquirits en altres activitats realitzades amb anterioritat en relació al país i la seva situació "postrevolució" i, en concret, les peticions formulades i els problemes descrits per part de representants polítics amb els quals hem tingut relació en activitats diverses.

En definitiva, la delegació convidada a seguir el curs va estar a Madrid i Barcelona del 16 al 21 de maig, participant en diverses sessions de formació específiques i realitzant contactes polítics així com visites a actes electorals vinculats a les eleccions municipals a Catalunya, agrupacions territorials del partit, etc.

PROGRAMA

Dilluns 16 de maig de 2011 (Madrid)

18.45h Arribada dels participants a Madrid–Trasllat a les instal·lacions de l'Institut Jaime Vera

20.00h Recepció i sopar amb l'equip organitzador del programa

Dimarts 17 de maig de 2011 (Madrid)

Jornada de formació dedicada a analitzar i debatre junt amb directius i experts del PSOE i la Fundació IDEAS tot allò relacionat amb: els sistemes electorals (normativa, financiació, partits polítics, disseny i implicacions de les circumscripcions electorals, convocatòria i funcionament dels processos electorals, etc.), i les campanyes electorals (disseny i planificació de la campanya, movilització de la militància, actes públics, etc.)

9.30h Arribada i Benvinguda a la seu federal del PSOE

10.00-11.00h Esmorzar amb Xoan Cornide i Faustino Recuero, *Director Gerent del PSOE i cap del Departament d'Administració i Finances, respectivament: "Financiació i gestió econòmica d'una campanya electoral"*

11.00-12.00h Elena Valenciano, *Secretària de Política Internacional i Cooperació del PSOE; Portaveu socialista a la Comissió d'Assumptes Exteriors del Congrés dels Diputats; i Vicecoordinadora i Portaveu del Comitè Electoral: "Acció exterior del PSOE: recolzament al procés democràtic de Tunísia"*

12.00h-13.30h Ignacio Varela, *Membre del Comitè Electoral. Responsable d'Anàlisi, Estratègia i Imatge: "Disseny de l'estratègia d'una campanya electoral i Enquestes"*

13.30-14.35h Pedro Sánchez, *Membre del Comitè Electoral. Adjunt a la Coordinació General i Seguiment: "Programació i Planificació d'una campanya electoral"*

14.30-14.45h Trasllat a la seu de la Fundació IDEAS

15.00-16.30h Dinar amb Carlos Mulas, Director de la Fundació IDEAS

16.30-18.00h David Giménez Glück, *Director de Relacions Institucionals de la Fundació IDEAS, i Coordinador de la Secretaria d'Idees i Programes del PSOE: "Elaboració del programa electoral"*

18.00-18.30h Trasllat de la Fundació IDEAS al Col·legio Públic Miguel de Unamuno 18.30h Trobada amb Delia Blanco, *Presidenta de la Comissió de Cooperació Internacional per al Desenvolupament al Congrés dels Diputats, i President del Partit Socialista de Madrid.*

19.00-21.00h Assistència a un acte de campanya electoral.

Dimecres 18 de maig de 2011 (Madrid-Barcelona)

Jornada de formació dedicada a analitzar i debatre junt amb directius i experts del PSOE i la Fundación IDEAS tot allò relacionat amb l'elaboració del programa electoral, la comunicació política i la relació amb els mitjans de comunicació (propaganda electoral, activisme 2.0., ús de les noves tecnologies de la comunicació i la informació –facebook, twitter, blogs-, creació de vídeos i anuncis, etc.)

9.30h Arribada a la seu federal del PSOE

10.00-11.00h Antonio Barba, *Coordinador del Departament de Comunicació del PSOE*:
"Relació amb els mitjans de comunicació"

11.00-12.30h María González, *Secretària d'Innovació i Novess Tecnologies de l'Executiva Federal del PSOE*: "Noves eines de comunicació i movilització política"

12.30-13.00h Trasllet al Congrés dels Diputats

13.00-14.00h Jordi Pedret, *Viceportaveu socialista a la Comissió d'Assumptes Exteriors al Congrés dels Diputats*

14.00-15.30h Dinar con:

Juan Antonio Yáñez-Barnuevo García, *Secretari d'Estat d'Assumptes Exteriors y Iberoamèrica*
Carlos Carnero González, *Ambaixador en Missió Especial per a projectes en el marc de la integració europea*

15.30h Trasllet a Puerta de Atocha per agafar l'AVE a Barcelona

19.00h Arribada a Barcelona – trasllet de l'Estació de Sants a l'hotel Catalonia Berna

20.15h Trasllet de l'hotel al Museu Picasso

20.30h Benvinguda, sopar i inici del "Glocal Progress": acte de ciutadanes i ciutadans de la Unió Europea amb Jordi Hereu"

23.30h Trasllet a l'hotel Catalonia Berna

Dijous 19 de maig de 2011 (Barcelona)

9.15h Trasllet a la Glocal Progress Conference

10h Taula I. *Ciutats progressistes: innovació i reptes de futur*, a càrrec de Jordi Hereu, Alcalde de Barcelona, i Bertrand Delanoë, Alcalde de París

11.15h Pausa cafè

11.30h Trasllet a la seu de la Fundació Rafael Campalans

12h Sessió formativa i de debat sobre fundació dels partits. Estudi de cas del procés fundacional del Partit dels Socialistes de Catalunya, a càrrec de Jordi Pedret, *diputat per Barcelona al Congrés dels Diputats i membre de l'Assemblea Parlamentària per a la Unió pel Mediterrani*

13.45h Final de la sessió i trasllat al restaurant

14h Dinar amb alcaldes progressistes del "Glocal Progress" al restaurant *Els Pescadors*

16.30h Trasllet a la seu de l'Agrupació de Nou Barris del PSC

17h Visita a l'Agrupació del PSC de Nou Barris: assistència a l'acte públic de recolzament al candidat Hereu, passeig i repartiment de propaganda electoral.

20h Trasllet al Casinet d'Hostafrancs

20.30h Sopar amb l'Agrupació del PSC de Sants-Montjuïc al Casinet d'Hostafrancs

22.30h Trasllet l'hotel Catalonia Berna

Divendres 20 de maig de 2011 (Barcelona)

Jornada de formació a la seu de la Fundació Rafael Campalans

9.15h Trasllet a la seu de la Fundació Rafael Campalans

9.30h Sessió formativa sobre organització territorial dels partits polítics, a càrrec de Jordi Pedret, *diputat per Barcelona al Congrés dels Diputats i membre de l'Assemblea Parlamentària per a la Unió pel Mediterrani*

11.15h Pausa cafè

11.45h Sessió formativa sobre el sistema de partits en la transició espanyola i sobre aliances electorals, a càrrec de Gabriel Colomé, *director del Màster en Màrketig Polític. Estratègies i Comunicació Política de la Universitat Autònoma de Barcelona*

13.30h Final de la sessió

13.45h Dinar amb membres de la comunitat

de tunisians a Catalunya al restaurant Cullera de Boix

16.30h Sessió formativa i de debat sobre competència electoral, a càrrec d'Oriol Bartomeus, *analista polític i professor de Ciències Polítiques de la Universitat Autònoma de Barcelona*

18.00h Final de la sessió i trasllat al míting final de campanya del PSC a Barcelona

19.30h Míting final de campanya del PSC a Barcelona

21.30h Trasllat al restaurant

22.00h Sopar al restaurant L'Olivé (Assistents: Jordi Pedret, Raimon Obiols, Maria Badia, Albert Aixalà, Eliana Camps, Anna Terrón, Gabriel Colomé, Laura Ballarín, Esther Niubó)

24.00h Trasllat a l'hotel Catalonia Berna

Dissabte 21 de maig de 2011 (Barcelona-Tunísia)

16.00h Sortida de l'hotel i trasllat a l'aeroport

18.20h Tornada a Tunísia

Participants

Tal com s'ha comentat a la introducció, la delegació la formaven 13 persones del Fòrum Democràtic per el Treball i les Llibertats (FDTL); del Moviment *Ettajdid*; del Partit Demòcrata Progressista (PDP); de l'Associació de dones Demòcrates, i del nou Partit Laborista Tunisià:

Forum Démocratique Pour Le Travail Et Les Libertés (FDTL)

Khelil Ezzaouia

Sami Razgallah

Sihem Messadi

Mouvement Ettajdid

Tarek Châabouni

Ferid Jrad

Youssef Farhat

Femmes Democratés

Leila Hamrouni

Parti Démocrate Progressite (PDP)

Général Mahmoud Mezoughi

Walid Maaouia

Meriem Milli Michelluci

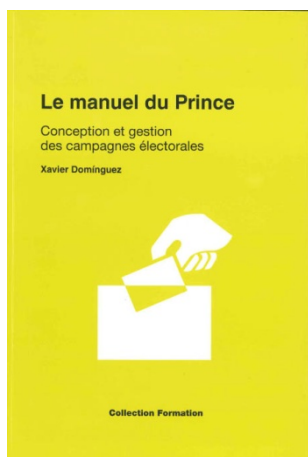
Parti du Travail Tunisien (PTT)

Emna Aouadi

Sami Salhi

Mounir Nsiri

Documentació

Com a documentació útil d'acompanyament per al curs, la Fundació Rafael Campalans va entregar a cada participant el número 2 de la col·lecció Formació titulat "Diseño y gestión de las campañas electorales", de Xavier Domínguez, traduït al francès expressament per a un dels primers cursos de formació que la Fundació organitzà i dugué a terme el març de 2010 a quadres mitjos de la USPF marroquina, a Barcelona.

Valoració

Com a conclusió, el curs de capacitació va aconseguir els resultats previstos en termes de coneixements i *expertise*, però a més, va servir per a conèixer de prop la campanya electoral socialista de Barcelona, la qual cosa els va reportar enormes coneixements pràctics que poden resultar de gran utilitat per als representants d'aquests partits en les properes setmanes. Així, a més de seguir sessions de formació específiques sobre la fundació i organització territorial dels partits, que van anar a càrrec del diputat al Congrés, Jordi Pedret; i sobre competència, sistema de partits i aliances electorals, a càrrec d'Oriol Bartomeus i Gabriel Colomé, respectivament; van fer diverses visites a actes de la campanya electoral de Barcelona i a les agrupacions del PSC de Sants i Nou Barris, així com una trobada amb membres de la comunitat de tunisians a Catalunya.

Per tant, aquestes activitats van servir per a reforçar els seus coneixements de cara a dissenyar i gestionar una campanya electoral, però van contribuir també a estrènyer les relacions entre aquests partits en vistes a intentar la formació d'una coalició electoral.

D'aquesta manera, a partir d'aquestes activitats realitzades, la Fundació Rafael Campalans es planteja continuar la cooperació política amb els partits progressistes de Tunis organitzant, juntament amb la Fundació Friedrich Ebert de Tunis, i la FEPS, un programa de formació al país, al mes de juliol, amb la capacitat d'acollir a una centena de dirigents o quadres mitjos dels partits, designats per les seves adreces. Així, pretenem arribar a un major nombre de persones que les quals han estat capaces de traslladar-se a Espanya per a seguir aquesta formació.

MISSIÓ D'OBSERVACIÓ de les eleccions constituents a Tunísia

L'octubre de 2011, l'aleshores diputat del PSC al Congrés i advocat, Jordi Pedret, va participar en nom de la Fundació Rafael Campalans en una missió d'observació electoral organitzada pel món associatiu tunisià, en particular, per la Lliga Tunisiana dels Drets humans (FIDH), que treballa per obtenir millores concretes en l'àmbit de la protecció de les víctimes, de la prevenció de les violacions dels drets humans i de la condemna judicial dels responsables.

Durant la missió d'observació electoral, que es va desenvolupar del 20 al 25 d'octubre, Jordi Pedret va mantenir reunions amb representants polítics de diferents partits i va seguir de prop el desenvolupament dels comicis.

Fruit d'aquest treball, va participar molt activament en la reunió que la Fundació Rafael Campalans va organitzar el 13 de desembre sobre els canvis esdevinguts en el món àrab el 2011, aportant informació molt detallada sobre la situació a Tunísia.

6.2 ALTRES ACTIVITATS DE COOPERACIÓ A LA REGIÓ EUROMEDITERRÀNIA

REUNIÓ MEDITERRÀNIA en el marc de la reunió del Grup dels Socialistes i Demòcrates al Parlament Europeu

El dia 21 de juny, en el marc de la Conferència que el Grup dels Socialistes i Demòcrates (S & D) al Parlament Europeu va organitzar a Barcelona, la Fundació Rafael Campalans va participar en l'organització d'una sessió de debat títol "Escollant la Mediterrània progressista", juntament amb la plataforma d'associacions i entitats progressistes Global Progressive Forum (GPF), la Fundació Europea d'Estudis Progressistes (FEPSI) i Solidar.

La sessió, que es va celebrar al World Trade Centre de Barcelona, va tenir com a protagonistes a actors representatius de la primavera àrab del Marroc, Tunísia, Algèria, Egipte, Palestina, Líbia, Jordània o Bahrain, ja comunitats magribins residents a Catalunya, que van compartir amb diputats i diputades al Parlament Europeu, i altres representants i experts, les seves pors i esperances en la democratització de la regió. També van intercanviar opinions sobre l'acompanyament d'aquest procés, i sobre mesures concretes de suport, satisfent així l'objectiu de reunir veus del Nord i el Sud de la Mediterrània i compartir

opinions i expectatives per enfortir un partenariat progressista, que és més necessari que mai en aquests moments.

Entre els participants de la ribera sud, van destacar: Taghzout Ghezali, del moviment juvenil progressista d'Algèria; Abdulnabi Alkery, president de la Societat de Bahrain per a la Transparència; Samar Ibraheem Hussein Elhussieny, investigadora de l'Institut Andalus per la tolerància i els estudis contra la violència, d'Egipte; Nouzha Alaoui, diputada socialista marroquí i membre del moviment feminista; Raed Debiy, secretari internacional de les Joventuts de Fatah, Chema Ben Chaabene, advocada, professora d'universitat i membre d'una associació cultural, i Bassem Bouguerra, blogger de Tunísia.

Aquesta trobada va tenir lloc després de les reunions mantingudes per dirigents socialdemòcrates a Barcelona els dies 21 i 22 de juny, pensades per dissenyar una nova estratègia progressista que doni resposta a l'actual crisi econòmica i social, i per convertir de nou el Partit Socialista Europeu en la primera força política sortint de les urnes en les eleccions al Parlament Europeu de 2014.

Entre els participants de la conferència, van destacar el ministre de la Presidència d'Espanya, Ramón Jauregui, el president del Grup S & D, Martin Schulz, i el president del Partit Socialista Europeu (PES), Poul N. Rasmussen, a més de Jacques Delors, expresident de Xile, Ricardo Lagos, i una vintena d'eurodiputats i eurodiputades, entre ells, el president dels socialistes espanyols al Parlament Europeu, Juan Fernando López Aguilar.

De la conferència, en va sortir una declaració, batejada com "Declaració de Barcelona", on la família socialdemòcrata europea es compromet a treballar per una recuperació econòmica justa que fomenti l'ocupació i protegeixi l'estat del benestar, a promoure la inclusió i la integració contra el populisme i la xenofòbia, a aprofundir en el sistema democràtic a través de noves formes de participació i a impulsar una Unió Europea més forta i cohesionada, davant el creixent euroescepticisme.

PROGRAMA

Dilluns 20 de juny de 2011

Arribada

14.00h Sessió d'obertura

14.45-16.15h Dues taules rodones paral·leles

Governança i globalització: Una perspectiva innovadora per al foment del treball i el creixement sostenible

La UE i la Socialdemocràcia: Una defensa de la democràcia dins i fora de la UE com a garant de la llibertat dels mitjans de comunicació i el pluralisme

16.15-16.45h Cafè

16.45-18.30h Debat I en el ple

Agenda per a una Unió Europea renovada

20.00h Trobada Mediterrània

Dimarts 21 de juny de 2011

9.00-10.30h Dues taules rodones paral·leles

Democràcia i llibertat: Una defensa de la democràcia dins i fora de la UE com a garant de la llibertat dels mitjans de comunicació i el pluralisme

Identitat i tolerància: Una millor gestió de la immigració que aposti per la diversitat i la integració enfront del populisme i la xenofòbia

10.30-12.15h Debat II en el ple

Una socialdemocràcia renovada per fer front als reptes d'Europa: "Agenda de Barcelona"

12.15-12.30h Cloenda

Programa amb els hostes del mediterrani (en preparació)

12.30-14.00h Dinar de treball

14.00-16.00h Reunió

Sopar

SEMINARI "La política de veïnatge de la Unió Europea i les transformacions polítiques en el món àrab"

El dimecres 29 de juny, la Fundació Rafael Campalans va col·laborar en un seminari organitzat per la Fundació IDEES i la Fundació Fridrich Ebert a Madrid, que va debatre sobre "La política de veïnatge de la UE i les transformacions polítiques al món àrab". Aquest seminari va constar de dues taules: la primera, sobre "Transformacions polítiques en el món àrab: perspectives de futur dels moviments progressistes en el món", i la segona, sobre "Política Europea de Veïnatge i la Unió per la Mediterrània", en el qual va participar com a ponent la responsable de Relacions Internacionals i Institucionals de la Fundació Rafael Campalans, Esther Niubó.

PROGRAMA

LA POLÍTICA DE VEÏNATGE DE LA UE I LES TRANSFORMACIONS POLÍTIQUES AL MÓN ÀRAB

20 juliol 2011

21:30 hrs. Sopar de benvinguda

21 juliol 2011

Hotel High Tech President Castellana

9.00-10.00h Inauguració, a càrrec de Soraya Rodríguez Ramos, Secretària d'Estat de Cooperació Internacional, Ministeri d'Afers Exteriors i presidenta de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i Desenvolupament.

10.00-12.00h **TAULA 1: TRANSFORMACIONS POLÍTIQUES AL MÓN ÀRAB: PERSPECTIVES DE FUTUR DELS MOVIMENTS PROGRESSISTES AL MÓN ÀRAB.**

Moderador: Antonio Estella, Responsable del departament d'Internacional, Fundació IDEAS.

Ponents:

- Riadh Guerfali, astrubal: Doctor en Dret Públic. Blocaire, coadministrador de www.nawaat.org
- Ghazy Gheblawy: Assagista, poeta i metge. Blocaire, "Imtidad de Gheblawi
- Mohammed Hussainny: Director del Identity Center
- Hossam Eldin Aly: President de la Egyptian Democratic Academy
- Gema Martín Muñoz: directora general de la Casa Àrab

12.00h Coffee-break

12.30-14.00h **TAULA 2: POLÍTICA EUROPEA DE VEÏNATGE I LA UNIÓ PEL MEDITERRANI**

Moderador: Lothar Witte, Delegat per a Espanya de la Fundació Friedrich Ebert

Ponents:

- Youssef Amrani: secretari general de la UPM
- Jordi Pedret: Diputat per Barcelona, membre del PSC
- Carlos Carnero: Ambaixador en missió especial per a projectes en el marc de la Integració Europea
- Ahmed Driss: Professor de Dret i Ciències Polítiques a la Universitat de Tunis, President Director del Center for mediterranean and Internacional Studies
- Esther Niubó: Responsable de l'Àrea Internacional, Fundació Campalans

14.00h **CLOENDA I CONCLUSIONS** a càrrec de Juan Fernando López Aguilar, Eurodiputat, President de la Comissió de Llibertats Civils, Justícia i Afers d'Interior del Parlament Europeu.

Modera: Estella (IDEAS)

Objectiu

Amb aquest seminari sobre "La política de veïnatge de la UE i les transformacions polítiques al món àrab", les fundacions organitzadores van voler contribuir novament al debat sobre la política de veïnatge de la UE cap a la regió i, en concret, sobre el futur de la Unió per la Mediterrània en un moment de reflexió obligada, per part de les fundacions europees, en relació al paper de la Unió Europea en els últims anys a la regió Mediterrània, i especialment després dels esdeveniments polítics produïts. De la mateixa manera, la conferència va pretendre debatre sobre una imatge de la Unió en la gestió d'aquest fenomen, la qual ha repercutit negativament en la seva credibilitat com a actor progressista i amb capacitat d'acció exterior ràpida i eficaç.

Així, la jornada es va celebrar amb la finalitat de fomentar aquest debat per abordar precisament els problemes que l'opinió pública assenyala com preocupants, i intentar buscar explicacions i apuntar propostes de millora per al futur, en relació a la política euromediterrània.

7. JORNADES I GRUPS DE TREBALL

7.1 DONES I POLÍTICA

Aquest grup de debat i reflexió iniciat a l'abril de 2006 aquesta format per una sèrie de dones professionals en diferents camps relacionats amb el món de la política i la societat. La coordinació la porta a terme Maria Dolors Renau, que va néixer a Barcelona i es va llicenciar en Filosofia per la Universitat de Barcelona i en Psicologia per l'Institut de Psicologia de la Universitat de París.

Aquest grup es reuneix una vegada al mes en sessions de dues hores per a debatre inquietuds i preparar els temes que es tractessin en la Jornada Fem Dissabte, que es realitza cada tres mesos aborda una temàtica concreta amb professionals tant del món acadèmic com del món de la política.

L'objectiu d'aquest grup de treball consisteix, d'una banda, a debatre i reflexionar sobre diferents temes relacionats amb el paper visible i invisible de la dona tant en l'àmbit públic com en el privat, i d'altra banda, a analitzar i tractar d'incloure la perspectiva de gènere en els debats i en les polítiques públiques.

Amanda Alexanian, Amor del Álamo, Rachel Andras, Palmira Arcarons, Margarita Artal, Joana Badell, Rosa Barenys, Pia Bosch, Margarida Camprubí, Marta Corcoy, José Manuel Cueva, Bernat Escudero, Mercè Espasa, Paloma García, Rosa Maria Garrido, Maria Herrero, Francesca Lechado, Gabriella Napolitano, Maite Melich, Rosa Muñoz, Verónica Hisado, Isabel Orriols, Núria Pey, Isabel Sierra, Anna Tenza, Graciela Traba, María José Vela, Anna Maria Vidal

A pesar que el grup tracti temes de gènere, aquests no pertocuen únicament a la dona sinó que l'estratègia a seguir consisteix a teixir complicitats conjuntes entre homes i dones. Per això, el grup també està obert a homes.

Durant el primer semestre de 2011, es van realitzar 5 trobades setmanals, que van tenir lloc el primer dilluns de cada mes en la seu de la Fundació Campalans.

A més, i com es ve fent des de la fundació del grup, es van realitzar diferents jornades Fem Dissabte. En aquesta ocasió, i a causa del gran nombre d'activitats que es van organitzar en els mesos previs a les eleccions autonòmiques, es van realitzar 2 jornades.

JORNADES "Fem dissabte"

"Les dones i els poders locals"

Aquesta Jornada va tenir lloc el dia 2 d'abril i el seu programa fou:

Presentació i benvinguda per part de la coordinadora del Grup de Treball, Maria Dolors Renau.

Ponència de Jordi Labòria. Portaveu del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PM) i diputat delegat de Cooperació al Desenvolupament i d'Assistència Local en la Diputació de Barcelona i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Terrassa.

Ponència d'Alicia Romero, 4a tinent d'Alcalde d'Innovació i Promoció de Ciutat de l'Ajuntament de Mataró. Presidenta de l'Institut Municipal de Promoció Econòmica, i la Fundació TecnoCampus Mataró-Maresme.

Ponència de Lluïsa Moret, 3a tinent d'Alcalde de l'àrea d'Actuació política, Benestar i ciutadania de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat

La Fundació Rafael Campalans va organitzar el dissabte 2 d'abril una nova sessió del Fem Dissabte del grup Dones i Política coordinat per Mª Dolors Renau. Sota el títol "Les dones i els poders locals", la sessió es va plantejar amb l'objectiu d'aprofundir en el binomi poder local i dona, tenint en compte que els ajuntaments tenen un paper clau en la prestació de serveis a causa de la seva proximitat amb els ciutadans, com va assenyalar durant la presentació Ma Dolors Renau, coordinadora del grup de treball.

Jordi Labòria, portaveu del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PM) i diputat delegat de Cooperació al Desenvolupament i d'Assistència Local en la Diputació de Barcelona i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Terrassa, va partir de la seva experiència en el món local al llarg de 32 anys per a explicar els canvis que han sofert els ajuntaments, canvis en els objectius, sí, però també en la manera d'actuar, en els valors.

Per a Labòria, "cal reformular els projectes col·lectius per a adaptar la realitat municipal a aquestes noves demandes, unes demandes tradicionals, en termes econòmics i de gestió i provisió de serveis, però també demandes de tipus identitari, en una societat amb unes desigualtats cada vegada més acusades, i que dificulten la relació municipi-ciudadà ". Altres noves demandes són les relacionades amb el món reproductiu: gestió de les llars, els nens, els usos del temps, etcètera. Però no només des dels àmbits clàssics (regidoria de benestar o regidoria igualtat), sinó també des d'altres dimensions, com l'urbanisme, l'economia o la cultura.

Finalment, Labòria va destacar la necessitat de parlar de les noves demandes associades al risc, en un marc molt més ampli que el de la seguretat en un sentit clàssic, on entrarien altres fenòmens, com el de la violència de gènere, la sinistralitat, el canvi climàtic o la salut.

La quarta tinent d'alcalde d'Innovació i Promoció de Ciutat de l'Ajuntament de Mataró i presidenta de l'Institut Municipal de Promoció Econòmica, i la Fundació TecnoCampus Mataró-Maresme, Alicia Romero, es va lamentar del poc avanç en la mescla de gènere en els lideratges. L'impacte de la dona en política ha estat el qual hauria de ser després de trenta anys de treball realitzat?, Es va preguntar Romero. Segons la regidora, les dones segueixen sent bastant invisibles, sobretot per un condicionament clau com és el de la conciliació, però també a altres factors, com la falta de corporativisme i defensa de les pròpies dones entre elles mateixes, o la forçosa obligatorietat de demostrar constantment la seva validesa, davant la relaxació en els judicis cap als homes. Relatiu a la conciliació, Romero va remarcar la "necessitat de canviar la cultura organitzativa i les dinàmiques de treball, si no es vol perdre el potencial que les dones poden aportar a la política".

Finalment, Lluïsa Moret, tercera tinent d'Alcalde de l'àrea d'Actuació política, Benestar i Ciutadania de l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat, va posar en relleu la presència de les dones en diferents àmbits del govern local, però va alertar d'un gran manca: la de la presència conscient. Segons Moret, "és necessari que les dones no només siguin, sinó que cal deixin petjada, exerceixin una veritable acció transformadora". Segons Moret, cal reivindicar i recordar fins a un punt s'ha avançat en qüestió de gènere en els últims deu anys, gràcies a l'impuls legislatiu, que ha donat un marc legal referent respecte a la igualtat

de gènere que fixa noves metes i objectius . Per a la tinent de Sant Boi, les dones han aportat canvis reals en la política, tant en la forma de ser com amb els continguts de les agendes (la lògica de la transversalitat, el treball en xarxa, nous serveis a la cartera municipal amb una lògica més global) i ara "cal seguir lluitant per a potenciar la presència de les dones i els valors femenins en la política, perquè les regidories específiques de gènere no són suficients.

Per a Moret, la lògica de gènere ha d'estar present en altres àmbits, sempre a partir de tres elements: recursos (humans i econòmics), idees (innovació en clau de gènere) i lideratges.

A la jornada van assistir 18 persones, algunes membres del Grup de Treball "Dona i Política" i altres convidats externs al grup.

"Les dones joves: valors i convivència"

Aquesta sessió va celebrar-se dissabte, 2 de juliol, i va comptar amb les intervencions de:

- Glòria Soler, directora de la Fundació WAE i professora universitària
- Gemma Cànovas, psicòloga
- Alba Garcia, experta en gènere

Sota el títol "Les dones joves: valors i convivència", la trobada buscava reflexionar sobre els valors, actituds i problemes específics de les dones joves.

Partint de la premissa que "sense un canvi de mentalitat no pot haver-hi un canvi d'actitud", Glòria Soler, directora de la Fundació WAE i professora universitària, va defensar que "sí hi ha valors entre els i les joves: són uns valors diferents, uns valors de canvi, diferents dels valors

materialistes". Segons Soler, "els resultats de les enquestes demostren que "els valors postmaterialistes s'han començat a assumir", i que "tot i que encara falta molta pedagogia política, i no només per part de la classe política i les institucions" els valors cap al canvi

estan ja sobre de la taula, i comencem a ser conscients que "des de la nostra individualitat podem canviar la societat".

La psicòloga, Gemma Cànovas, va centrar la seva intervenció en desgranar els principals trets de la maternitat en les dones joves. Un dels més importants, la decisió mateixa: és una decisió realment lliure? Per a Cànovas, el "no puc ser mare fins..." és una opció majoritària entre les dones joves, que busquen assolir el màxim nivell a la feina. Per tant, tot i que moltes ho vulguin, una sèrie de condicionants de tipus formatiu i professional acaben retardant la maternitat: és el que ella anomena "maternitat en hibernació".

D'altra banda, Cànovas va apuntar que no s'han de confondre les mares joves i les mares adolescents. Aquestes últimes, inconscientment, "intenten trobar en l'embaràs una resposta a determinades preguntes sobre la seva feminitat". "El nen que neix fruit d'aquests embarassos adolescents -va dir Cànovas- acaba sent un nen 'regal', cuidat per tota la família, i no pas pels pares". Cal, segons aquesta especialista en temes de maternitat, "una pedagogia que passi per la reflexió, a través d'un treball lent, però que acaba calant".

Per la seva banda, Alba Garcia, experta en gènere, va referir-se durant la seva intervenció, a qüestions de seguretat i violència, tenint en compte la seva feina al departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya

durant el govern Montilla. Garcia va explicar que "l'abordatge de la violència requereix d'una feina integral en tots els camps: cultural, social, econòmic, familiar", i va referir-se a la violència masclista com "la resposta més greu de la desigualtat (...) perquè és una violència que es dona pel sol fet de ser dones". La violència masclista -va recordar Garcia- compren abusos físics, psicològics, sexuals i econòmics, i es produeix de manera transversal, en totes les classes socials i edats.

En aquesta línia, Garcia va fer referència a l'Enquesta de Violència Masclista a Catalunya 2010, amb dades tan esgarrifoses com que "una de cada quatre dones (26,6%) diu haver patit una agressió masclista d'especial gravetat al llarg de la seva vida" o que "més del 80% de les dones no denuncien".

7.2 REFORMA DE LA RENDA MÍNIMA D'INSERCIÓ

Objectius del grup:

El Grup de Treball per reformar la Renda Mínima d'Inserció (RMI) neix a iniciativa d'alguns membres del Grup Parlamentari Socialista que, davant els canvis en establerts en l'accés a la RMI establerts pel nou Govern de la Generalitat de Catalunya, vol obrir un nou espai per reflexionar al voltant de la possible reforma de la RMI i altres rendes. L'objectiu del grup és però, intentar trobar un model alternatiu al d'assistencialisme clàssic que proposa el Govern, on es contempli la RMI com part d'una resposta més àmplia d'inserció de la persona, que vingui acompanyada d'un Pla individual d'acompanyament. Un model alternatiu, que a més torni a prestigiar la Renda Mínima tornant a parlar de política activa, i no només passiva.

Membres del Grup de Treball:

Eva Granados, Odile Rombouts, Josep Maria Rañé, Eduard Rojo, Toni Comín, Carme Esquirol, Carolina Homar, Sara Berbel, Lluïsa Moret, Eva Pino.

Dinàmica de treball:

El grup es va iniciar al mes d'octubre i durant el 2011 s'ha reunit a la seu de la Fundació Campalans els següents dies:

- Dijous 18 d'octubre de 2011
- Dijous 27 d'octubre de 2001
- Divendres 2 de desembre de 2011

Els dos primers dies, la reunió va tenir lloc a la seu de la Fundació de 17 a 21h hores; divendres 2 de desembre va tenir lloc a la seu de la Fundació de 12 a 15h, motiu pel qual es va servir un petit refrigeri pels assistents.

Està previst que la tasca del GT continuï durant el 2012.

7.3 CIUTATS I POLITIQUES PÚBLIQUES

En 2010 va començar a funcionar un nou grup de treball en la FRC que tracta sobre la gestió de Polítiques Públiques i provisió de serveis en diferents ciutats espanyoles.

El projecte, a grans trets, consisteix a veure si existeixen "ciutats de dretes o d'esqueres", és a dir, fins a quin punt un ajuntament governat per un determinat color polític realment mostra unes diferències substancials en la gestió de la ciutat, i en cas en aquest cas, quins són aquestes i com d'efectives són en diferents àmbits.

La metodologia utilitzada pel grup de Treball té dues línies principals: aproximacions quantitatives i qualitatives.

A causa de la dificultat d'acostar-nos al tema sense un coneixement previ bastant elaborat i les dades necessàries per a fer una anàlisi comparada, es va començar el treball a partir d'elements qualitius.

Per a realitzar aquest primer exercici es porto a terme una reunió (el dia 1 de març de 2010 en la seu de la fundació) amb professionals de la gestió pública que han estat treballant en l'Ajuntament de Barcelona durant molts anys i actualment estan treballant, o han treballat recentment, en organismes públics amb seu a Madrid. L'objectiu d'aquesta reunió era aprofitar la seva formació professional i la seva visió com gestors municipals per a fer una primera aproximació a les diferències entre ambdues ciutats, més enllà de les diferències pròpies de la seva situació geogràfica o les seves característiques pròpies.

La reunió, que es va portar a terme el dia 1 de març de 2010 en la mateixa seu de la Fundació, es va realitzar amb Maravillas Rojo, Secretària d'Estat de Treball; Pepe Cuervo, Delegat del Govern de la Generalitat a Madrid; Joan Trullén, Director de l'Institut d'Estudis Regionals Metropolitans de Barcelona; Albert Aixalà, Director de la Fundació Rafael Campalans; Jordi Mas, arquitecte i Mireia Bel, analista de la Fundació.

Després d'aquest primer contacte qualitatiu, es va fer un ampli treball d'anàlisi de textos i estudis per a passar a una segona reunió en el mes de desembre.

La reunió del dia 2 de desembre va tenir lloc en la seu de la Fundació Campalans que tenia com objectiu l'anàlisi dels següents punts:

a) Posar en relleu l'existència de diversos models ideològics en el disseny i gestió de les ciutats.

b) Recuperar discurs positiu entorn del model Barcelona i la ciutat, front la crítica destructiva dels últims anys per part d'alguns sectors.

Ja sigui:

- Analitzant les característiques positives que ho identifiquen com model progressista de construcció de ciutat.

- Utilitzant el model "Madrid" per a definir per contrast la ciutat conservadora i definir les manques d'aquest model, en el cas que aquest model efectivament existeixi com a tal.

c) Proposades per a l'evolució del model progressista davant els nous reptes, repensando el model Barcelona en clau estratègica, intentant analitzar aquells punts que siguin millorables, i per tant realitzant un discurs propositiu amb projecció de futur.

I, en particular, es van abordar els següents temes:

- Existència model ciutats Progressista vs. Conservador (Barcelona-Madrid)

- Vigència model Barcelona. Punts febles-forts.

- El paper de les ciutats davant els nous reptes (sostenibilitat, creixement, fenòmens migratoris, crisi econòmica i gestió municipal, participació ciutadana i desafecció política, etc.)

A la reunió es van convidar professionals d'ambdues ciutats.

De Barcelona van assistir:

Eduard Jiménez, economista i consultor de polítiques públiques en l'empresa Teonetwork
Jordi Mas, arquitecte, professor del departament de projectes arquitectònics de la ETSAB i director del projecte

Joan Trullén, economista i director de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona;

Albert Aixalà, director de la Fundació Campalans

Mireia Bel, Analista de la Fundació Rafael Campalans.

De Madrid van ser convidades les següents persones:

Álvaro Ardura, arquitecte urbanista i Gerent del districte de Chamberí (Madrid)
José María Ezquiaga Domínguez, Arquitecte, sociòleg i polítòleg. Professor Titular d'Urbanisme en la I.T.S.A.M

Blanca León. Arquitecta, professora titular de Projectes en l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid. Directora de Blanca León Associats

Oswaldo Román Lorente, Arquitecte. Coordinador de la bienal iberoamericana entre altres projectes

Javier Ruiz Sánchez, Urbanista, professor titular Departament d'Urbanística i Ordenació del Territori de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid. Director de SEPES Urbana.

La reunió va tenir lloc de 9 30h a 14'30h i es va servir un petit esmorzar per fi de la mateixa realitzat per la Pastisseria Santa Clara.

JORNADA “Redefinint les polítiques urbanes progressistes”

Durant l'any 2011, es va realitzar una jornada oberta amb la finalitat d'aprofundir en els estudis realitzats fins al moment a la qual es va convidar a participar com ponents a professionals de Madrid i Barcelona intentant així mostrar les diferències entre ambdós models de ciutat.

La jornada es va realitzar el divendres dia 1 d'abril el FAD (Centre per al Foment de les Arts i el Disseny de Barcelona) amb l'objectiu de repensar i redefinir les polítiques urbanes progressistes.

El debat interdisciplinar va abordar aquesta qüestió, organitzant les taules entorn de tres grans temes:

La ciutat justa. L'objectiu d'aquesta taula era definir amb claredat quina estratègia havia de seguir per a millorar la provisió de serveis públics: prioritzar serveis i accelerar la seva efectiva universalització, mantenint l'estratègia de creixement en paral·lel, progressiu i mig termini, o reduint el pes públic en el procés i obrint-se a la cooperació amb el sector privat?

Per a respondre a aquestes preguntes, la Fundació va contar amb les opinions d'Álvaro Ardua, arquitecte urbanista i membre del Club de Debats Urbans (Madrid), Javier Ruiz Sánchez, arquitecte urbanista, professor

titular del Departament d'Urbanística i Ordenació del Territori de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid, i Marisol Rodríguez, catedràtica d'Economia de la Universitat de Barcelona, i experta en provisió i finançament de serveis públics.

Ciutat empenedora, ciutat renovada. Es plantejava aquí aclarir fins a quin punt els grans projectes tractors contribuïxen a construir un relat progressista efectiu sobre la transformació de la ciutat, quins haurien de ser els objectius prioritaris a comunicar a la

ciutadania perquè els projectes siguin percebuts com propis d'un projecte progressista, i quin ha de ser l'actitud respecte a la celeritat de la transformació i l'equilibri financer. Les ponències van córrer a càrrec de Meravillas Rojo, del departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya, exsecretària General de Treball del Govern d'Espanya (2008-2010), Joan Trullén, economista, director de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona i nombre dos de la llista municipal del PSC a l'ajuntament de Barcelona, i Enrique Bardají, arquitecte urbanista, professor titular del Departament d'Urbanística i Ordenació del Territori de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Madrid, director de l'estudi d'arquitectura I. Bardají & Associats S.L.

La ciutat democràtica.

Quin és el rol dels ciutadans davant les institucions ara i què volem que sigui? Els mecanismes de relació ciutadà-ajuntament faciliten la participació? En conclusió, es plantejava quin ha de ser l'actitud del

projecte progressista respecte a la ciutat consolidada, quin ha de ser l'equilibri entre la ciutat heretada i la construcció de la ciutat desitjada. Van intervenir en aquesta taula Francesc Muñoz, geògraf i director de l'Observatori de la Urbanització de la Universitat Autònoma de Barcelona; Oswaldo Román Lorente, arquitecte, actualment coordinador de la bienal iberoamericana entre altres projectes arquitectònics, i Eduard Jiménez, economista, consultor de polítiques públiques en l'empresa Teonetwork.

El debat va contar amb la presència i intervenció, a part dels ponents, de José Cuervo, delegat de la Generalitat a Madrid entre 2007 i 2011, Gemma Mumbrú, regidora d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona, Carles Martí, primer secretari del PSC de Barcelona, Jaume Vendrell, gerent del Consell Comarcal de Barcelona, Oriol Clos, arquitecte cap de l'Ajuntament de Barcelona, i Carme Trilla, economista i secretària general d'Habitatge de la Generalitat de Catalunya (2003-2010), entre uns altres.

Aquest debat-taula rodona és fruit de dos grups de discussió organitzats fa uns mesos per la Fundació, amb professionals tant de Madrid com de Barcelona, reunions dirigides per Jordi Mas, responsable del projecte, coordinador de l'oficina tècnica del Besòs, de Barcelona Regional.

Durant la jornada, que es va desenvolupar en la seva totalitat en el FAD, es va servir un desdèjuni informal a mitjan matí així com un esmorzar en la terrassa del centre. A més, la nit anterior a l'esdeveniment, dijous 31 de març, es va realitzar un sopar en el Restaurant Pelau a la qual van assistir els ponents provinents de Madrid, Enrique Bardají, Oswaldo Román, Javier Ruiz Sánchez i Álvaro Ardura, així com el Director de la Fundació Rafael

Campalans, Albert Aixalà, el director del projecte, Jordi Mas i la tècnica responsable de la Fundació, Mireia Bel.

Tot l'esdeveniment va ser gravat per l'empresa INSELCAS, amb l'objectiu d'elaborar una publicació posterior recollint les idees més interessants de la jornada.

7.4 OBSERVATORI D'ANÀLISI ELECTORAL

La persona responsable d'aquest grup de treball es la analista Francesca Parodi.

Aquest grup de treball es va incorporar a l'any 2009 a la Fundació Rafael Campalans i te com objectiu fer un anàlisi exhaustiu de les diferents fites electorals portades a terme a Catalunya, tant de l'elecció en si mateixa com dels evolutius electorals històrics del territori.

El grup de treball va analitzar eleccions generals, autonòmiques, locals, europees, i referèndums a nivell de Catalunya, províncies, comarques, ciutats, districtes, barris i seccions electorals i el seus respectius evolutius. Es va treballar a nivell de dades (taules i gràfics) com a la realització de cartografia electoral. De la mateixa manera s'ha portat a terme la realització d'una macro base de dades (en format de Access) que conté els resultats electorals a nivell de secció des de a l'any 1979.

Tasques realitzades durant l'any 2011

- Actualització de la base de dades amb els resultats per seccions electorals de les eleccions autonòmiques 2010.
- Sessió de treball d'anàlisi dels resultats electorals de les autonòmiques de l'any 2010.
- Anàlisi de les eleccions locals de Catalunya 2011 de la ciutat de Barcelona - 10 districtes, 73 barris i 1.061 seccions electorals- realitzant un seguiment de l'evolució des de les passades autonòmiques 2006 i la realització de la seva corresponent cartografia electoral a nivell de barris.
- Cartografia electoral de la ciutat de Barcelona per seccions amb evolució de vot i partits guanyadors.
- Actualització de la base de dades amb resultats electorals.

La coordinadora del grup de treball es l'analista de la Fundació Francesca Parodi.

El grup de debats electorals es va a incorporar al gener de 2010 a la fundació amb el objectiu de investigar i analitzar continguts, formats i evolució dels debats electorals televisats a llarg de l'història, començant de la base que amb el simple fet de realitzar-los es aconsegueix un apropament del electoral cap als seus líders polítics.

El grup que estava constituït principalment per becaris del Màster en Màrqueting i Comunicació Política de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (ICPS) i contava amb les següents persones.

- Berta Barbet Porta, Politòloga de la Universitat Pompeu Fabra, Barcelona.
- Javier Pereira Falcón, Periodista de la Universitat Catòlica Andrés Bello i Màster en Ciències Polítiques per la Universitat Simón Bolívar, Caracas Veneçuela.
- Liliana Medina Cáceres, Advocada de la Universitat de Carabobo, Valencia Veneçuela.
- Francesca Parodi, analista de la Fundació Rafael Campalans.

El grup de treball es va a reunir quinzenalment durant tot l'any 2010 en sessions de dos hores, avançant en la elaboració de documents d'anàlisi de dos debats en concret:

- Debat electoral de las eleccions autonòmiques al Parlament de Catalunya realitzat el 20 de Octubre de 2006.
- Debat electoral de las eleccions municipals a l'Ajuntament de Barcelona realitzat el 18 de Maig de 2007.

A partir dels treballs realitzat per el grup, Berta Barbet va col·laborar amb la analista, Francesca Parodi, en l'elaboració d'un informe final del anàlisi realitzar dels dos debats. L'informe del debat autonòmiques 2006 va ser presentat al mes de Octubre de 2010 i posteriorment, al mes d'Abril de 2011 l'informe del debat de les locals, de la ciutat de Barcelona, de 2007.

L'informe anomenat “Anàlisi del debat televisiu de les eleccions locals de 2007 a la ciutat de Barcelona” analitzava els següents continguts:

1. Introducció
  - Perquè celebrar els debats
  - Condicions perquè hi hagi debats

- Com generar expectació
- Diferents models de debats
- Característiques dels debats i condicions a tenir en compte abans de començar

2. Els candidats

- Els debats a Catalunya
- Context del debat de les locals de 2007
- Anàlisi del discurs – que van dir
- Continguts del debat
- Paraules utilitzades – anàlisi quantitatiu
- Anàlisi quantitatiu per candidat
- Anàlisi de la dialèctica i l'argumentació – com el van dir
- Minutatge
- Interrupcions
- Tipus d'arguments utilitzats
- Comunicació no verbal

3. El Debat

- Paper del moderador
- El set
- Els plans i els enquadres
- Catàleg de plans
- Mirada a càmera dels candidats
- Exemplificar o mostrar objectes
- Temps d'exposició

4. La Premsa

- Clima previ al debat
- Repercussió a la premsa dels dies següents al debat
- L'anàlisi dels candidats un a un

7.5 COM ABORDAR LA PROSTITUCIÓ: UNA VISIÓ DES DELS DRETS HUMANS

Objectius del Grup de Treball:

L'any 2011 es va constituir el Grup de Treball "Cóm abordar la prostitució: una visió des dels drets humans". L'objectiu d'aquest grup és el de plantejar un debat per tal de donar resposta a la pregunta de *què fer* sobre una qüestió - *la prostitució*- que només és considerada quan afecta a l'ordre públic però passa amb la major de les indiferències, de la resignació i, fins i tot, de la impunitat pel que fa a altres aspectes ben sensibles del punt de vista dels drets humans, de la dignitat i la llibertat de les persones que es veuen afectades.

Les respostes clàssiques a aquesta problemàtica han oscil·lat entre les postures abolicionistes, les regulacionistes i reglamentistes que tenen la seva projecció en les diferents maneres d'abordar el problema de la prostitució que trobem dins la mateixa UE en diversos països. Aquests tractaments es veuen influïts o be pel poder creixent de les màfies criminals que controlen la immigració il·legal i que també trafiquen amb dones, relacionant directament i de manera clara la prostitució als països rics amb la feminització de la pobresa, o be pels avenços legislatius, socials i polítics en els drets de les dones i cap a la igualtat entre els sexes. En aquest context, en relació als avenços en igualtat, és una flagrant contradicció el tractament excepcional, el parèntesi o als llimbs en que es troba el problema de la prostitució en el nostre país.

Actualment, la legislació espanyola no considera la prostitució com un delicte, ho és el proxenetisme i el tràfic de persones amb fins d'explotació sexual. Algunes administracions, com la Generalitat de Catalunya, tenen reglaments relatius a les condicions dels locals on s'exerceix la prostitució i algunes administracions municipals han establert ordenances de diferents tipus i orientacions, fruit sobretot del problema que l'exercici de la prostitució genera a l'espai públic.

Hi ha un tractament, un enfocament, fonamentalment administratiu del fenomen i un tractament penal i mediàtic que sol victimitzar encara més a les víctimes sense que s'abordi el paper de les xarxes, les seves vinculacions, el paper dels diferents agents socials i de les administracions públiques, els efectes i impacte de cada solució i normativa adoptada i encara menys el paper, situació i drets afectats de les dones implicades.

Davant aquesta complexa realitat creiem que és del tot necessari plantejar un debat seriós que ens doni les claus del problema i ens orienti a l'hora d'abordar les respostes més adequades a cadascun dels aspectes que el problema de la prostitució ens planteja.

Membres del Grup de Treball:

El Grup de Treball va ser impulsat per les següents persones provinents de diferents àmbits: Sara Berbel, Verònica Martínez, Imma Moraleda, Dolors Renau i Lídia Santos

Organització de les sessions:

El Grup de Treball ha organitzat al llarg dels 2011, dos tipus de sessions diferents. Per uan part, ha realitzat sessions a porta tancada amb les impulsores del Grup de Treball, on la tasca principal era la de recopilar informació, i pensar diferents estratègies per obrir el debat.

Coma conseqüència d'aquestes sessions a porta tancada, es va decidir fer un seminari de diferents sessions ofertes al públic s'hi van convidar diputats/des, magistrats/des, membres del PSC i altes persones interessades per la matèria. Totes les sessions es van dur a terme a la seu de la Fundació Rafael Campalans amb una duració aproximada de 3'5 hores, on es va oferir refrigeri i berenar als assistents.

Les sessions del seminari van tenir lloc les següents dates:

Seminari 1. 14 d'abril de 2011

Els ponents d'aquest primer seminari van ser:

- Rocío Nieto, presidenta APRAMP (Asociación para la prevención, inserción y atención de la mujer Prostituida)
- Sònia Lisboa, agent social del dispositiu de la Unitat Mòbil d'APRAMP.
- Antonio Salas, escriptor
- María Marcos, directora del CICO (Centro de Inteligencia contra el Crimen Organizado del Ministerio del Interior)

A la sessió hi van assistir 25 persones convidats i es va realitzar un debat-taula rodona després de les ponències.

Seminari 2. 26 de Maig de 2011

Els ponents d'aquest segon seminari van ser:

- Óscar Estrada, doctor en psicologia.
- Consuelo Barea, metgessa psicoterapeuta especialitzada en maltractaments i violència de gènere. Autora de diverses publicacions, entre elles, el "Manual para mujeres maltratadas que quieren dejar de serlo"
- Laura Vacarezza, metgessa i psicoanalista especialitzada en l'estudi sobre les conductes del maltractadors
- Juanjo Compaire, Homes Igualitaris de Catalunya.

A la sessió hi van assistir 15 persones i es va realitzar un debat-taula rodona després de les ponències.

Seminari 3. 29 de setembre de 2011

Els ponents d'aquest tercer seminari van ser:

- Miguel Angel Aguilar, fiscal interlocutor en delictes d'odi i discriminació.
- Josefina Birulés, doctora en Filosofia a la Universitat de Barcelona.
- Matilde Aragó, magistrada.

A la sessió hi van assistir 10 persones i es va realitzar un debat-taula rodona després de les ponències.

7.6 SOPAR D'UNIVERSITATS

En el sopar- tertúlia d'universitats celebrat el 7 d'abril, la ponent convidada Marina Geli exconsellera de Salut va introduir el debat sobre el sistema sanitari català seguint concisament el fil de la història dels últims 30 anys, iniciada pel president Tarradellas, els consellers de Salut que l'han precedit i destacant la rellevància de la llei general de sanitat del 1986 amb el ministre Ernest Lluch amb la contribució de la pròpia consellera impulsant la definitiva universalització del sistema sanitari.

En un repàs últim sobre la gestió i el finançament sanitari, destaca en el 2005 el govern del president Maragall que va impulsar l'informe Vilardell sobre la sostenibilitat del sistema sanitari i en el 2010 amb el govern del president Montilla, l'exconsellera exposa i defensa el model sanitari en la seva globalitat en un equilibri d'equitat, qualitat i finançament, el qual

pot quedar danyat seriosament en la seva estructura si s'apliquen modidificacions arbitràries i retallades indiscriminades.

El sistema de salut a Catalunya altament qualificat que compte amb la gestió del servei públic, un assegurament privat i complementari i un sector privat, no és només un sector que genera despeses (la població ha crescut en 1,5 milions en 15 anys) sinó també una economia productiva i ocupació de qualitat amb un alt nivell formatiu en docència i recerca biomèdica.

I si el lideratge en salut pública en els darrers anys ha fet possible l'aprovació per unanimitat d'una llei de salut pública, també ara hauríem de ser capaços d'establir criteris i prioritats i pactar.

8. FORMACIÓ

8.1 MASTER "Lideratge per la gestió política i social"

Aquest any s'ha realitzat la quarta edició del màster, reconegut per la Universitat Autònoma de Barcelona, i organitzat per l'Escola de Formació Xavier Soto amb el suport de la Fundació Campalans. Un any més, el suport de l'Escola de Postgrau de la UAB a aquesta iniciativa de formació política ha sigut clau en l'èxit del projecte, demostrant la seva actitud oberta a les realitats socials i noves tendències en formació de postgrau.

L'equip directiu del curs està format per:

José Luis Martín Ramos, director científic

Tomás Peire, director acadèmic

Olivie Bayón, sots-director acadèmic

Jordina Freixanet, cap d'estudis

F. Xavier Marín, vocal com a Director de l'Escola Xavier Soto

Aquest any, la novetat més destacada ha sigut l'obertura de dos grups, un a Barcelona i un altre a Madrid. Les expectatives i l'interès del Màster han generat la demanda suficient per obrir un segon grup amb seu a Madrid, en col.laboració amb la Fundación IDEAS para el progreso i l'Institut Jaime Vera.

L'establiment de relacions acadèmiques entre estudiants de diverses comunitats ha aportat un gran valor afegit al Màster, i la coexistència dels dos grups ha permès establir relacions, activitats conjuntes, treball en xarxa, amistats i sinèrgies que han enriquit els resultats formatius i la projecció i rendibilitat política i social del Màster. En el grup de Barcelona es van inscriure 45 alumnes per al curs 2010-2011, dels quals 42 van acabar el curs.

A aquesta memòria de la Fundació, s'adjunta una memòria complet d'aquesta edició del màster amb la informació detallada del seu desenvolupament i continguts.

8.2 UPEC

La Fundació Rafael Campalans un any més forma part del Consell Social de la UPEC. Les properes jornades volen fer una reflexió sobre la imposició d'un canvi de model social sustentat pel fantasma de la "crisi econòmica". Per sortir d'aquesta situació els "experts" dels mercats financers imposen solucions entre les quals prevalen les retallades socials i aquelles amb un marcat accent de deconstrucció del sistema de valors i drets defensats per la democràcia. Solucions que reediten els camins que ens van portar a la crisi, solucions que no afronten les seves causes, solucions que ens porten cap a l'esfondrament social, polític, ecològic i ètic. Davant la pressió d'aquests mercats i la desorientació latent pel descrèdit vers els referents de les esquerres afloren amb força veus de Resistència. És a partir d'aquestes veus que ens hem de mirar de nou uns als altres i reconèixer-nos de nou com el que som, recuperant allò que hem perdut i projectant-ho cap a un present de resistència i un futur d'alternatives.

L'acció formativa es va dur a terme mitjançant grups de treball que van intervenir en les diferents conferències i col·loquis. Aquestes van ser impartides per professionals de les diferents àrees d'estudi. Els horaris de les sessions van ser de 9.30h a 14h i a la tarda de 16h a 20.30h.

PROGRAMA:

Dilluns, 4 de juliol: INAUGURACIÓ

12:00h *Inauguració de la UPEC*

Ponents: Jordi Serrano i Concita de Gregorio

Presenta: David Minoves

16:00h *La xarxa, nova via de resistència*

Ponents: Antoni Gutiérrez-Rubí, Ferran Espada i Marc López

Modera: Oriol Illa

Dimarts, 5 de juliol: EIX “ELS FONAMENTS DE L’ESQUERRA”

09:30h *La tradició de l’esquerra: llargues trajectòries ens contemplen*

Ponents: Juan Ramón Capella, David Casassas i Carles Martí

Moderador: Antonio Franco

12:00h *L’esquerra del futur: de la desorientació i les incerteses de les conviccions*

Ponents: Jordi Borja, Gemma Calvet i Josep Bargalló

Moderador: Jaume Reixach

16:00h *Pujar els impostos és d’esquerres: per què l’esquerra ha perdut la batalla ideològica dels impostos?*

Ponents: Vicenç Navarro, Óscar Mateos, José M. Mollinedo i Laia Ortiz

Moderador: Ariadna Trillas

18:30h *Els vespres amb: “Una mirada a Toni Judt”*

Ponent: Ramon Espasa

Moderador: Josep M. Romero

Dimecres, 6 de juliol: EIX “LES FRONTERES SOCIALS”

09:30h *Els serveis públics en perill: Salut pública - mútues? Escola pública - escola privada? Pensions públiques - pensions privades?*

Ponents: Milagros Pérez Oliva, Marina Geli i Àngels Martínez

Moderador: Javi López

12:00h *Atur juvenil: fracàs individual o fracàs social*

Ponents: Pau Serracant, Sílvia Carrasco, Mar Serna, Dani García i Tània Pérez

Moderador: Jordi Molet

16:00h *La democratització dels recursos primaris: la crisi alimentícia, energètica i de l’aigua*

Ponents: Pedro Arrojo, Marcel Coderch i Jordi Miralles

Moderador: Rosa Massagué

18:30h *Els vespres amb: “Madrid no és París”*

Ponents: Daniel Albalade, Ole Thorson i Manel Larrosa

Moderador: Luis Juberías

Dijous, 7 de juliol: EIX “EL DINER”

09:30h *Nou mapa bancari: qui podrà obrir l'aixeta al crèdit?*

Ponents: Isabel Sánchez, Agustí Colom i Miquel Salazar

Modera: Ricard Fernández

12:00h *Famílies hipotecades i*

desnonades: qui paga la festa?

Ponents: Dolors Clavell, Ada Colau i Martí

Batllori

Modera: Ricard Fernández

16:00h *Què hem de fer amb les caixes?*

Ponents: Jordi García, Anton Gasol i Antoni Serra

Modera: Ricard Fernández

18:30h *Els vespres amb: “El futur del capitalisme”*

Ponent: Salvador Giner

Modera: Arcadi Oliveres

Divendres, 8 de juliol: EIX “EL FUTUR”

9:30h *Revoltes al nord d'Àfrica: la situació del Mediterrani*

Ponents: Ferran Izquierdo, Laura Feliu i Eduard Soler

Modera: Laura Pelay

12:00h *Conferència de cloenda*

Ponent: Antonio Gutiérrez

Presenta: Francesc Trillas

Premis UPEC

8.3 CURSOS DE FORMACIÓ

El Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) considera que la formació de les persones de l'organització passen tant per l'ensenyament d'aquells coneixements que puguin adquirir en una aula, com per la difusió dels continguts i l'intercanvi d'opinions dins de la pròpia institució.

Com cada any, la coordinació entre la Fundació Rafael Campalans i l'Escola de Formació Xavier Soto dóna lloc a l'organització conjunta de cursos de formació i la publicació de materials de formació.

Dels cursos que l'Escola de Formació Xavier Soto ofereix als quadres del PSC durant l'any 2011, la Fundació Rafael Campalans n'és l'encarregada del disseny i subvenció dels cursos de català (nivell A, B i C), tant presencialment (en agrupacions o federacions) com en línia, i també d'anglès per a principiants i nivell intermedi, tant a la seva seu com en altres agrupacions o federacions de Catalunya.

Les activitats formatives estan dirigides a tots els afiliats i afiliades i simpatitzants del PSC, que poden dirigir-se a l'Escola per iniciativa pròpia o per recomanació de la seva comissió executiva.

Per a un millor aprofitament, caldrà que els potencials interessats en el curs, puguin fer la consulta dels índexs abreujats a la pàgina web de l'Escola Xavier Soto

www.escolaxaviersoto.org.

Per iniciar un curs en el territori, els organitzadors hauran de tenir un mínim d'inscrits de 3 persones i un màxim de 20, per aprofundir en els continguts i facilitar el treball d'equip en els diferents grups que s'organitzen.

L'Escola emet un diploma per a cada alumne que faci un curs, tant si és al territori com si està a l'Escola. El lliurament de diplomes es fa en un acte de cloenda del curs. Per obtenir aquest diploma, s'ha d'acreditar una assistència mínima del 80% de les sessions de cada curs.

CURS D'ANGLÈS BÀSIC PER A NO INICIATS

UBICACIÓ: El curs s'imparteix a la seu de l'Escola de Formació Xavier Soto, ubicada al carrer Pius XII, 14 de Cornellà de Llobregat.

ACCIÓ FORMATIVA:

Raons que justifiquen l'acció: En el marc de la formació de quadres que el Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC) organitza des de la Secretaria de Formació, es va detectar que la majoria de militants del partit no tenien coneixements sobre aquest idioma, que alhora resulta cada vegada més d'una importància rellevant en aquest sector, i ells mateixos van sol·licitar l'organització d'aquest tipus de cursos.

Objectius: Aquesta acció formativa pretén introduir els alumnes en el coneixement i consolidació de la llengua anglesa incidint en les situacions comunicatives quotidianes com extreure informació concreta d'un text escrit i oral i, alhora, reforçar la confiança per moure's en qualsevol àmbit.

Pretén donar unes eines als alumnes per consolidar una base gramatical suficient per poder defensar-se en una conversa de tipus quotidià, centrant-se principalment en els següents objectius:

1. Donar un coneixement actiu de l'anglès estructural i funcional quotidià bàsic.
2. Entendre converses senzilles de llenguatge informal sobre assumptes quotidians i poder mantenir una conversa senzilla en anglès com poder presentar-se, donar informació, fer descripcions i poder donar resposta de manera bàsica a qualsevol situació.
3. Escriure textos senzills per a diferents situacions quotidianes i ser capaços de distingir entre estructures d'anglès formal i informal.
4. Desenvolupar el coneixement d'estructures gramaticals fonamentals.
5. Millorar la pronunciació i l'entonació.
6. Poder veure pel·lícules en VSO o escoltar música en anglès i poder entendre part o gran part del missatge.

Metodologia i continguts: El mètode utilitzat pels professors es basa en el llibre de text *NEW Headway's-Beginner*, que inclou exercicis i CD perquè els alumnes puguin realitzar més exercicis a casa. Addicionalment, s'utilitza com a llibre de suport per a exercicis de

gramàtica per part del professor el llibre *English Grammar in Use-Beginner*, encara que només per reforçar conceptes i realitzar més exercicis per part de l'alumnat.

Les classes combinen una part d'explicació teòrica i una altra part pràctica, encara que la major part del temps s'inverteix en la part pràctica, en la realització d'exercicis en grup, tant escrits com a nivell oral, així com la visualització de vídeos i també escoltar converses, situacions i exercicis del CD que pertany al llibre de text a classe.

CALENDARI:

El curs s'ha realitzat cada dimarts des de l'11 de gener fins el 21 de juny de 2011, i el primer trimestre del curs 2010-2011 va començar el 19 d'octubre de 2010 i va finalitzar el 21 de desembre.

Es preveu la continuació d'aquest curs per al següent any acadèmic 2011-2012, que es va iniciar el setembre de 2011 fins al juny de 2012 amb la mateixa metodologia i característiques.

PROFESSORAT:

El curs ha estat impartit per Sònia Romero, llicenciada en Filologia Catalana, i membre de l'executiva del PSC de Terrassa, des de l'octubre de 2010 fins al gener de 2011; i en el període de febrer a juny de 2011, el curs ha estat impartit per Mònica Vázquez, llicenciada en Publicitat i Relacions Públiques i membre de l'executiva de JSC Castellbisbal i PSC Castellbisbal.

CURS D'ANGLÈS NIVELL INTERMIG O ELEMENTAL

UBICACIÓ: El curs s'imparteix a la seu de l'Escola de Formació Xavier Soto, ubicada al carrer Pius XII, 14 de Cornellà de Llobregat.

ACCIÓ FORMATIVA:

Raons que justifiquen l'acció: Igual que amb el curs d'anglès per a principiants, també s'ha detectat que dins d'un nivell més avançat seria convenient el repàs d'alguns continguts que fan possible la comunicació bilateral entre dues persones amb coneixements mitjos.

Objectius: Aquesta acció formativa està destinada a aquells alumnes que hagin cursat el nivell d'iniciació d'anglès a l'Escola Xavier Soto i aquells alumnes que tinguin un coneixement bàsic de la llengua anglesa. El curs pretén introduir als alumnes en el coneixement i consolidació de la llengua anglesa incidint en les situacions comunicatives quotidianes com extreure informació concreta d'un text escrit i oral i, alhora, reforçar la seva

confiança per moure's en qualsevol àmbit. Pretén donar eines als alumnes per consolidar una base gramatical suficient per poder defensar-se en una conversa de tipus quotidià, escriure cartes de caràcter formal, centrant-se principalment en els següents objectius:

1. Donar un coneixement actiu de l'anglès estructural i funcional quotidià bàsic.
2. Entendre converses de llenguatge formal i informal sobre assumptes quotidians i poder mantenir una conversa senzilla en anglès com poder presentar-se, donar informació, viatjar, i fer descripcions i poder donar resposta de manera bàsica en qualsevol situació.
3. Publicar textos per a diferents situacions quotidianes i ser capaços de distingir entre estructures d'anglès formal i informal.
4. Desenvolupar el coneixement d'estructures gramaticals.
5. Millorar la pronunciació i l'entonació.

Un enfocament comunicatiu: l'objectiu és aconseguir que l'alumne sigui capaç d'utilitzar l'idioma eficaçment davant de diverses situacions de l'àmbit quotidià, familiar i professional.

METODOLOGIA I CONTINGUTS: La missió del professor és la de promoure un domini bàsic i sòlid de tots els aspectes de l'idioma, que es concreten en l'adquisició de les quatre destreses lingüístiques bàsiques: la lectura, l'escriptura, la parla i l'escolta. El seu objectiu primordial és aconseguir que l'alumne sigui capaç d'usar la llengua estrangera com a instrument de comunicació.

El sistema serà el mateix que amb el nivell de principiant, tant el lloc habilitat per realitzar les classes, com el sistema educatiu.

El llibre utilitzat a classe és el *New Headway's-Elementary*, que inclou llibre de text, llibre d'exercicis i CD per a alguns exercicis que els alumnes puguin fer a casa. Addicionalment, s'utilitza com a llibre de suport per a exercicis de gramàtica per part del professor, el llibre *English Grammar in Use*, encara que només per reforçar conceptes i realitzar més exercicis a classe.

Les classes combinen una part d'explicació teòrica i una altra part pràctica, encara que la major part del temps s'inverteix en la part pràctica, en la realització d'exercicis en grup, tant escrits com a nivell oral, així com la visualització de vídeos i també escoltar converses, situacions i exercicis del CD que pertany al llibre de text a classe.

CALENDARI: El curs es realitza cada dimecres. El primer trimestre d'aquest curs va començar el 5 d'octubre i finalitzà el dia 21 de desembre. Es preveu la continuació d'aquest curs durant el següent any 2012 (de gener fins al juny).

PROFESSORAT: El curs ha estat impartit per Sònia Romero, llicenciada en Filologia Catalana, i membre de l'executiva del PSC de Terrassa.

CURSOS DE CATALÀ

CURS DE CATALÀ NIVELL A

UBICACIÓ: Aquest curs s'està realitzant a la seu de l'Agrupació del PSC de l'Hospitalet Est, ubicada al carrer Santiago Apóstol, 14 de l'Hospitalet de Llobregat.

ACCIÓ FORMATIVA:

Raons que justifiquen l'acció: A causa del gran èxit i repercussió que han tingut aquests cursos, diverses agrupacions de Barcelona han sol·licitat aquest curs. Igual que en el cas dels cursos d'anglès, es va observar la necessitat de formar persones adultes vinculades a aquest sector que no tenen aquests conceptes mínims que s'exigeixen avui en dia en qualsevol situació quotidiana tant a nivell personal com laboral.

Objectius: En acabar aquest curs, l'alumne comprendrà textos breus i senzills sobre temes corrents i concrets (cartes personals i de negocis, senyals i rètols habituals, anuncis publicitaris ...) i serà capaç de trobar informació específica en material senzill i quotidià.

Expressió escrita: En aquest nivell, l'alumne redactarà textos breus i senzills sobre assumptes quotidians i familiars, com ara postals, cartes, missatges i formularis, amb oracions breus i bàsiques. Utilitzarà els connectors més habituals per enllaçar oracions amb el propòsit d'escriure una història o de descriure.

Comprensió auditiva i expressió oral: L'alumne adquirirà la competència per seguir converses i discussions senzilles i corrents en llenguatge quotidià. També entendre i parlarà sobre assumptes de la vida diària en els mitjans de comunicació (ràdio, televisió,...) i missatges i intercanvis quotidians, com per exemple les indicacions de llocs.

CALENDARI: El curs s'ha impartint des de novembre de 2010 fins el mes d'abril de 2011. Amb una durada de 40 hores. El seu horari és els dissabtes d'11.00 a 13.00h.

PROFESSORAT: Aquest curs sha estat impartit per Laura Ortiz, llicenciada en Filologia Hispànica per la UAB.

CURS DE CATALÀ ON LINE NIVELLS B I C

UBICACIÓ: Els cursos no tenen seu social perquè es realitzen *on-line*. En el cas de sol·licitar reunions de tutoria, aquestes s'efectuaran a la seu de l'Escola Xavier Soto, situada al carrer Pius XII, 14 de Cornellà de Llobregat.

ACCIÓ FORMATIVA:

Raons que justifiquen l'acció: Cursos de català a través de la xarxa. Centrem l'aprenentatge de l'expressió escrita que és la que s'adapta millor als condicionants de les xarxes d'ordinadors i als models d'aprenentatge virtuals.

Objectius: El principal objectiu d'e-català és el d'ensenyar a escriure correctament en català. Aquesta correcció va més enllà de l'ortografia i busquem treballar l'expressió escrita en totes les facetes necessàries. Volem aconseguir que els nostres alumnes puguin realitzar qualsevol text en qualsevol situació.

Els objectius específics són:

1. Conèixer la normativa de la llengua catalana segons cada nivell-B i C
2. Aprofundir en la millora dels textos escrits en llengua catalana segons els nivells (B i C)

METODOLOGIA I RECURSOS DIDÀCTICS: Fem servir un model didàctic que permet als nostres alumnes seguir els cursos des de casa amb l'ajuda d'un ordinador i connexió a Internet. No calen desplaçaments, ni complir horaris rígids. D'aquesta manera, es possibilita als alumnes una gestió autònoma del seu temps d'estudi i per tant millora l'aprofitament.

Materials:

Els cursos de Nivell B i Nivell C tenen material propi, en format digital, que es proporciona als alumnes matriculats en el curs. El material consta d'una part teòrica i d'uns exercicis, per poder realitzar el curs sense haver de comprar cap altre llibre.

Comentar que, com en qualsevol curs de llengua, hi ha també un material addicional (diccionaris, llibres de verbs, altres manuals de consulta, etc.) Que va a càrrec de cada

alumne. Per a cada nivell proposem una bibliografia (també en format digital i gratuït) amb tots aquests títols. Aquest material és opcional.

La part teòrica és un recull de la normativa, dividida en diferents unitats estructurada de la manera que hem considerat més convenient per adquirir els coneixements de cada nivell. També en l'apartat de teoria hi ha uns arxius anomenats *Estratègies pràctiques* que vénen a ser totes aquelles explicacions que interpreten la normativa o que serveixen per recordar certs aspectes teòrics. També inclou resums i quadres per a memoritzar amb més facilitat. Les Estratègies pràctiques serien tot allò que la professora explica a classe. Com a apartat teòric també podem comptar amb les bibliografies.

Per a més informació, consulteu el web: <http://www.e-catala.com/index.php>

CALENDARI: Aquest curs va començar l'octubre de 2011 i finalitzarà el juny de 2012.

PROFESSORAT: La professora dels cursos de català en línia és Rosó Herrera, llicenciada en Pedagogia per la Universitat de Barcelona.

MAPA DE LA WEB DEL CURS:

MAPA DE LA WEB

Inici o benvinguda	mapa web	
	pla docent	
	calendari	
	continguts	
Programació	teoria	unitats
	exercicis	mapa
		fonètica i ortografia
		morfosintaxi
		lèxic
expressió escrita		
estratègies pràctiques		
aula	consultes	
	expressió escrita	
avaluació	punts d'avaluació	
bibliografia		

9. PUBLICACIONS

9.1 frc REVISTA DE DEBAT POLÍTIC

La publicació trimestral *frc Revista de Debat Polític* ha seguit el seu curs, amb la publicació el 2011 de tres números. Així, durant els mesos d'abril, juliol i novembre van sortir els números 25, 26 i 27 de la revista.

Organització de la revista

Director: Oriol Bartomeus

Consell de direcció: Albert Aixalà, Meritxell Batet, Víctor Francos, Rocío Martínez-Sampere, Carles Rivera i Joan Rodríguez

Editor: Rafael Pascuet

Coordinació editorial: Cristina González

NÚMERO 25: "Eleccions al Parlament 2010: anàlisi dels resultats"

El número 25 de la revista, que correspon al número de primavera 2011, va sortir publicat a mitjans del mes de març, i incloïa destacat a la seva portada l'anàlisi de les eleccions autonòmiques 2010, les eleccions municipals de 2011 i les revoltes del món àrab.

SUMARI:

EDITORIAL:

La reflexió necessària en un món de canvis accelerats

OPINIÓ:

Una onada de canvi. Les possibilitats de les transicions democràtiques al món àrab **Pol Morillas**

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

Els candidats responen. **Jordi Hereu, Núria Marín, Jordi Serra, Manuel Bustos, Pere Navarro, Josep Fèlix Ballesteros,**

Àngel Ros, Joan Antoni Baron, Núria Parlon, Lluís Miquel Pérez, Pia Bosch, Jaume Bosch, Antoni Balmón, Josep Camprubí

IDEES

Perspectivas actuales para la hacienda local. **Manuel Mas**

Plou? Especulació financera, acció política i garantia de la democràcia. **Ferran Pedret i David Casassas**

El control democràtic, l'alternativa a l'austeritat. **David Lizoain**

EL TEMA. ANÀLISI DE RESULTATS DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT 2010

Una societat diferent: les transformacions del neoliberalisme. **Isidre Molas**

Notes per interpretar un resultat electoral. **Oriol Bartomeus**

Crònica d'una derrota anunciada. **Gabriel Colomé**

La fi de l'era dels aparells. **David Miró**

Les conseqüències electorals de l'abstenció diferencial: evidències del darrer cycle electoral. **Marta Luque i Robert Liñeira**

COMUNICACIÓ

#Egipto: la chispa, la mecha y el polvorín. **Antoni Gutiérrez-Rubí**

CULTURA

La versió del director. **Pep Prieto**

Gabriel Colomé

ANÀLISI DE RESULTATS DE LES ELECCIONS AL PARLAMENT 2010

Crònica d'una derrota anunciada

GABRIEL COLOMÉ

Professor de Ciència Política de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)

El resultat electoral del 28 de novembre només va ser la confirmació de les dades i indicadors de les enquestes pre-electorals que havien fixat una tendència inamovible des d'un any abans del dia electoral.

Diferents fenòmens són els responsables de la quasi immutabilitat democràtica. En primer lloc, una combinació letal de destrucció de la legitimitat del Govern per part de l'oposició de CiU que, des de la seva sortida del govern, el desembre del 2003, va presentar el nou Govern com a il·legítim. En segon lloc, la manca de cultura democràtica i política sobre el concepte de Govern de coalició en una societat acostumada a governs monolítics.

En tercer lloc, la incapacitat de comunicar, per part del Govern, la seva ingent obra, la qual cosa és comprensible quan s'analiza el perfil mediàtic dels electors. La televisió i la ràdio públiques es dirigien a un electorat que no era la base electoral del govern, CiU i ERC. A més, el comportament del grup Godó amb el Govern és totalment qüestionable per un grup independent. La premsa mediàtica va crear un clima d'opinió de crisi governamental constant que finalment va cristal·litzar com a opinió pública generalitzada.

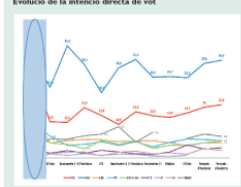
En quart lloc, el context polític dels quatre anys de legislatura: finançament, sentència del Tribunal Constitucional, manifestació, crisi econòmica... En cinquè lloc, el govern no va aconseguir en cap moment defugir el debat identitari i imposar un debat més social. En sisè lloc, la crisi interna d'ERC, que es reproduïa de manera cíclica des de la seva fundació el 1931. A més, l'estratègia de CiU va ser ocupar l'espai electoral sobiranista per fracturar l'electorat republicà.

La combinació de tots aquests elements va tenir uns efectes letals en els diversos electorats que donaven suport al govern. La desafecció electoral governamental es fa palesa a partir de 2009 i, sobretot, a partir de gener de 2010 quan CiU tenia la tendència majoritària de la coalició i aconseguí situar-se al capdavant de les enquestes marcant una tendència guanyadora que no deixà d'incrementar fins el dia de les eleccions.

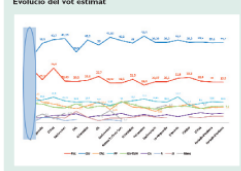
L'impacte de l'estratègia combinada de CiU, mitjans de comunicació i d'incomunicació governamental tindrà el seu reflex en l'alta mobilització de l'electorat nacionalista conservador de CiU i la fractura interna dels electorats de la coalició governant.

Les dades del Baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió, previ a les eleccions de novembre, indicaven la fragmentació electoral dels tres partits governamentals: la fidelització de vot d'ERC era de 35,3%, del PSC 48,0% i d'ICV 57,2%. Mentre que en el cas de CiU (78,4%) i del PP (69,4%) era forta i cohesionada. A més, es comprova la fuga de vot socialista i republicà cap a l'opció de CiU. La teoria ens diu que un partit mobilitzat ha de tenir com a mínim un 70%. No cal fer cap comentari i només mirar les dades per comprendre la magnitud del desastre anunciat.

Evolució de la intenció directa de vot

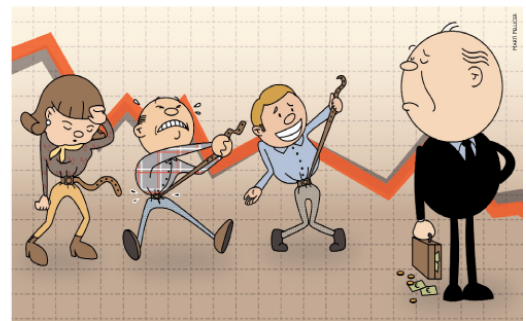

Evolució del vot estimat

David Lizoain

IDEES

el seu propi balanç i s'acabés amb l'actual roda d'austeritat, que no fa res per alleujar la crisi de desocupació. Tanmateix, la creació dels "carobons" seria una eina útil que dotaria de seguretat i estabilitat a la zona euro.

No obstant això, el BCE no està autoritzat, per estatuts, a finançar els deutes dels governs nacionals, que és la tasca bàsica de qualsevol banc central. En l'actual situació d'emergència, s'ha començat a fer-ho a petita escala i amb la menor publicitat possible, violant així els seus estatuts. El que significa que és hora de canviar els seus estatuts perquè el BCE pugui complir amb aquesta tasca fonamental. El BCE seria molt hostil a aquest canvi, però cal tenir en compte com d'hostils són els falcons del BCE vers l'Europa Social, i on ens conduria això.

El exemple Cavallo

Argentina ens serveix com una advertència respecte fins a quin punt els bancs centrals estan disposats a arribar, amb la finalitat de defensar un tipus de canvi fix i evitar, d'aquesta manera, una reestructuració dels deutes. Domingo Cavallo, l'arquitecte de la convertibilitat del dòlar, més tard va establir el "corralito" i va sumir la meitat del seu país en la pobresa, per eludir una reestructuració inevitable del deute. El que sorprèn és la forma en què va defensar l'euro, a Frankfurt, el 1997 com a convidat d'honor dels bancs centrals d'Europa.

Cavallo va aprofitar l'experiència de la convertibilitat a l'Argentina per defensar l'euro com una manera de restringir la política monetària. Va dir: "Per tant, l'única manera de fer front a l'atur (...) és introduir flexibilitat en els mercats de treball. Així que, deixant de banda la possibilitat d'utilitzar les polítiques monetàries per altres objectius econòmics, en lloc d'una estabilitat de preus, vam guanyar en la qualitat del nostre debat polític i el procés de presa de decisions polítiques en relació amb els problemes reals de la nostra economia."

L'evidència apunta a que una majoria del BCE comparteix la tesi de Cavallo, i ho estem veient en una forta insistència en el control dels costos laborals. L'estratègia preferida segueix sent expressar els treballadors per mantenir el sector financer, de manera que ho seguirem veient en aquesta ofensiva.

La defensa dels salaris

En l'última dècada, els augmentos salarials dels països coneguts com PIGS han superat els seus augmentos de productivitat, mentre que Alemanya aplicava una política d'austeritat salarial. Com a resultat, ha esdevingut cada vegada més complicat per als treballadors espanyols competir amb els treballadors alemanys. Els països amb menor marge de maniobra (és a dir, Grècia, Irlanda, Portugal i Espanya) són els que ara s'espera que suportin els costos de

Número d'estiu de la revista, dedicat a analitzar els partits del segle XXI, la seva relació amb els ciutadans, el binomi partits-govern i la importància del lideratge en les formacions.

SUMARI:

EDITORIAL

Nous partits per a una nova política

OPINIÓ

Les famílies, patrimoni de l'esquerra.

Laura Brunet

ENTREVISTA

Ricardo Lagos (Oriol Bartomeus)

IDEES

Municipals 2011 a Catalunya: final de partida. **Oriol Bartomeus**

Triomf, victimisme i corrupció: el cas

paradoxal del PP valencià. **Ferran Bono**

Què passa(rà) amb les caixes? **Josep M. Cortina**

Camus: el poder clarificador del dubte. **M. Dolors Renau**

EL TEMA. NOUS PARTITS PER A UNA NOVA POLÍTICA

La renovació de la política: la nova política **Laia Bonet**

No todos son iguales: el gobierno de los partidos de la izquierda y la derecha **Javier Astudillo**

Podem escollir millor els líders dels partits? Arguments en contra i a favor de les primàries internes **Joan Rodríguez**

La selecció dels líders de partit en les democràcies occidentals. **Oscar Barberà i Astrid Barrio**

CULTURA

La veritable política-ficció **Pep Prieto**

RICARDO LAGOS

Expresident de Xile

«Cuando llegó la crisis, la línea divisoria entre progresistas y neoliberales fue demasiado borrosa»

ORIOL BARTOMEUS

Director de frc REVISTA DE DEBAT POLÍTIC
Fotografia Andreu Adaver

Nascut a Santiago de Xile l'any 1938, Ricardo Frolán Lagos Escobar és advocat i economista de formació. Proclamat president de la República xilena l'any 2000, Lagos va ser el tercer president de la Concertació de Partits per la Democràcia i el primer socialista des de Salvador Allende. Els seus anys a La Moneda van estar caracteritzats per la salut econòmica i financera del país, la signatura de tractats de lliure comerç amb la Unió Europea, els Estats Units i la Xina, i la consecució de la plena subordinació de l'estament militar al poder civil. El seu govern va coincidir amb els reiterats i infructuosos intents de jutjar a casa Augusto Pinochet, de qui Lagos va ser destacat opositor durant la dictadura. Tot i els escàndols de corrupció que van afectar al seu anterior, Lagos es va acomiadar amb una alçada quarta de popularitat, essent rellevat per la seva anterior ministra de Defensa i companya de partit, Michelle Bachelet, l'any 2006.

Arran de la intervenció de Lagos a la Conferència que el Grup dels Socialistes i Demòcrates al Parlament Europeu va organitzar a Barcelona els passats 20 i 21 de juny, frc REVISTA DE DEBAT POLÍTIC va aprofitar el quart d'hora de què disposava per formular-li algunes qüestions a l'entorn del futur de la socialdemocràcia, de la crisi econòmica i financera mundial, i de com es veu Europa des d'Amèrica Llatina.

Oriol Bartomeus (O. B.): La crisi del model neoliberal parece haber puesto contra las cuerdas a la socialdemocràcia. ¿Cómo se entiende esta aparente paradoja? ¿Cómo es posible que sea el socialismo democrático el que cargue con los costes de una crisis "de la derecha"?

Ricardo Lagos (R. L.): La socialdemocràcia ha olvidado, en los últimos tiempos, algunos elementos básicos de lo que somos. El mundo neoliberal quiere construir una sociedad a imagen y semejanza del mercado, donde los ciudadanos son consumidores. La socialdemocràcia históricamente dice que la sociedad la construyen los ciudadanos, no los consumidores. Esta línea divisoria entre unos y otros al final queda muy borrosa. Son los ciudadanos los que resuelven qué bienes son públicos.

Los bienes públicos son aquellos servicios que tienen que estar al alcance de todos.

Cuando llegó la crisis, la línea divisoria entre progresistas y neoliberales fue demasiado borrosa. Cuando la crisis estalla, todo el mundo entiende que la respuesta está en la política, y no en el mercado. Pero en el momento en que los Estados salieron al rescate de los bancos, volvimos a la vieja doctrina: nos encontramos con un mercado rampante diciendo a los dirigentes políticos lo que debían hacer: estrecharse el cinturón. Cuando sabemos que, en una crisis, lo primero que hay que hacer es estimular la creación de empleo, estimular la demanda. Es decir, una política contracíclica: cuando la economía va para abajo, hay que recibir estímulos para poder salir de la crisis.

O. B.: La aplicación de políticas keynesianas choca con la deuda pública. ¿Cómo puede un Estado hacer políticas anticíclicas cuando no tiene dinero, y el poco dinero que tiene se lo han prestado?

R. L.: En 2009, cuando estábamos en medio de la crisis, los líderes del G-20 reunidos en Londres no se demoraron ni media hora en aceptar aumentar los recursos de los que dispone el FMI, pasando de 250.000 a 750.000 millones de dólares. Moraleja: cuando se necesitan recursos, y hay voluntad, aparecen.

O. B.: Entonces, ¿qué ha pasado? Hay quien dice que tenemos un problema de doble escala: hay una escala económica que es global, y hay una escala política que es estatal-nacional. ¿La respuesta sería, pues, crear una sociedad política global, como dice Gordon Brown en su libro?

R. L.: Estoy de acuerdo en que ésta es una posibilidad, pero por ahora creo que primero deberíamos aprender de los fallos que se han cometido. En América Latina, por ejemplo, que somos países con un PIB bajo, conseguimos un crecimiento con redistribución. Los ingresos que recibíamos año a año tenían que convertirse en más escuela, más salud pública, más vivienda, más pensiones de vejez, siguiendo el Consenso de Washington.

En Chile estamos doctorados en crisis: nos cogió la crisis asiática, que nos obligó a ajustar la economía mediante medidas de restricción del gasto público. Siendo yo presidente, aplicamos lo que denominamos supervivencia estructural, equivalente al 1% del PIB anual, permitiendo al país amortiguar los shocks externos, a través de la operación de los estabilizadores automáticos del presupuesto, reducir percepciones de riesgo e incertidumbre sobre la economía nacional, además de contar con un financiamiento público estable para los distintos planes y programas sociales de ayuda a los más desvalidos. Esta política continuó con la presidenta Bachelet. Así,

como resultado de esta política, cuando llegó la crisis Chile tenía ahorrado lo equivalente al presupuesto de un año, lo que le ha permitido resistir bien la crisis. Aprendimos la lección: supimos que lo que había que hacer era aplicar una política contracíclica.

O. B.: Resulta curioso cómo cambian las cosas: el FMI era antes el guardián de las economías latinoamericanas, sometidas al Consenso de Washington, y ahora resulta que el FMI es el guardián de las economías europeas, mientras que las latinoamericanas viven un boom espectacular. Pero hay quien dice que América Latina se puede permitir tener gobiernos de izquierda (caso de Brasil o el Perú) porque los precios de las materias primas están por las nubes.

R. L.: Cuando estábamos los gobiernos de izquierda los precios de las materias primas estaban por los suelos. Lo que ocurrió es que no seguimos el dictado del consenso de Washington. Lo que sí dijimos es que no creemos que sólo el crecimiento económico reduzca la pobreza. Lo que resulta crucial es la distribución de ingresos. En Chile bajamos la pobreza del 40% al 11% en 20 años, que no está nada mal.

O. B.: ¿Cómo se consigue aplicar políticas progresistas en un país como Chile, laboratorio de la Escuela de Chicago, del neoliberalismo, en los años ochenta? Porque, en principio, el esquema de la privatización no se ha desmontado en Chile.

R. L.: No, no se ha desmontado. No fuimos capaces de desmontarlo. Por eso creo que ahora hacen políticas de distribución de ingresos es crucial. Sin duda, hay una cierta relación entre el crecimiento de un país y las mejoras sociales de su población. Pero llega un punto en que, por más que aumentes los ingresos per cápita no mejoran los indicadores sociales. Los indicadores sociales sólo mejoran cuando redistribuyes ingresos. ¿Qué países tienen los mejores indicadores sociales? Japón y los paí-

NÚMERO 27: "Hi ha futur per a Europa?"

El número 27 de la revista va sortir publicat a mitjans de novembre de 2011, dedicat principalment a Europa i la crisi. A banda, destaca una àmplia entrevista a Isidre Molas, president del PSC i de la Fundació, on parla sobre la crisi de la democràcia, el paper de la política, el futur del socialisme democràtic, la nova Catalunya i els reptes del PSC.

SUMARI:

EDITORIAL

Europa en crisi

ENTREVISTA

Isidre Molas (Oriol Bartomeus)

REVISTA DE DEBAT POLÍTIC
NUM. 27 - TARDOR 2011

Jérôme Cahuzac
Carles Rivera
Jérôme Fourquet
Esther Niubó
Max Vives-Fierro

HI HA FUTUR PER A EUROPA?
La crisi, fre i motor
de la construcció europea

Entrevista
Isidre Molas

«La força de tot grup resideix en la seva voluntat de renovació i de selecció per capacitat, no per fidelitats personals»

IDEES

20-N: ¿Ideología o economía? **Ignacio Urquizu**

El 15-M i l'esquerra **Ferran Pedret**

EL TEMA. HI HA FUTUR PER A EUROPA? LA CRISI, FRE I MOTOR DE LA CONSTRUCCIÓ EUROPEA

La crisi de l'euro: una nova fallida del mercat **Jérôme Cahuzac**

Governança econòmica de la UE: més enllà del Tractat de Lisboa **Carles Rivera**

Els francesos i els alemanys davant la crisi grega i irlandesa **Jérôme Fourquet**

Cap als Estats Units d'Europa: reconciliant la necessitat de governança global amb la legitimitat democràtica **Esther Niubó**

Política exterior a la Unió Europea: una política de defensa comuna **Max Vives-Fierro**

COMUNICACIÓ

El cas Murdoch: la cartografia d'un femer **Milagros Pérez Oliva**

CULTURA

La nostàlgia crea monstres **Pep Prieto**

NOVETATS EDITORIALS

Ignacio Urquizu

IDEES ■

Por otro lado, cuando el partido que está en el poder tiene amplios apoyos en la opinión pública, la gente le ve como la formación más capacitada en todas las políticas públicas. Eso explicaría por qué en algunos momentos el PP aventaja al PSOE y, en cambio, en otros momentos es a la inversa.

Por otro lado, cuando analizamos cada una de las políticas, observamos lo siguiente: aquellas que son susceptibles de un alto debate ideológico, como pueden ser la sanidad, la educación o las políticas sociales, el Partido Socialista muestra mayor fortaleza. Así, cuando está en el Gobierno, sus mayores ventajas las obtiene en este tipo de políticas y, cuando está en la oposición, las menores desventajas. En cambio, el Partido Popular tiene su mayor fortaleza en políticas como la economía y el empleo. Al igual que observamos en el PSOE, en este tipo de políticas tiene sus mayores diferencias cuando está en el Gobierno y las menores cuando está en la oposición.

Esto explicaría, de nuevo, por qué el Partido Popular va a centrar gran parte de su discurso en políticas que se alejan del debate izquierda-derecha: sabe que su mayor fortaleza está en las políticas con menor contenido ideológico.

En definitiva, el principal objetivo del PP es centrar el 20-N en un juicio sobre los últimos cuatro años: la crisis económica. El debate económico no sólo le otorga ventaja en la opinión pública, sino que además le permite evaluar cualquier competición dentro del espacio izquierda-derecha.

La estrategia del Partido Socialista: la ideología

Si el Partido Popular pretende presentar las elecciones generales como una evaluación del pasado, el PSOE debería enfrentarse a ellas como si fuesen una elección sobre el futuro. Esto significa remarcar las diferencias entre ambos partidos, y hacer especial hincapié en qué distingue a la izquierda de la derecha. ¿Por qué?

El principal objetivo del PP es centrar el 20-N en un juicio sobre los últimos cuatro años: la crisis económica. El debate económico no sólo le otorga ventaja en la opinión pública, sino que además le permite evaluar cualquier competición dentro del espacio izquierda-derecha

Todas las debilidades del PP son fortalezas del Partido Socialista. El PSOE es un partido que se siente más cómodo en el debate ideológico, puesto que, como acabamos de ver, la mayoría de los españoles se identifica más con sus valores.

Es decir, en España existe una clara mayoría progresista y sólo la abstención puede impedir que la mayoría social se convierta en mayoría parlamentaria. La pregunta que surge es: ¿en qué situación nos encontramos ahora mismo?

fre TARDOR 2011 | 21

Tabla 2. Competencia de los partidos según políticas (en porcentajes)

2009										
¿Cómo lo habría hecho el PSOE si hubiese estado en el poder?										
	Empleo	Educación	Sanidad	Economía	Integración Europea	Terrorismo	Seguridad ciudadana	Immigración	Desarrollo autonómico	Medio ambiente
Mayor	61,1	67,3	65,7	65,9	11,40	61,2	66,6	17,3	13,8	13,3
Igné	38,7	40,2	41,2	38,7	41	44,7	47,7	46,6	42,4	44,4
Peor	28,1	21,4	21,4	30,1	21,4	22,7	21,4	20,1	21	21

2008										
¿Qué partido es el más capacitado en las siguientes políticas?										
	Empleo	Educación	Sanidad	Economía	Unión Europea	Terrorismo	Seguridad ciudadana	Immigración	Estado autonómico	Medio ambiente
PSOE	39,2	42,4	43,7	34,3	38,8	43,9	26	25,0	38,4	42,7
PP	25,3	24,7	22,3	22,3	23,9	22,6	26	22,6	23,8	17,3
Política social		Vivienda		Política exterior						
PSOE	47,8	21,9	38,1							
PP	17,3	28,1	26							

2008										
¿Cómo lo habría hecho el PP si hubiese estado en el poder?										
	Educación	Economía	Immigración	Estado autonómico						
Mayor	19,2	24,1	21,2	21,4						
Igné	20,7	24,7	24,7	25,6						
Peor	24,3	26,3	24,2	24,4						

2010										
¿Qué partido está más capacitado para gestionar las siguientes políticas?										
	Empleo	Educación	Sanidad	Economía	Política exterior	Terrorismo	Seguridad ciudadana	Immigración	Estado autonómico	Medio ambiente
PSOE	31	22,4	27,8	19,4	28,8	22,2	25,2	25	27,3	24,9
PP	25,9	24,7	20,9	24,9	24,9	22,2	26,6	21,8	24,7	22,2
Ninguno	21,8	11	28,8	28,2	22,7	24,2	22,6	23,1	24,2	22,8
Política social		Vivienda		Derechos ciudadanos						
PSOE	24,7	24,2	24,2	22,4						
PP	20,7	24,1	28,1	22,2						
Ninguno	21,1	28,8	21,9	22,4						

Fuente: CIS 2382, CIS 2640, CIS 2757 y CIS 2847

22 | fre TARDOR 2011

En aquest 2011 s'ha publicat el número 8 de la col·lecció *FRC Llibres*, que porta per títol "Las lágrimas del Príncipe", i està escrit per Gabriel Colomé.

Índex:

Las lágrimas del Príncipe

GABRIEL COLOMÉ

frc
LLIBRES

- Pròleg
Introducció
UNA APROXIMACIÓN HISTÓRICA
1. *TRANSITION TEAM* (INTERREGNO)
2. EXAMEN PÚBLICO
3. CIEN DÍAS
4. SÍNDROME DE LA MONCLOA
5. MINORÍAS
6. *SHADOW CABINET*
7. PARTIDO-GOBIERNO O VICEVERSA
8. *LOBBIES*
9. SEGURIDAD VERSUS LIBERTAD
10. ESTRATEGIA COMUNICATIVA
11. PORTAVOZ
12. TEORÍA DEL FUSIBLE
13. TELEVISIÓN PÚBLICA
14. DEMOCRACIA Y LIBERTAD: EL ESPACIO DEL DEBATE PÚBLICO 57
15. EL RELEVO
16. ¿PLURAL ES FEDERAL?
17. VALORES
18. LIDERAZGO
19. PARLAMENTO DE PAPEL
20. EL PLUS DEL GOBIERNO
21. *BANDWAGON-UNDERDOG*
22. PREPARAR LOS DEBATES
23. DEBATES TELEVISIVOS
24. ¿VOTAR ES UN DERECHO Y UN

DEBER?

25. EL 9 DE MARZO DE 2008 EN CATALUÑA
26. CONSECUENCIAS POLÍTICAS DEL VOTO DUAL NEGATIVO EN CATALUÑA 94
27. PERFILES DE COMPORTAMIENTO
28. RENOVARSE O MORIR
29. OBAMA '08
30. LA EUROPA DE LAS CIUDADES
31. ALCALDE
32. ¿HAY VIDA DESPUÉS DE LA POLÍTICA?

Epíleg

ESPAÑA, 2- EUROPA, 0 133

El tercer Príncep segueix les mateixes pautes dels dos anteriors però amb una mirada diferent. Estar o no en el govern, estar o no a l'oposició són visions diverses i polièdriques d'un mateix tema: la política.

Al ritme d'eleccions presidencials nord-americanes van fluint les línies dels diferents Prínceps. Si el quadern de notes de la campanya Bush versus Gore va veure néixer *El Príncipe mediático*, el Bush versus Kerry va donar lloc a *El Príncipe en campaña*, finalment, l'Obama versus McCain ha pres forma en aquest tercer volum, *Las lágrimas del Príncipe*, que farà companyia als seus germans grans. El títol és una referència a una cita d'un llibre escrit per Yasmina Reza sobre la campanya de Nicolás Sarkozy.

Las lágrimas del Príncipe desenvolupa les relacions i influències dels mitjans de comunicació en diferents àmbits, analitzant de manera molt precisa les campanyes electorals i els partits polítics al llarg de la història, però sobretot dels darrers anys. En el llibre es dissectionen diferents episodis polítics coneguts, com la campanya Obama 2008 i la seva posterior arribada a la Casa Blanca, i, sobretot, es tracen semblances i diferències entre uns països i altres. Estats Units, bressol de la comunicació política, és el centre teòric i pràctic del llibre.

PRESENTACIÓ “Las lágrimas del Príncipe”

L'11 d'abril es va presentar *Las lágrimas del Príncipe* al Palau de la Virreina (La Rambla, 99, de Barcelona), amb Albert Aixalà, director de la Fundació, Miquel Iceta, viceprimer secretari del PSC, i Gabirel Colomé, autor del llibre.

Albert Aixalà, director de la Fundació, va presentar l'acte, recomanant la lectura del que, segons ell, és "un llibre de títol ja suggerent". Aixalà va apuntar que "les llàgimes del Príncep són sempre impressionants" i demostren que "els líders també ploren, ja sigui perquè se senten desbordats per la responsabilitat, perquè són incapaços d'assolir els objectius fixats, perquè es troben davant de les seves contradiccions". Si has vist el Príncep plorar, va concloure Aixalà, el que no s'ha de fer és explicar-ho.

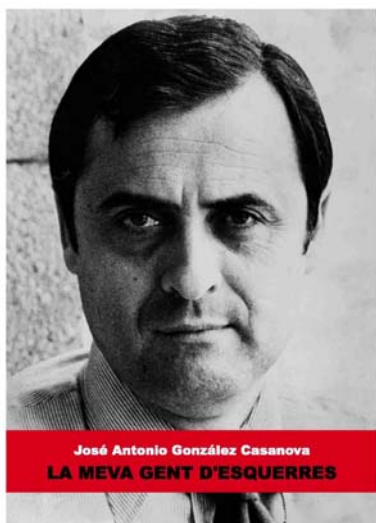

El viceprimer secretari del PSC, Miquel Iceta, també va elogiar la publicació del que considera "un interessant assaig de politologia", que "aporta doctrina i tesi en cada capítol". Iceta va desgranar les diferents parts de la publicació: "una primera, més de tipus teòric", i un segon apartat, de tipus pràctic, on es troben

reflexions que van des de la comunicació política a la defensa del valor de la democràcia, a la reivindicació del federalisme com opció real d'organització de l'Estat. Iceta va fer referència a algunes idees-força del llibre, d'entre les quals "els 100 primers dies fixen la imatge d'un govern".

L'autor del llibre, Gabriel Colomé, va insistir en aquesta idea, remarcant que "l'actual govern de CiU és i seguirà sent, a imatge de tot el món, el govern de les retallades, per molt que s'esforcin a desmentir". "Tothom té una imatge dels primers dies del Govern Zapatero, oi?", va apuntar Colomé. El professor de Ciència Política, a més, va insistir en la "importància d'una bona gestió de la comunicació en política", fent referència a una cita de David Hume que recull el llibre: "la minoria només és capaç de controlar la majoria a través de l'opinió".

“*La meva gent d’esquerres*” ha estat publicat per la Fundació a finals de 2011. Es tracta d’un recull de semblances escrites per José Antonio González Casanova des dels anys 70 fins avui. En aquest conjunt de més de 50 semblances, l’autor glossa la figura de destacades personalitats de l’esquerra catalana, en diferents moments de la seva vida: des d’Alfonso Comín fins a Isidre Molas passant per José Ignacio Urenda, Narcís Serra o Pasqual Maragall, entre d’altres.

Les semblances ens permeten fer un recorregut per la història de l’esquerra catalana dels darrers 40 anys i recuperen articles i perfils apareguts en diversos mitjans de comunicació que ara el lector podrà trobar en un sol volum.

El llibre forma part de la col·lecció “Homenots socialistes” que compta amb tres volums i on s’han publicat fins ara l’Obra Política de Rafael Campalans, el llibre de memòries “Tal com ho vaig viure” de Joan Reventós i, també de Reventós el llibre de semblances “Amics, companys i mestres”.

ÍNDIX:

EL PERQUÈ D’AQUEST LLIBRE, J.A. González Casanova

ALFONSO CARLOS COMÍN: *Las raíces de Alfonso, Alfonso Comín, en el origen del FLP, La tradición revolucionaria*

JOSÉ IGNACIO URENDA: *José Ignacio Urenda*

JAUME LORÉS: *L’estudiant Jaume Lorés*

RODOLF GUERRA: *Carta a Rodolf Guerra, amigo*

ANTONI RIBAS i JAIME CAMINO: *Pròleg a La ciutat cremada, Ribas y Camino, censurados*

JOAN GOMIS: *Un magisterio indeleble*

JORDI SOLÉ TURA: *Tal com érem, Jordi Solé Tura, una muerte optimista*

JOAN REVENTÓS: *Joan Reventós y el socialismo sin adjetivos, El meu Joan Reventós*

PASQUAL MARAGALL: *Salvas de honor al presidente Maragall, El meu Pasqual Maragall*

ISIDRE MOLAS: *Una ciudad cercana, tal vez, Isidre Molas o el equilibrio tenaz*

ERNEST LLUCH: *El meu Ernest Lluch*

FRANCESC CASARES i LLORENÇ GOMIS: *Abogado de los obreros, Condecoran a mis maestros*

MANUEL SACRISTÁN: *Mientras tanto*

MANUEL VÁZQUEZ MONTALBÁN: *El cuarto de los mitos, De cuando Manolo fue felipe*

NARCÍS SERRA: *Catalanes en la defensa de España*

LLUÍS REVERTER: *Medalla militar a un socialista*

JOSEP PALLACH: *Josep Pallach y la socialdemocracia catalana*

JOSEP M. SOLÉ BARBERÀ: *Solé Barberà y el “compromiso histórico”*

FRANCESC VILA ABADAL: *Vila Abadal: socialismo y arraigo*

RAMÓN FERNÁNDEZ JURADO: *La respuesta de Ramón Fernández Jurado*

RAFAEL RIBÓ: *El meu homenatge a Rafael Ribó*

ALBERT FINA I MONTSERRAT AVILÉS: *El despacho de los abogados*

JOSÉ M. DÍEZ ALEGRÍA i GREGORIO LÓPEZ RAIMUNDO: *El jesuita y el comunista*

ALEXANDRE CIRIRÍ PELLICER: *Homenaje a Alexandre Cirici*

ANTONI TÀPIES: *Tàpies, premio de la paz*

JORDI MARAGALL: *Jordi Maragall*

MIQUEL CAMINAL: *Del primate al animal político*

JOSÉ MONTILLA: *Montilla: de Séneca a Manolete*

JOAN HERRERA: *ICV, descaradamente a la izquierda*

ITZIAR GONZÁLEZ VIRÓS: *Una Diada para el futuro*

9.4 COL·LECCIÓ Formació

Aquest 2011 també hem publicat digitalment el número 7 de la nostra col·lecció Formació que porta per títol “Cómo ganar (y perder) votantes”.

En el marc de l'activitat formativa de la fundació, a finals de 2010 es va encarregar al consultor Juan Ignacio Marcos Lekuona un llibre per formar equips de campanya amb vista a les eleccions municipals de 2011. El llibre “Cómo ganar (o perder) votantes” no ha estat publicat en paper sinó que ha estat distribuït en format electrònic.

Aquesta publicació vol aportar unes pautes de pràctiques, prou experimentades, que segons l'autor haurien de desenvolupar els

partits d'esquerres per aconseguir una major sostenibilitat dels seus resultats polítics: guanyar vots, obtenir influència i aconseguir poder en la societat per anar transformant d'acord als seus valors.

Aquest llibre està compost per una síntesi inicial del contingut, tres capítols, cada un d'ells dedicat als conjunts de pràctiques que haurien de seguir les formacions polítiques, i un capítol que assaja un contrast de les pràctiques proposades amb les que es posen en pràctica normalment .

Des de la Fundació, considerem que el debat i aplicació de les propostes recollides per partits d'esquerres en qualsevol àmbit servirà tant per a conservar i desenvolupar majories existents com per originar una dialèctica que permeti recuperar-les en els casos que es perdin.

ÍNDIX:

INTRODUCCIÓN

SINTESIS

CAPÍTULO PRIMERO. MÁS ALLÁ DE LA ORIENTACIÓN AL VOTANTE: EL CAPITAL SOCIAL PARTIDARIO

1.1 Iluminar la caja negra del voto

1.2 Comprender los comportamientos de los sectores

1.3 Los electores y sus procesos de decisión política, la conversación y los líderes de opinión

1.4 Cómo conocer a los electores y sus comportamientos

1.5 ¿Y los donantes?

1.6 La conveniencia de una aproximación sistémica

1.7 Apuntes para unas conclusiones sobre prácticas políticas

CAPÍTULO SEGUNDO. UN CONTRASTE CON PRÁCTICAS BASTANTE HABITUALES

2.1 Cómo se ganan y se pierden votos

2.2 El tiempo

2.3 Un excursio sobre las organizaciones juveniles ¿"Sangre fresca" para los partidos?

2.4 Un recurso hacia las prácticas de dirección política

CAPÍTULO TERCERO. LA COMUNICACIÓN POLÍTICA: EN DOS DIRECCIONES Y UNIDIRECCIONAL

3.1 La virtualidad de la comunicación en dos sentidos continuada

3.2 Reconstruir redes personales

3.3 Consiguiendo insertar socialmente al partido

3.4 Clarificar valores, conversaciones y narraciones

3.5 La interrupción, el permiso y los medios masivos de comunicación

3.6 Algunos apuntes para ir diseñando procesos de desarrollo de la comunicación continuada en dos sentidos

CAPÍTULO CUARTO. ASEGURANDO LA COMUNICACIÓN EN DOS SENTIDOS, POR LA METAMORFOSIS DE LAS JERARQUÍAS EN REDES

4.1 Crisis en las maneras de gobernar y dirigir

4.2 Cambiar las organizaciones políticas de izquierdas

4.3 El nuevo liderazgo político

4.4 Las nuevas prácticas políticas

CAPÍTULO QUINTO. “LOS NUEVOS EMPRESARIOS DE LA POLÍTICA”. LA ORGANIZACIÓN DE LA EMPRESA DE SERVICIOS POLÍTICOS. LOS PARTIDOS, LOS GOBIERNOS, LOS LÍDERES DE OPINIÓN DE LOS VOTANTES

5.1 Coaliciones estratégicas: Creación, desarrollo y mantenimiento

5.2 Instrumentos al servicio de la gobernanza de la coalición estratégica

5.3 El empoderamiento de la relación militantes-votante y la mejora de las prácticas políticas

5.4 La gobernanza eficaz: los gobiernos en la coalición estratégica

5.5 Los cambios globales y los cambios de las organizaciones políticas

5.6 ¿Una oportunidad de papel para los partidos políticos?

9.5 COL·LECCIÓ Informes

Aquest 2011 s'ha publicat digitalment l'Informe número 6, que duu per títol “Por un sistema de pensiones públicas sostenible”.

Sense cap mena de dubte, el Pacte Social signat a principis d'any per sindicats, patronal i Govern és d'una gran transcendència per a la societat espanyola i la seva economia, ja que entre altres objectius hi ha el de garantir l'actual sistema de pensions públiques. Ara bé, algunes mesures incloses en el pacte no susciten cap entusiasme entre la classe treballadora, que és la principal implicada, i no obstant això, reben el suport entusiasta d'un selecte grup d'economistes i de les patronals. Entre elles, la més controvertida ha estat, sens dubte, el

retard de l'edat de jubilació, que planteja interrogants entre diversos sectors de la població doncs, és realment necessària?, resol problemes sense plantejar excessius danys colaterals?, quins són els problemes als que donarà solució la mesura? Aquesta publicació neix de la necessitat per part d'un sector important de l'esquerra de donar una resposta clara i nítida a aquestes i altres preguntes, des de l'anàlisi crítica i detallada de la situació actual, els possibles escenaris de futur i els efectes de les mesures adoptades sobre la igualtat, el desenvolupament i la justícia social.

ÍNDEX:

NOTA INTRODUCTORIA (Josep Guinot)

PRÓLOGO (Bernardo Fernández)

REFLEXIÓN SOBRE LA REFORMA DEL SISTEMA PÚBLICO DE PENSIONES (Rafael Laraña)

EDAD DE JUBILACIÓN (Eva Pino)

NOTAS SOBRE EL SISTEMA DE PENSIONES (Josep González)

PENSIONES EN ESPAÑA: POLITICAS PARA MEJORAR SU VIABILIDAD (Luis Recuenco i Alejandro Callao)

EDAD DE JUBILACIÓN LEGAL, INCENTIVOS Y FLEXIBILIDAD (Luis Recuenco)

EPÍLOGO (Bernardo Fernández)

PRESENTACIÓ "Por un sistema de pensiones públicas sostenible"

La Fundació Rafael Campalans ha presentat, en format electrònic, l'informe *Por un sistema de pensiones públicas sostenible*, una publicació que vol donar una resposta clara a les preguntes que es plantegen entorn al sistema de pensions, des de l'anàlisi crítica i detallada de la

situació actual, establint possibles escenaris de futur i valorant els efectes de les mesures adoptades sobre la igualtat, el desenvolupament i la justícia social.

Era necessari retardar l'edat de jubilació als 67 anys? És una mesura que dóna solució als problemes actuals? Segons Bernardo Fernández, coordinador de la publicació "no hi ha cap

argument de pes que justifiqui retardar l'edat de jubilació". Per a Fernández, "és una solució inadequada, per no dir injusta, que té uns efectes sobre el dèficit molt limitats".

En la mateixa línia es va expressar Rafael Laraña, subdirector de Jubilació, Mort i Supervivència i Convenis Internacionals de la Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social. Segons Laraña "aquesta no era ni molt menys una reforma urgent", i durant la seva intervenció va explicar conceptes fonamentals per entendre el sistema de la Seguretat Social: l'edat de jubilació (diferenciar l'edat legal i la real), instruments per allargar la vida laboral (jubilació flexible, jubilació postergada), prestacions del sistema,... Per a Laraña, "és necessari fer arribar a l'agenda política la necessitat de mantenir un sistema públic actualitzat a les demandes de la societat, i no ancorat en principis i maneres de fa quaranta anys, que ja no satisfan les expectatives dels ciutadans".

Per la seva banda, Eva Pino, tècnica responsable en protecció social de la UGT de Catalunya, considera que "un dels principals problemes amb què ens trobem avui en dia és el fet que el debat sobre la sostenibilitat econòmica del sistema de Seguretat Social s'hagi reduït a considerar el factor "edat" com l'únic que influeix en la sostenibilitat econòmica del sistema". Per a Pino, "calen polítiques que assegurin la sostenibilitat del sistema: polítiques que creïn ocupació qualificada i estable, afavorir l'ocupació juvenil, femenina; polítiques que generin una major igualtat entre els salaris i els beneficis; polítiques fiscals redistributives que permetin el necessari increment de la despesa social". En definitiva, "polítiques que augmentin els recursos econòmics del sistema per poder garantir la sostenibilitat futura".

Josep González, doctor en Economia per la Universitat de Barcelona, va recordar que "el sistema de càlcul de les pensions varia de país a país, amb diferents solucions tècniques al problema de càlcul de la pensió". Aquestes solucions busquen l'equilibri entre els criteris de justícia i la viabilitat econòmica i financera. Per a González, "el problema de les pensions és de redistribució de la renda: si la renda per càpita es manté o millora, les pensions es podran mantenir o millorar. Només caldrà fixar mecanismes institucionals que ho permetin".

El professor associat de Ciències Polítiques i Socials de la Universitat Pompeu Fabra Luis Recuenco va apuntar que "en el tema de les pensions hi ha més política i ideologia que en el de la sanitat i el de l'educació", i va insistir que "un sistema de pensions és viable si hi ha voluntat política". Recuenco es va referir a tres eixos estratègics que marquen la viabilitat del sistema de pensions: la incorporació de la dona al mercat laboral (calen, sens dubte, polítiques d'ajuda a les famílies), el model econòmic (augmentar els salaris mínims i mitjans, especialment baixos a Espanya respecte l'Europa dels quinze), i el model social.

Sobre aquest últim punt, Recuenco va defensar que "la millor inversió que pot fer un Estat és crear escola pública de zero a tres anys", cosa que permet, per una banda, crear llocs de treball públics, però, sobretot "la millora del capital humà del futur, que duu a una millora de la productivitat, que implica una millora dels salaris, que suposa una millora de la cotització, que en definitiva, millora el sistema de pensions".

9.6 PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "Haití, reflexiones para compartir"

Coincidint amb el primer aniversari del terratrèmol d'Haití, la Fundació Rafael Campalans ha presentat el llibre "Haití, reflexiones para compartir", un llibre en què es fa una anàlisi en profunditat de les situacions que han dut Haití, la colònia més rica de França al segle XVIII, a trobar-se en la situació crítica en què es troba a nivell econòmic, social i polític.

El director de la Fundació Rafael Campalans, **Albert Aixalà**, va apuntar que "l'edició d'aquest llibre ha estat una manera de comprometre's amb Haití, perquè res del que és humà ens ha de ser aliè". Tot i evidenciar que "Haití ens cau lluny, molt més que les antigues colònies espanyoles", el terratrèmol ens

ha fet adonar de la necessitat que "la reconstrucció ha de venir des de baix, però cal una bona direcció per a que se'n puguin sortir.

Manel Vila, comissionat de l'Alcaldia de Cooperació, Solidaritat i Pau de l'Ajuntament de Barcelona, va recordar que "només 35 segons de terratrèmol va canviar la vida d'Haití i dels haitians". Vila, tot i reconèixer la molt bona feina que les ONGs estan duent a terme a diverses parts dels països, es va lamentar de la lentitud amb què s'estan fent les coses des de les autoritats haitianes. Vila, per concloure la seva intervenció, va remarcar que en una enquesta feta als haitians després del terratrèmol, "la majoria de la població va respondre que el que volia era feina; en segon lloc, educació; i en darrer lloc, la reconstrucció de casa seva". Els haitians, doncs, va ressaltar Vila, el que reclamen són oportunitats.

Reprenent el comentari fet per Aixalà a l'inici de la seva intervenció, Marc Antoine Archer, cònsol d'Haití a Barcelona i autor del llibre, va insistir en la constatació que "Haití està lluny, a més dels 6.000 quilòmetres que ens hi separen". Tot i agrair la tasca de la cooperació internacional, Archer va criticar que "no té sentit que un país sigui receptor d'ajuda de manera permanent". El cònsol va assegurar que "no pot entendre que Haití, que ha rebut ajuda durant els darrers 40 anys, estigui ara pitjor que llavors", i va lamentar-se que "la cooperació ha contribuït a crear en els haitians la mentalitat d'assistits".

9.7 LLIBRE “Fulgor y sombras del socialismo en España. Artículos 1970-2010” de J. A. González Casanova

A finals de 2011 la fundació ha publicat, en col·laboració amb l'editorial Els Llums, un recull d'articles de José Antonio González Casanova sobre el socialisme a Catalunya i Espanya des de finals dels anys 60 i fins a la primera dècada del segle XXI.

L'objectiu del llibre és posar a l'abast del públic quasi un centenar d'articles publicats en diversos mitjans de comunicació i que ressegueixen la història del socialisme català i espanyol des de la seva reestructuració o refundació durant els anys 70 fins a la última etapa de governs d'esquerres al govern central i al de la Generalitat.

ÍNDEX:

Aviso para navegantes

PRÓLOGO

Carta a Toni Comín, joven político, sobre la utopía socialista

MIS PROFETAS

Marx, profeta de la liberación humana

Tito: Variaciones sobre un tema de Marx

Pablo Iglesias, profeta del socialismo en España

El retorno de Joan Comorera

El *Felipe* veinte años después

EL NUEVO SOCIALISMO DEL SUR DE EUROPA

Europa es socialista

El nuevo partido socialista francés

Crónicas portuguesas: Los socialistas en la encrucijada

El extraño caso del socialismo portugués

Problemas del socialismo español

Nuevos problemas del socialismo

El neutralismo de los socialistas

Una federación de partidos socialistas

El *boom* socialista

La próxima unidad del socialismo
Socialismo y autonomía en Cataluña
El fracaso del socialismo italiano
EL PSC EN EL PROCESO CONSTITUYENTE DE LA DEMOCRACIA ESPAÑOLA
El modelo de sociedad
Remover los obstáculos
La ponencia constitucional
La realización de los derechos
España, Estado de Derecho
Votar al Rey
El voto republicano
Sindicatos y empresarios
Libertad e igualdad reales
Las primeras palabras
Logros socialistas
Una planificación democrática
Una redacción sutil
Nueva victoria de la izquierda
UNIDAD SOCIALISTA EN CATALUÑA Y DEMAGOGIA DE LAS DERECHAS
El mitin socialista
El Partit Socialista de Catalunya
La tentación “socialista” del Gobierno
El PSC Reagrupament y la unidad socialista
Socialismo y populismo
Los socialistas y la autonomía catalana
La unidad socialista y Cataluña
Unidad socialista para la autonomía
El centro y los socialistas
Neofranquismo y socialismo
Votar socialista
La “socialdemocracia” en el poder
El voto socialista sin adjetivos
Demagogia antisocialista
El marxismo y “el hombre del saco”
El marxismo de Felipe
Media clase media
Un partido menos partido

Los intelectuales y el socialismo
La alternativa socialista
DE UN PSC DERROTADO A UN VICTORIOSO PSOE
El PSOE y la institucionalización del Estado democrático
Las causas profundas de lo que ha pasado
Posibles factores del retroceso socialista
Las tentaciones del PSC
Un PSC para el cambio
Un cambio histórico
Las lecciones del 28-O
La reconstrucción de la derecha
La unidad de la izquierda
El autonomismo de la izquierda
La tragedia y la comedia
Del nacionalismo al populismo
El día después
La izquierda, incomunicada
Juventud y carrera política
El mito de Sísifo y la izquierda
La paradoja sueca
Cuatro años para consolidar una labor
El cambio inacabable
DEL RESURGIR SOCIALISTA A SU HUNDIMIENTO
El nuevo estatuto, el PSOE y los otros
¿Todos contra el PSC y el PSOE?
El PSC y la Constitución de 1978
La trascendencia del 16-N
Una victoria épica
Hemos ganado los catalanes
Delirio y nuevo *pal de paller*
El PSC decisivo
Una encuesta preocupante
La servidumbre voluntaria
Los intelectuales y los socialistas
La difícil alternativa socialista
EPÍLOGO
Socialismo y democracia para un tiempo de crisis

¿Socialdemocràcia o socialisme?

El viejo Marx resucitado

El Evangelio según San Marx

ÍNDICE ONOMÁSTICO

9.8 MEMÒRIA "Xè aniversari de l'Escola Xavier Soto"

El passat any 2010 es van complir deu anys de la inauguració de l'Escola Xavier Soto, sent així, el Xè Aniversari. Amb motiu d'aquesta celebració, s'ha publicat una memòria d'aquests deu anys de l'Escola Xavier Soto.

La Fundació Rafael Campalans ha estat la responsable de l'edició i impressió d'aquesta publicació. S'ha fet una tirada mil exemplars per repartir tant a formadors com a participants que en algun moment d'aquests deu anys han col·laborat amb l'Escola Xavier Soto.

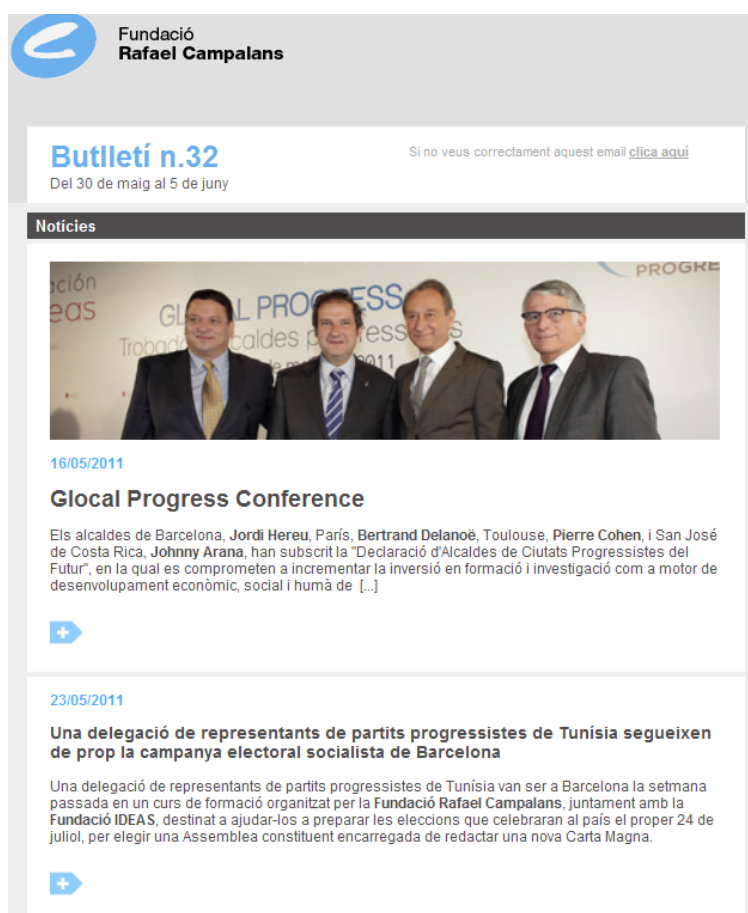

10. COMUNICACIÓ I DIFUSIÓ

10.1 PÀGINA WEB

El tercer trimestre de 2010 es va activar la nostra nova pàgina web, www.fcampalans.cat, dissenyada per Atipus, i encarregada del manteniment actualment, assegurant que el traspàs de dades de la web antiga, la gestió del allotjament (gestió de dominis), la gestió dels correus electrònics de la Fundació, i el funcionament de les trameses de newsletter i convocatòries electròniques siguin correctes.

Durant el 2011 hem procurat fer la màxima difusió dels nostres continguts i els actes que hem organitzat. D'aquesta manera, hem volgut assegurar l'optimització de la nostra difusió establint una periodicitat fixa en les nostres comunicacions electròniques. Cada dilluns al matí la Fundació mana als nostres prop de 1.800 subscriptors un butlletí electrònic informant de:

The screenshot shows the header of the newsletter with the logo and name of the Fundació Rafael Campalans. Below the header, it indicates 'Butlletí n.32' and the dates 'Del 30 de maig al 5 de juny'. A link is provided for users who did not receive the email correctly. The main content is under the 'Notícies' section, featuring two articles. The first article, dated 16/05/2011, is titled 'Glocal Progress Conference' and includes a photo of four men in suits. The second article, dated 23/05/2011, is titled 'Una delegació de representants de partits progressistes de Tunísia segueixen de prop la campanya electoral socialista de Barcelona' and describes a training course for Tunisian representatives.

- 1 notícia principal
- 1 notícia secundària
- 1 article recomanat
- 1 o més actes d'agenda previstos
- 1 efemèride
- 2 publicacions destacades

Durant el 2011 s'han enviat un total de:

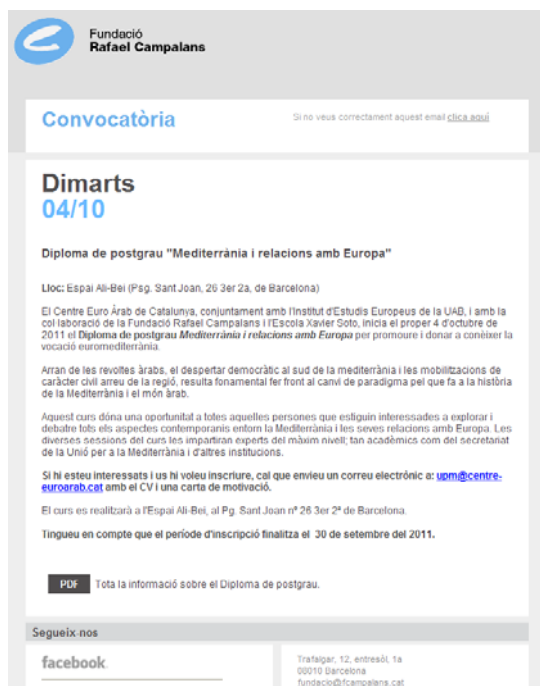
44 butlletins setmanals,

informant de **88 notícies,**

recomanant **44 articles,**

fent difusió a través de l'agenda d'una **seixantena d'actes.**

BUTLLETÍ CONVOCATÒRIA

A principis de 2011 vam decidir posar en marxa un nou butlletí, de format senzill, seguint el disseny de la pàgina web, destinat a fer les convocatòries dels actes que s'organitzen des de la Fundació o en els quals es col·labora. El butlletí informa del dia, hora, lloc i característiques de l'acte, i s'envia a tots els nostres subscriptors.

Durant aquest any s'han enviat **37 butlletins convocatòria**, anunciant i recordant la celebració d'actes propis.

ESTADÍSTIQUES www.fcampalans.cat

Entre el dia 1 de gener de 2011 i el 31 de desembre del mateix any, la pàgina web de la Fundació Rafael Campalans va tenir:

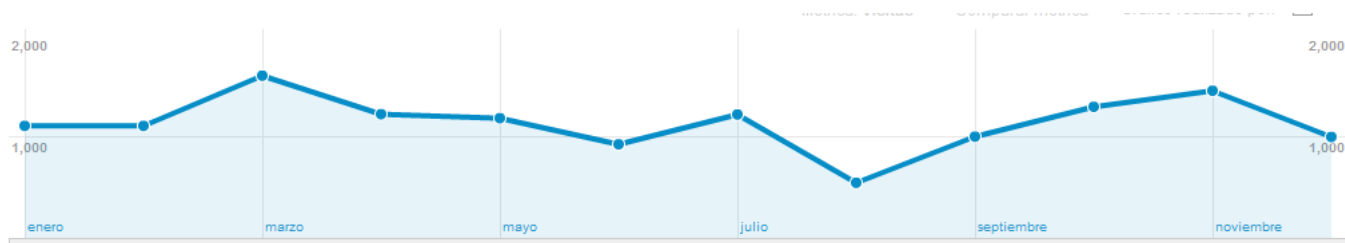
13.591 usuaris (8.048 visitants únics)

44.230 pàgines vistes

3.25 pàgines/visita

Una mitjana de 3 minuts 10 segons per visita

A partir d'aquestes xifres generals, es poden extreure dades molt interessants, com:

Visites a ww.fcampalans.cat

Gener 1,103
Febrer 1,101
Març 1,594
Abril 1,217
Maig 1,176
Juny 921
Juliol 1,212
Agost 544
Setembre 995
Octubre 1,288
Novembre 1,446
Desembre 994

Amb una mitjana de 1.282 visites mensuals, març i novembre de 2011 van ser els mesos amb major número de visites a la nostra pàgina web. En tots dos casos, els dies en què s'envia el butlletí, van ser els moments en què més usuaris van accedir al nostre web.

Març:

Els pics (8 , 14, 21 i 28 de març) coincideixen amb enviaments de butlletins setmanals, informant de:

- Presentació del llibre PSC-Reagrupament
- Estrena de la pàgina web de l'Arxiu Històric
- Publicació de FRC 25. Revista de Debat Polític

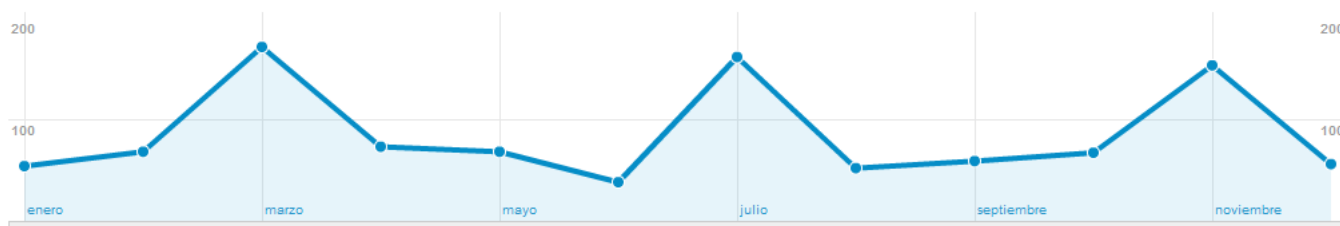
Novembre:

Un pic important, el 22 de novembre (amb 202 visites), que coincideix amb l'enviament d'un butlletí amb una anàlisi de resultat de les eleccions generals del 20 de novembre.

Pàgines visitades

44.230 pàgines vistes (32.700 vistes úniques)

Març, juliol i novembre són els mesos en què es van visitar més pàgines del nostre web., sent sempre la **home** la pàgina més visitada (**11.258 visites** el 2011, amb un percentatge de rebot del **38,77%**), seguida de la pàgina de les publicacions (3.145), de la secció "qui som" (1.806), del cercador (1.412), activitats (840), Arxiu (791).

Publicacions més visitades:

FRC 27. Hi ha futur per a Europa?	1.020
Frc Llibres 6. Las lágrimas del Príncipe	531
Informe FRC 6. Por un sistema de pensiones públicas sostenible	501
Informe FRC 1. La corresponsabilidad individual en la financiación pública de la atención sanitaria	462
Collecció Formació 7. Cómo ganar (y perder) votantes	433

Dins la pàgina web de l'Arxiu Històric del Socialisme Català, posat en marxa el mes de març de 2011, les pàgines que més es consulten són:

Home	1.030
Diccionari biogràfic:	380
Pàgina de les publicacions de l'Arxiu	344
Fons documental	300
Fons hemerogràfic	261
Cercador	225

Fonts del tràfic

De les 13.591 visites que comentàvem abans:

- gairebé la meitat (6.289) han arribat a la nostra pàgina web a través de Google (paraules clau: fundació rafael campalans, fundacio campalans, rafael campalans, renovacio socialista).
- 3.941 han accedit directament a www.fcampalans.cat o dels seus butlletins
- 497 a través del Diari de Miquel Iceta
- 486 Per alguna referència a Facebook

Ubicació de les visites

Dins Espanya, evidentment, és des de Catalunya des d'on més se'ns visita., però en el rànquing global d'Espanya, Madrid és la segona ciutat des d'on la Fundació rep més visites

<i>Ciutat</i>	<u>Visites</u>
Barcelona	8,121
Madrid	1,190
Girona	324
Tarragona	223
València	193
Lleida	169
Terrasa	143
Sevilla	138
Sabadell	137
L'Hospitalet de Llobregat	132
El Prat de Llobregat	124
Palma de Mallorca	96
Granollers	93
Badalona	87
Saragossa	81
Igualada	75
Mataró	75
Càceres	59

Fora d'Espanya, i més aviat a nivell anecdòtic:

Regne Unit	125
Austràlia	104
Bèlgica	95
França	93
Estats Units	89
Rússia	8

10.2 BUTLLETÍ ELECTRÒNIC TRIA

La Fundació elabora el Tria, un butlletí electrònic que ofereix una selecció d'informació política d'interès estreta de publicacions espanyoles i estrangeres i think tanks europeus i internacionals.

Durant el 2011, hem pogut elaborar 4 butlletins:

Tria de gener

- Tunísia: exemple d'una onada de reformes polítiques al món àrab?
- Sanitat pública, gestió privada?
- Sobre la viabilitat de l'Estat autonòmic
- Gabrielle Giffords: polarització, mitjans de comunicació i armes
- La imatge: Primàries al PSC de Barcelona
- Pel·lícula: El discurs del rei
- Xarxa:
<http://www.beersandpolitics.com/discursos/>

TRIA Selecció d'informació política d'interès Butlletí #12 01/02/2011

Articles

31/01/2011
A fons
Tunísia: exemple d'una onada de reformes polítiques al món àrab?

El 17 de desembre de 2010, la immolació d'un jove llicenciat com a protesta per l'acció de la policia per confiscar-li la seva parada ambulat de venda de fruita provocava la indignació del conjunt de la societat tunisiana, una població ofegada per l'increment excessiu dels preus dels aliments bàsics i per un alt percentatge d'atur juvenil (que representa un 60% del total de la població) que, malgrat el creixement del país del 5% anual, condemnava a milers de llicenciats a treballar en precari per sobreviure.

Font: Diverses
Data: 20/01/2011

Opinions

31/01/2011
Opinions
Sobre la viabilitat de l'Estat autonòmic

Aquests dies s'ha iniciat un debat polític i mediàtic sobre la viabilitat de l'Estat de les autonomies, arran d'unes declaracions fetes fa uns dies per l'ex president del govern espanyol, José Maria Aznar, en què qüestionava la seva viabilitat. Ahir, de fet, insistia en què Espanya no pot competir al món amb unes autonomies que volen ser mini

31/01/2011
Opinions
Sanitat pública, gestió privada?

Encara no s'han complert els primers cent dies del nou govern de la Generalitat que els canvis ja són més que apreciables en algunes àrees. Si bé és cert que algunes mesures electorals semblen haver estat temporalment desferades (l'abolició dels 80km/hra, per exemple), altres no tan anunciades durant la campanya estan començant a implementar-se, mostrant així la diferent concepció d'aquest govern de la *res pública* respecte l'anterior.

Font: Diverses
Data: 28/01/2011

La imatge

Primàries al PSC de Barcelona. El proper 19 de febrer, el PSC de Barcelona celebrarà eleccions primàries per escollir el seu candidat a l'alcaldia de Barcelona, per als comicats del 22 de maig: Jordi Hereu o Nonnerrat Tura. La decisió correspondrà als aproximadament 3.416 militants i 8.616 simpatitzants socialistes de Barcelona.

The king's speech

Aquest mes, i aprofitant la proximitat als premis Oscar, aprofitem per recomanar-vos la pel·lícula que aglutina el major nombre de nominacions (dotze, entre elles millor pel·lícula, millor actor i millor direcció): **The king's speech** (El discurs del Rei). El perquè d'aquesta recomanació va més enllà de motius purament cinematogràfics - tot i que la seva qualitat narrativa, fotogràfica i discursiva mereix una menció apart-. L'aspecte del film que volem destacar en aquest tria se centra en un tema que no pot ser més actual: la importància del discurs.

Xarxa

La Història a través dels discursos dels seus líders

Tria de febrer

- De Tunísia a Bahrein, passant per Egipte
- L'educació, el mirall de l'ànima del nou govern
- Tornen les primàries?
- 27F: Xile, un any després del terratrèmol
- La imatge: El discurs del rei, gran triomfadora dels Oscar
- Llibre: El cau el conill, de Cristian Segura

- Xarxa: Google Map, amb les revoltes del món àrab

Tria de març

- Libia, la primavera àrab en risc
- 100 dies de retallades i contradiccions
- No al pla d'ajustament portugués. I ara què?
- Municipals 2011: reptes i prioritats
- La imatge: terratrèmol i tsunami al Japó
- Llibre: Retrato electoral de Catalunya, de Carles Castro
- Xarxa: <http://municipals2011.cat>

Tria d'abril

TRIA
Selecció d'informació política d'interès
Butlletí #45
03/03/2011

<p>Articles</p> <p>25/04/2011 A fons El VI Congrés del Partit Comunista de Cuba (PCC) aprova la reforma de l'economia i del partit</p> <p>Les paraules de Raül Castro en la inauguració del VI Congrés del Partit Comunista de Cuba (PCC) confirmaven diverses coses: que la reforma econòmica cubana avança, encara tímida, cap a un sistema mixt, amb més iniciativa privada i menys Estat; que el seu abast i terminis no estan clars, ja que es parla d'"un quinquènni" per "actualitzar el model"; que no hi ha relleu a la vista per substituir la direcció històrica, ja octogenària, i que el pitjor enemic dels canvis és la pròpia forma de funcionar del Partit Comunista de Cuba (PCC) i la seva burocràcia més ortodoxa. Va ser davant d'aquesta realitat que Raül Castro, president del Consell d'Estat de Cuba des de febrer de 2008 i General de l'Exèrcit, va dir que el partit i els seus mètodes han de ser reformats.</p> <p>Registre més</p> <p><small>Font: Diverses Data: 25/04/2011</small></p>	<p>01/05/2011 Opinions 22-M. Comença el compte enrere</p> <p>La mitjanit d'aquest dijous dia 5 de maig es donarà el tret oficial de sortida a la campanya electoral de les eleccions municipals, i també autonòmiques a tretze comunitats autònomes, del proper diumenge 22 de maig. Però, tot i que oficialment aquesta campanya encara no ha començat, els grans temes fa setmanes que es van definint, i a no ser que hi hagi cap sorpresa d'última hora, aquests els podem simplificar en crisi i corrupció. Obviament, aquests dos temes coloraran més o menys importantment en funció de cada municipi i comunitat autònoma, però, hores d'ara, estan essent el teló de fons de tots els actes i discursos de partit. Contra tota lògica, no sembla que forçosament aquells partits més esquivats per la corrupció o que amb més dificultats estan encaixant la crisi econòmica i l'atur, hagin de ser els més perjudicats.</p> <p>Registre més</p> <p><small>Font: Diverses Data: 01/05/2011</small></p>	<p>La imatge</p> <p>Bin Laden és mort. El president nord-americà, Barack Obama, anunciava la matança de diumenge a diluns que és Estat Unit tenien el cadàver del líder i creador de la xarxa terrorista Al-Qaida, Bin Laden va ser abatut en una acció militar nord-americana a Islamabad, la capital del Pakistan.</p> <p>Libres</p> <p>"Let Hereu be Hereu" La periodista Emma Riverola acaba d'escriure un llibre sobre Jordi Hereu a contracorrent. Un alcalde en temps convulsos que resulta clarament revelador sobre la personalitat política de l'alcalde de Barcelona.</p> <p>Possiblement, el gran error de Jordi Hereu va ser -durant molt de temps- no ser el mateix, i viure encoltat en les limitacions (auto)imposades pel càrrec i per la posició d'un alcalde socialista de Barcelona en minoria, que conviu amb governs socialistes tant a la Generalitat com al govern central.</p> <p>De fet, Jordi Hereu no ha tornat a ser el mateix fins a les primàries per elegir candidat socialista a l'alcaldia de Barcelona. Per tant, el "nou Hereu" que molts mitjans de comunicació van considerar que havia aparegut en aquest procés de primàries, no era altra cosa que un retorn als orígens (els primers mesos d'alcalde i la campanya de 2007) i a la seva pròpia essència.</p> <p>Registre més</p>
<p>02/05/2011 A fons Referèndum sobre el vot alternatiu: un govern, dues opcions</p> <p>El 6 de maig de 2010, els britànics van anar a les urnes per triar els seus</p>	<p>16/04/2011 Opinions Sobre les consultes independentistes</p> <p>El procés sobiranista iniciat el 13 de setembre de 2009 a Arenys de Munt va culminar un any i mig</p>	

- VI Congrés del Partit Comunista de Cuba (PCC)
- Compte enrere per al 22-M
- Referèndum sobre el vot alternatiu al Regne Unit
- Sobre les consultes independentistes
- La imatge: Mort de Bin Laden
- Llibre: A contracorrent. Un alcalde en temps convulsos, de Emma Riverola
- Xarxa: <http://hereu2011.cat>

10.3 PÀGINA WEB “La Idea Federal”

la idea federal

INICI | QUI SOM | FEDERALISME | ORIGEN I HISTÒRIA | NOTÍCIES | OPINIÓ | ARTICLES RECOMANATS | LIBRES | FNI I AÇOS

Divendres 23 de desembre de 2011

La idea federal és la idea democràtica per conviure en la diversitat. El federalisme ens ofereix una oportunitat per retrobar-nos políticament i socialment, des de la plena autonomia de tots els subjectes, des del reconeixement de totes les identitats i compartint i establint aliances per aconseguir objectius comuns.

+ INFO

EDITORIAL
Benvinguts a laideafederal.org, un nou espai de debat i proposta sobre la realitat política del nostre país.

Opinió
Por un federalismo en serio
Leer más

Opinió
Las redes de España
Leer más

Opinió
Europa y la propuesta federal...
Leer más

Opinió
Entre la fe i l'escepticisme
Leer más

Artículos recomanats
El pacto fiscal que España y Cataluña necesitan
ANTONI ZABALZA

Artículos
España es así
SUSO DE TORO

10 Valores

Facebook **Twitter**

Posicionament dels **Facebook** **Twitter** **Artículos rec. | El debate federalista** **Citas** **CONSENS**

La Fundació Rafael Campalans i la Fundació Catalunya Segle XX1 hem reimpulsat aquest darrer trimestre de 2011 la pàgina web laideafederal.org, un espai de debat i proposta sobre la realitat política de Catalunya i Espanya.

La Idea Federal vol oferir una mirada entorn l'actualitat i els temes clau de la nostra societat. Una mirada que cerca en l'ideari i els principis federalistes els fonaments per seguir avançant en la construcció d'una democràcia de més qualitat.

Des de laideafederal.org es vol contribuir a enfortir la cultura política de la ciutadania fomentant la cultura federal per a Catalunya, Espanya i Europa. Perquè no hi ha democràcia possible sense una ciutadania dotada de cultura cívica i no hi haurà federalisme si no es fomenta una sòlida cultura federal.

Aquesta nova etapa de la pàgina web infofederal.org, la dirigeix, des del darrer trimestre de 2011, Pere Almeda, vinculat a la Fundació Catalunya Segle XX1, i en coordina els continguts Cristina González, responsable de Comunicació de la Fundació Rafael Campalans. A més, un consell editorial marca el rumb de la revista de manera periòdica. Aquest consell editorial està format, a banda de Pere Almeda i Cristina González, per Carme Valls, Xavier Bertrana, Fernando Domínguez, Sergi Frías i David Lizoain.

En aquesta primera fase d'actualització del web hem, d'una banda, posar al dia els articles recomanats. Aquesta secció conté una recopilació d'articles i editorials de premsa que reflecteixen els debats federals generats a l'arena política i social d'Espanya. D'altra banda, hem incorporat nova opinió pròpia: articles escrits a partir d'encàrrecs fets pels membres del consell editorial.

la idea federal

INICI | QUI SOM | FEDERALISME | ORIGEN I HISTÒRIA | NOTÍCIES | OPINIÓ | ARTICLES RECOMANATS | LLIBRES | ENLLAÇOS

Divendres 23 de desembre de 2011

la idea federal

La idea federal és la idea democràtica per conviure en la diversitat. El federalisme ens ofereix una oportunitat per retrobar-nos políticament i socialment, des de la plena autonomia de tots els subjectes, des del reconeixement de totes les identitats i compartint i establint aliances per aconseguir objectius comuns.

+ INFO

VIA FEDERAL

XXI catalunya segle XXI

DECLARACIÓN CONSTRUYENDO LA ESPAÑA FEDERAL

fundación Manuel Giménez Abad

Opinió

Por un federalismo en serio

José Antonio Pérez Tapias
Espanya necessita articular-se i consolidar-se com a Estat federal. A partir de la Constitució de 1978, el desplegament del Estat de les Autonomies nos ha permès un procés molt fructífer de descentralització política. Sin embargo, el Estat autonòmic presenta limitacions i zones de indefinició que reclamen profunditzar en el mateix avançant-hi a un federalisme conseqüent.

+ INFO

Movilización federalista

Ramón Máiz
El federalisme no consisteix solament en un sistema polític específic: un conjunt interactiu d'actors i institucions, que articulen descentralització en la presa de decisions i acomodació de la diversitat nacional. El federalisme és, ademés i sobre tot, una visió diferent de la política: la visió federal, un conjunt de actituds i valors, una dotació compartida de sentit polític que li provee d'un exigent suport cívic.

+ INFO

10 Ideas para el federalismo en el estado español

José Luis Samaranch
Transición: aún y sabiendo que hay cuatro naciones en el estado que son "históricas", no se reconoce en la constitución.

+ INFO

Sobre la Idea Federal

Pere Almeda | Carme Vall
L'ideafederal.org s'inspira en els valors i l'ideari democràtic de la tradició republicana i federal. El nostre objectiu és promoure una actitud oberta i plural per respondre de manera més legítima i representativa a les aspiracions d'una societat que vol ser lliure i que es reconeix diversa.

+ INFO

la idea federal

INICI | QUI SOM | FEDERALISME | ORIGEN I HISTÒRIA | NOTÍCIES | OPINIÓ | ARTICLES RECOMANATS | LLIBRES | ENLLAÇOS

Divendres 23 de desembre de 2011

la idea federal

La idea federal és la idea democràtica per conviure en la diversitat. El federalisme ens ofereix una oportunitat per retrobar-nos políticament i socialment, des de la plena autonomia de tots els subjectes, des del reconeixement de totes les identitats i compartint i establint aliances per aconseguir objectius comuns.

+ INFO

VIA FEDERAL

XXI catalunya segle XXI

DECLARACIÓN CONSTRUYENDO LA ESPAÑA FEDERAL

fundación Manuel Giménez Abad

Artículos recomendados

Esta sección contiene una recopilación de artículos y editoriales de prensa que reflejan los debates federales generados en la arena política y social de España. En ellos, se vislumbra la pluralidad de matices e interpretaciones que suscita la propuesta federal y se expone la heterogeneidad que caracteriza el tejido social de este país. Si desea contribuir en el debate federal, mándenos su artículo de opinión en el correo electrónico: info@laideafederal.org

Con Francia y Alemania de bomberos no será suficiente para salvar el euro

Isabel Landa - San Sebastián - 11/11/2011
El presidente de la Comisión Europea Jacques Delors (París, 1925), uno de los artífices de la construcción de Europa, reflexiona para EL PAÍS sobre el rumbo que está tomando la crisis en la zona euro y sus graves consecuencias.

+ INFO

El pacto fiscal que España y Cataluña necesitan

Antoni Zabalza 09/11/2011
El concierto no es una buena referencia y menos ahora en plena crisis. Es incongruente pedir mayores competencias fiscales para la Unión Europea y a la vez querer retirarias del Gobierno español.

+ INFO

España es así

Suso de Toro 06/11/2011
El Consejo General de la Abogacía considera que las palabras pronunciadas por Gregorio Peces-Barba en Cádiz "no deberían haberse producido nunca" y los colegios de abogados de Catalunya las consideran una "banalización de expresiones que nos afectan directamente".

+ INFO

La necesidad y la imposibilidad de más Europa

Mark Leonard - 4 de Noviembre de 2011
A pesar de las largas reuniones y discusiones sobre los detalles, la cumbre de Bruselas

10.4 MITJANS DE COMUNICACIÓ

Un dels objectius de la Fundació durant el 2011 va seguir sent mantenir i augmentar la seva presència en els mitjans de comunicació. Així, en cada un dels seminaris, presentacions de publicacions, conferències o jornades de debat, la Fundació va convocar a periodistes, mitjançant mail comunicatiu i nota de premsa. Durant el 2011, es va fer menció en diversos mitjans de:

- Entrevistes amb Marc Antoine Archer, cònsol d'Haití a Barcelona, arran de la publicació del llibre "Haití, reflexiones para compartir" a finals de l'any 2010.
- Article d'opinió d'Isidre Molas, president de la Fundació, sobre el futur del PSC
- Menció a *El Punt* del llibre editat per la Fundació l'any 2010 *Tal com ho vaig viure (1927-1958)*, de Joan Reventós
- Entrevista a Gabriel Colomé, autor de *Las lágrimas del Príncipe*, a COMRàdio
- Menció al seminari sobre prostitució, organitzat per la Fundació Rafael Campalans
- Menció a *El Periódico* del llibre *El meu temps de presó (1962-1963)*, d'Isidre Molas

AJUNTEM RECULL DE PREMSA